

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 127 / Temmuz 1992 / 4. - DM

Özgürlük mücadelemizde yeni açılımlar ve karşı-devrimci komplolar

"Yaz sıcaklığına giriyoruz. Bu günün sıcaklığı değil devrimin sıcaklığıdır." Bu sözler, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş tarafından Haziran ayına doğru Kürdistan halkına hitaben yayınlanan bir mesajında dile getiriliyordu. Aynı mesajda, TC'nin "ezme ya da teslim alma" taktiklerinin boşa çıkarıldığı belirtiliyor ve artık içine girilen sürecin ise saldırıların oldukça yoğunlaşacağı ve çeşitleneceği bir dönem başlangıcı olduğu açıklanıyor.

Geçen zaman süresi boyunca Halk Kurtuluş Ordumuz ile TC ordusu arasında yaşanan savaşın kapsamı, niteliği, yoğunluğu ve tüm bunların sonuçları yaz saldırı döneminin bu mesaja denk düşen bir çizgide başarı hattını tutturacağı gösterdi. Bir aylık savaş bilançosu sonuçları değerlendirildiğinde, yeni dönem saldırı taktiklerine denk düşmeyen kimi eylem biçimleri gerekçe de ve yine kimi eylemlerde hataardan kaynaklanan gerilla kayıplarına olsa da, son bir ay içerisinde bu eksikliklerin önemli oranda aşıldığı

ve bu bağlamda taktikçe hakimiyetin giderek gelişme yönünde seyrettiği görüldü. Öte yandan Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde düşmanın beklenmediği zaman ve koşullarda ARGK gerillalarının eylemler gerçekleştirilmesi, TC için beklenenin de ötesinde bir karamsar tabloya ortaya çıkardı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin her günü eylemli geçirmesi ve bunun nitelik ve nicelik sıçramasına ivme kazandırması düşmanın şaşkınlığını daha bir ileri düzeye vardırdı.

Bu süreç içerisinde ARGK gerillaları, TC'nin karargah büyüklüğünde çok saydıkları karakolunu, bütün tedbirlerine rağmen, kuşatmaya alarak tüm mevzilerini imha edip düşürdüler. Yine karakol binalarını ya tüm den yerle bir ettiler ya da büyük oranda tahrip ettiler. Ayrıca çoğu saldırı eyleminde ya hiç kayıp vermeden ya da çok az bir kayıp vererek taktikçe uygun bir şekilde geri çekilmeyi başardılar. Kapsamlı ve nitelikli olan çoğu eylem, düşmanın en çok gücünü konumlandığı ve savaş tekniğini devreye koyduğu

Botan ve sınır bölgelerinde gerçekleşti. Aynı zamanda bu düşmanın Botan ve sınır bölgelerinde gibi hasiyatı, dilümüne bir kavga yaşanacak

Devamı 2. sayfa

Zafer yürüyüşünde güçlerin doğru mevzileştirilmesinin önemi

1992 savaş yılının sıcak atmosferi içine giriyoruz. Düşmanla kıyasıya, dilümüne bir kavga yaşanacak

Herdef durumundaki tek tek kişilerden tütümlü taburlara kadar uzanan şiddetli bir savaş, her alanda, her yönüyle sürdürülecek. Toplumda, kendini savaş dışında tutmak isteyenler dahi bu savaşın içine çekilerek netleşme, ayrışma ve cepheleşme hızlanacak. Bu Kürdistan'da, Türkiye'de hatta güneydeki bölgede etkisini büyük ölçüde duyuracak.

Zafere artık imkan dahilinde girildi, her geçen gün taze, yeni güçlerin katıldığı, toplumun her kesiminden gelenlerle safaları büyüyerek kalabalıklaştığı bir dönemde, düşmana karşı zafer kazanmak, onu imha etmek ve böylece Kürdistan'dan sökülmek için var olan gücümüzün doğru ve en verimli bir biçimde kullanılmasını, mevzileştirilmesini; yaşamsal önemi artırarak koruyor. En küçük bir olanağın bile yararlanmak, onu devrimin hizmetinde azami bir biçimde işletmek ve vurup koparmak için en uygun gücü en uygun yere, en uygun biçimlerde yerleştirmek gelişimin, kazanmanın olmazsa olmazıdır. Yanlış askerî sanatta değil, en küçük bir örgütlemeye, en küçük bir birimde veya en küçük bir uğraşta bile uygun bir düzenleme, planlama, yerleştirme olmadığında korkunç bir güç, zaman ve emek israfı ortaya çıkmaktadır. Ki, doğal olarak kayıpların ya-

Devamı 14. sayfa

14 Temmuz direnişinin atılımcı ruhuyla donananak düşmana daha güçlü vuralım!

"14 Temmuz büyük dilüm orucu, her şey karanlığa gömülme istendiği bir ortamdan aydınlığa çıkışı gösteren yoldur; pasifizme, oportünizme, teslimiyet ve ihanete karşı bir atılım ruhudur; yeni yaşamın dümleride yaratılmasındır; düşman ne kadar güçlü olursa olsun ona karşı nasil direnimesi gerektiğinin en seçkin örneğidir..." Yazısı 11. sayfa

YAZ DÖNEMİNE İLİŞKİN PERSPEKTİFLER

Zafere güvenli bir yolda adım adım yürüyoruz

ABDULLAH ÖCALAN

Yapacağımız çözümlemeler; yaz naminesine ilişkin perspektifleri veremeyi amaçlamaktadır. Tekrar da olsa, bazı hususlara özetleymeliyiz. Bunun en önemli katkısı da, daha sonra farkına varılacak birçok hususu öngörmek olacaktır.

Bunları belirtirken, her zaman süs hakim olan bir durumdan bahsetmek gerekir. Bu bizim gerekli de. Biz altı ay-bir yıl gibi bir süre sonra çok önemli bazı yetmezliklerimizi bilince çıkarıyor yaz yapılıması gereken işleri, böyle bir ertelemeyi sonra bilince çıkarıyor. Tabii, taktik önderlikteki en hatalı yaklaşımlardan birisi budur. Altı ay önce yapılmış gerekeni, bir yıl önce kestirilmesi gerekeni yerine getirmeme durumu vardır. Tabii böyle olunca, elbette pratikte yetmezlikler yaşanır, nefessiz kalınır. Sanırım, kendini sıkça gösteren durum bu olmuştur. Birçok arkadaşlar şahsında yaşanan bu durumu eiden gelişigence ortadan kaldırmak istiyoruz.

Günceli tam yakalamak, güncelle dayatılması gerekeni tam dayatmak oldukça önemlidir. En temel taktik husus budur. Güne dayatılması gereken yaklaşım ve güne dayatılması gereken pratik adımdan dolayı, bu aybeldiklerimiz önem taşıyor. Yoksa amacımız bilinen hususları tekrarlamak değildir. Hazırlıklarımız pratiğe geçirmenin neden önemli olduğunu, güncel uygulamanın neden tam olarak şimdiye kadar istenilen tarzda oturtulmadığını ve bunun nelele yol açtığını hatırlatmak istiyoruz.

Altı ay önce hükümetin durumunu kestirmek mümkündür. Buna karşı tedbirler çok yönü geliştirilebilir. Bunkendi sığınık kaçırılabilir ya açtı. Artık bunu kırımlıyız diye düşünüyörüz. En önemlisi de, görmek kadar düşünme dayatılması gerekeni kestirmek; yönetimin, yöneticilerin en önemli görevlerinden birisidir. Bu nedenle, bu çözümlemeleri

Devamı 4. sayfa

Bağımsızlık ve özgürlük şiarıyla Garzan'ı kanlarıyla kızıştıran şehitlerimizi, vatan topraklarını özgürleştirerek yaşatacağız

Yazısı 7. sayfa

Savaş tarzımızı düzeltelim zafer yürüyüşünde iktidara ulaşalım!

Yazısı 12. sayfa

PKK'de her yargılamanın temelinde eğitcilik ve öğreticilik vardır

PKK öncülüğünde ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yönlendirmesiyle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde, insanlığı hayranlık içinde bırakan her yönü gelişme düzeyi her geçen gün kendini daha da açık göstermektedir. Bu mücadelenin mevzu aşamaya kolay gelmediği de biliyoruz. Kan ve ateş içinde gelinen bu aşamada, binlerce şehidin emeği ve anısı vardır. Dağda, zindanda ve mücadelenin diğer alanlarında muazzam fedakarlıklarla yaratılan direnişlerin damgası vardır. Büyük acılar ve zorluklar yaşanmıştır. Belki de dünyanın en zor şartları arasında sayılacak koşullarda ve top-

lumsal ilişkileri son derece çarpık, çok düzeltilmiş, kendine yabancılaşmış, değerlerinden uzaklaşmış, adeta bir sorunlar yumağı haline dönmüş bir toplumun toplumsal yapının içinde bu muhteşem gelişme yakalanarak bu günlere gelmiştir.

Kuşkusuz büyük kahramanlıklar ve eşsiz direnimlerin yaşandığı bu mücadele safalarında yüz aydınlatıcı büyük cesaret örneklerinin güç verici, ayağa kaldıracı gerçeğinin yanı sıra, keskin ve acımasız bir sınıf kavgasının da verildiği açıktır. Kürdistan halkının toplumsal sorunlarında kendini gösteren kargaşanın ve

Devamı 16. sayfa

Kürt halk kişiliğinin askerileşme süreci

Askerleşmenin tarihi kökenine indiğimizde, güçlü yurtseverlikte birlikte toprağa ve halka bağlılığın savaşımını görürüz. Dinleme mücadelesini veren bir halkın yurt sevgisiyle kendisine sahiplenmesi ve koruyabilmesi askerleşmenin madde zeminini oluşturur. Askerleşme doğal olarak yurt sevgisiyle bağlantılıdır. Toprağı, halkını, kültürünü sevmeyen onu koruyamaz, aynı zamanda askerleşemez de. Buna göre, askerleşmenin, asker olmanın tanımını yaparak, konuyu daha da açabiliriz.

Asker olmanın birçok tanımı vardır. Kendi içinde birçok farklılıklar içerir. Ezilen halklar için tanımını şu şekle yapabiliriz: Sömürge statüsünde tutulan, çağdaş bir toplum içinde itiltilen, bütün tarihsel-toplumsal değerleri (toprak, dil, kültür, sanat, yeraltı-yerüstü zenginlikleri, ahlaki

Devamı 6. sayfa

Özgür Gündem gazetesinin
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN
yoldaşla yaptığı röportaj:
Yazısı 18. sayfa

leri yerinde infazı amaçlayan 'faali meçhul olaylar' bu hükümet döneminde yoğunluk ve yaygınlık bakımından daha da artış gösterdi. Dolayısıyla Olağanüstü Hal uygulamasını kaldırılması, beklenilebilecek bir gelişme değildir. Nitekim her şeyde damgasını vuran ve yönünü tayin eden Milli Güvenlik Kurulu'dur. Bu hükümeti serin öncesinden hazırlayan ve bugün de onu öngörülen politikaların uygulamacısı görevlidenin MGK'dır, bunun gerçekliği de kirez-inönü hükümeti pratiğinde bir kez daha ispatlanan gözler önüne serilmektedir.

Kaldı ki, Olağanüstü Hal kurumu bir sembolik kılıftır. Kürdistan'daki özel savaş ne yürütme gücü ve ne de bunun yetki hakkı vardır. Yine ülkemizdeki savaşta PKK önderliğinde Kürdistan halkı ile TC sömürgecileri görünürlüde tarafları oluşturular, da, gerekçe ise bu tam doğru değildir. Çünkü bu savaş uluslara, bir karakterli bulunuyor. PKK, aynı zamanda TC şahsında emperyalizme karşı savaşıyor. Bir NATO ülkesi olan TC'yi müttefikleri çok yönü destekleriyle ayakta tutmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla Olağanüstü Hal kurumu, böylesine çok boyutlu bir savaş içerisinde fiili olarak bir hüçür. Olsa olsa sömürgeci özel savaş çarkının bir dişlisidir.

Olağanüstü Hal'in uzatılmasıyla devlet, kanlı terör politikasından vazgeçmeyeceği mesajını vermiştir. Partimiz de kışkışus bu politika'yı her bir şekilde boyun eğmeyecek ve bu politikanın sahibine analitik dilden bir savaşla karşılık verecektir. Bu da savaşın oldukça trmancağı anlamına geliyor. Fakat gerek Türkiye kamuyu ve gerekse de dünya kamuyu şu gerçeği çok iyi görmeli ki savaşın çok kanlî geçmesinde sorunu ve suçlu olanlar TC ve onun her türden destekçileridir

Çekik Güç, Türkiye ve bir senaryo

Temmuz ayının gündeminin işgal eden önemli konularından birisi de, Çekik Güç'ün dolan süresinin uzatılması sorunu oldu. Hükümet ve burjuva muhalefet çevrelerinde uzatılma ya da uzatılmayı tartışmalar gelişti. Ancak bu tartışmalar kamuoyuna aydınlatılmakla çok, dikkatleri esas noktalar taklmasını engellemeye hizmet etti.

TC'nin bağımsız politika yürütme inisiyatifini kaybettildi, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında varlığını tehlikeye girmesiyle birlikte emperyalizme bağımlılığın daha da sağlam temellerde oturduğu konusu, partimizin daha önceleri yaptığı tespitler arasında. Ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel alanlarda derin bir bunalım yaşanıyor Türkiye, iç politika olsun ve dış politika olsun ciddi gelişmeler karşısında ABD gibi etkin emperyalist güçlerin onay ve desteğini almadan karar verme gücünü kendisinde bulmuyor, tek başına sorumluluk yüklenmekten sriyarak kaçıyor.

Aynı zamanda Çekik Güç'e karşı bir tavır da olduğu şeklinde bir imajın yaratılması ilköldü bir yaklaşımla olarak mekaskirli. TC, Çekik Güç'ün bölgede bulunuşunu olmasın ya da yaran "Çekik Güç'ün uzatma bedeli. Kuzey Irak'ta ortak operasyon" başlıklı bir haberde, Başbakan Demirel'in "Hem Çekik Güç'ü göndürüp hem de ABD, İngiltere ve Fransa'ya bizim sınırımızı operasyonlara eskisi gibi sıcak bakmıyabilir miyiz" açtığını yazıyor. Bu ortaya çıkıyor ki, Çekik Güç "Kürtlerin koruması" maske altında bölgede konuşlandırılırken, bu TC'nin iradesi dışında gerçekleştirilmiştir. Bülent Ecevit'in, "Kuzey Irak'taki otorite boş-

luğunun devamı anlamına gelen Çekik Güç'ün görevine devam etmesini sağlayarak PKK'nın türünden sorumludur" şeklindeki sözlerinin tutulu hiçbir yanı yoktur. Ecevit, en altlardan en üstlere kıtma hirsında olan bir figürandır.

Çekik Güç'ün en önemli amaçlarından birinin PKK'nın bağımsızlığı çizgisinin başmasını görmesi engellemek olduğu çok açıktır. "Çekik Güç yeni geldi? Çoğ oldu? zaman bir Amerika'lıya açtım, söyledim" şeklindeki açıklamalar TC Cumhurbaşkanı Turgut Özala aittir. Yine Başbakan Süleyman Demirel, "Bu işi çözerssek, bu konjonktürde çözere" açıklamasında bulunuyor, kendisine yakın gazetecilere, Elbette, bu açıklamalar kendi elası tahminlerine dayanarak yapıyor. Aynı Demirel'in ANAP itikadında iken ve partisi DYP muhalefetinde olduğu da Çekik Güç için "işgal kuvveti" demekti bilinyor.

Evet, kimi demokratik geçinen çevrelerin Çekik Güç'ün bölgede bulunmasından kaygı duydukları doğrudur. Fakat bu çevreler, gerçekten kaygı içinde bulunuyorlarsa, Türkiye'nin gelinen noktada emperyalizmle onursuz ilişkilerini sürdürmekten başka seçeneğinin olmadığını görmek durumundadırlar. Türkiye emperyalizmin elinde kullandan da çok kula olan bir devlettir. Sömürgeci egemenler kendi ömürleri i uzatmak karşılığında devleti satmış durumdadırlar.

Özellikle de Çekik Güç'ün süresinin uzatılmasının temel nedeni olarak "Kürtleri koruma amacı" nı göstermek, bunun böyle olmadığının görülmeye iğindir. Sabah gazetesinden Cengiz Çandar, konuyla ilgili bir köşe yazısında, Çekik Güç'ün bölgede bulunmasından kaygı duyanları şöyle cevaplandırıyor:

"Sevr konuşkinden kurtulmalarıyanları dayanamlıdır hususlarında bir, Kuzey Irak'ta ya da Irak Kürdistanında Kürtlerin kendi yönetsimlerini kurmuş olmalarıdır.

"Bu gelişmeden duydukları korku, Amerikan emperyalizmi'nin planları gereğince bir bağımsız Türk devletinin kurulacağı ve bunun gibi gerek Türkiye'ye sirayet etmesiyle, Türkiye topraklarının bölüneceğidir. "Bir kere, Amerika'nın sadık ve güçlü müttefikleri için ille de bölme istediği herhangi bir mantığa oturmuyor..." (Aktaran Tercüman, 6 Temmuz 1992)

Cengiz Çandar'ın, Özal'ın yakın danışmanlarından birisi olduğu biliniyor. Türkiye'nin de içinde yer aldığı bir senaryonun işaretlerini veren Cengiz Çandar, aynı zamanda Güneyli işbirlikçi güçlerin PKK'yı karşı alternatif olarak kullandıklarını da ifade ediyor. Yine bir başka yazısında Özal'ın çok netçe Türk Kürt federasyonlaşmasından bahsettiğini aktarıyor. Tabii ki, bu senaryoda PKK'nın dışlanması, gerekliği Türkiye federasyonlaşması, böylece bir yandan Musul-Kerkük petrolle bir savaş olma ve diğer yandan ise Ortadoğu'nun bütün bölgelerine daha etkin bir biçimde müdahale etme gücüne ulaşılması hesaplanıyor. Bununla birlikte daha birçok olasılığı gözden geçirme girişimlerinin hazırlıkları gündeme geliyor. Güney'de bir Kürt devleti kurula bile, bu asla Kürtlerin değil, ABD'nin üs olarak kulancakları bir mini devlet olacak. Çünkü bir devleti kim yarattırsa onun egemenliğinde olur. ABD'nin Güneyli işbirlikçi güçleri tamamen kendi ilerine bağlayarak, istediği yöne hareketli bir hareketle geçirecektir. Güney'de bazı kırntılar karşılığında sadık bir jandarma olarak kullanılacaktır.

Tüm bunlar ABD'nin başını çektiği "Yeni dünya düzeni" çerçevesinde gerçekleştirilecektir. Son dönemlerde bu politika'ya hazırlanmış bir çalışıldığı görüldü. ABD, karşısında

rakip güçlerin yükselceği, bu temel gücünün zayıflayacağı ve böylece de öcüllüğü kapacağı ya da paylaşmak zorunda kalacağı gibi endişeleri nedeniyle, bir yandan ABD karşıtı odaklar üzerine yürürken, diğer yandan ise dünya gündeminde uluslararası niteliğe sahip olan sorunları bu projesi çerçevesinde çözmeye çalışarak kendisini kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Kibris sorunu yakından müdahale, İsrail'de liberal siyaseti olarak sundukları İzhak Rabin'in başbakan seçilmesi ve ardından ABD Dışişleri Bakanı Baker'ın Ortadoğu gezileri, Rabin ile Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek'ın Kahire'de görüşmesi, Yine Musevilerin İspanya'dan Türkiye'ye göç edilişinin 500. yıldönümü vesilesi edilecek İsrail Cumhurbaşkanı Herzog'ın Türkiye ziyaretine büyük önem verilmesi gibi gelişmelerin peşpeşe ve zincirleme şekilde öne çıkması bir tesadüf olmasa gerek. Öte yandan Orta Asya'ya, Kafkaslar'a ve Balkanlar'a kadar uzanan Karadeniz Ekonomik İşbirlikçi Bölgesi (KEİB) projesinin Türkiye öcüllüğünde gerçekleştirilmesi de yekundaki gelişmelerle eklemlenir, ABD'nin "yeni düzen" politikasını nasil sömürdü kollarını uzattığı daha iyi görüldü. Kollarını iyice sıvayan ABD, teşhir olan yüzünü de yeni bir makayla değiştirmeğe benzemesi, bu gelişmelerin bir parçasıdır. Yaklaşan başkanlık seçimleri anifesinde yapılan en son kamuyu yoklamalarına göre Demokratların adayını önemli bir farkla Cumhuriyetçilerin adayını geride bırakıyor. Sözün özü yeni bir çehreyle atacağı geçiyor.

Hiç kışkışus ABD, bu gelişmeler doğrultusunda Kürt sorunu da daha yakından el atacaktır. Nitekim son dönemlerde, ABD dış politikasına hazırladığı raporlara katkı sunduğu belirtilen ve başkanı olduğu ABD'nin eski Amerika büyükelçisi Monton Abramowitz'ın yaptığı "Carnegi Endowment" adı bir kuruluş, Güney Kürdistan'da icalemedele bulundu. Bu inceleme gezisinde, gazetecilerin yanısıra ABD yönetiminin temsilcileri ve Kongre'den bazı danışmanları da katıldığı belirtiliyor. Gezi sonrasında yapılan toplantıda, Güney Kürdistan'da bağımsızlık eğiliminin sekillenmeye başladığı, Güney Kürdistan'da her türlü gözetimlemezlik bombalamasının oradaki Kürtlerle PKK'yı birleştirme gücünü getirdiği ve Kürdistan'da ortaya çıkan durum ışığında ABD'nin kendi Kürt politikasını gözden geçirmesi gerektiği belerle, bunun artık zamanı geldiği ve ABD'nin uzun dönemdeki sorunu nasil eğileceği konusunda şimdiden düşünceler durumunda olduğu açıklandı.

Özal'ın başını çektiği kiliğin, ABD'nin Kürt senaryosuna eğilim gösterdiği anlaşılıyor. Örneğin, Turgut Özal, "Değisen dünya ve Türkiye" konulu bir toplantıda Kürt sorununa ilişkin şöyle bir açıklama bulunuyor: "Kuzey Irak'ta kurulacak herhangi bir devlete Türkiye evet demezse, zaten yazıyazmaz. Her şeyiyle size tabi olur. Peki ama bu insanları niye karışmasın? Sonra unutmayalım ki, bunlar sizinle aynı soydan. Hudud burada kalı, onlar oradan geçti. Niye biz bu insanları kendimden dışarı atalım? İçimizde bu kadar aynı kökenli insan varsa, bunları akrabaları da bizim vatandaşlarımızın soydaşlarıdır. Bulgaristan'daki Türkleri nasil korumalıyız, alıyorsa, bunlara da yardım olmalıyız. Niye bizim himayemize almıyoruz bu bunları? Niçin başkalarını himayesi altında bırakıyoruz?"

"Irak'ta bir şeyler oluyor da, Türkiye bunu kendisiyle hiç alakalandırıyor mu, işte o zaman kötili..." (Milliyet, 17 Temmuz 1992)

Özal, aynı konuşmasında, "Ancak, terör bambaşka bir olaydır. Terörün karşısında bizden daha fazla

şahin olmaz" sözlerini de özellikle vurguluyor, senaryonun içeriğini ve kapsamını ortaya koyuyor.

Yine Cengiz Çandar, "Sevr kompleks" başlıklı makalesinde bu senaryoya uygun görüşleri dile getiriyor. "Kürt olgusunu gözardı ederek, Kibris'ta ıyılmış' ilhık ilkeye oturup savunmak mümkündür?"

"Kürt haklarına 'No'; Kibris'ta uzlaşmalı bir çözüme 'No'; Ermenistan' sonuça Türkiye'ye muhtaç konuma sokacak ve Kafkasya'da Türkiye'nin rolünü artıracak, Ermenistan ile normalleşmeye 'No'. Orta Asya'ya uzanmaya 'Evet'; Balkanlar'da Yunanistan'ı marjinalleştirerek bir güç olmaya 'Evet'..."

"Bu kadarcık, 600 yıl dünyanın en görkemli coğrafyasında ayakta duran koca Osmanlı İmparatorluğu gerçekleştirilemedi de, onun bir parselinde kurulan Türkiye Cumhuriyeti mi gerçekleştirilecek!"

"Türkiye'nin 'şahinleri', küçük düşünen, dar ufuklu vatanseverler'dir. 'Arma, tarih ve jeopolitik, Türkiye'ye aksini emrediyor!'"

Cumhuriyet gazetesinden Uğur Mumcu, "Türkiye'ye güç ve çağ" başlıklı yorum yazısında, söz konusu senaryoya yakın sonuçlar üzerine kanlı belirtiyor:

"Talabani ve Barzani'nin Washington ve Ankara ile temaslari tam bugünlere yoğunlaştı. 'Pentagon'un, Saddam'ı Kuzey Irak'ta kurulan Kürt devleti ile kuşatma devime ve bölgedeki petrol kaynaklarına el koyma planları çerçevesinde yürütülen bu siyaset gereği PKK dışlandı."

Uğur Mumcu, aynı makalesinde 11 Mayıs 1988 tarihinde PKK ile YNK arasında yapılan anlaşmanın Amerika'nın devreye girmesiyle çekişme ve çatışmaya dönüştüğünü de açıklıyor.

Bugünlerde önce Talabani ve ardından da Barzani Türkiye'ye gittiler. 26 Temmuz tarihli Milliyet gazetesi, Talabani'nin demecini manşetten veriyor: "Kürt lideri Talabani'den sürpriz çıkış: Musul'la birlikte Türkiye'ye katılalım..."

Senaryonun figüranlarının ve emfendilerin uşağı Talabani'nin konuşukları ibret verici. Şunları söylüyor:

"Irak Kürtleri ş anda birçok olasılıkla karşı karşıya... Irak'ın demokratik koşullara kavuşması il durum. İkincisi, bizim nerede yaşamak istediğimiz. Eğer Irak'ta Kürt halkına sorarsanız, evet, demokratik bir Türkiye ile birlikte yaşamayı tercih ederiz. Demokratik Irak, insan haklarını garanti eden uygun dünyanın bir parçası olarak Türkiye'yi tercih ediyor. Türkiye'nin bu demokratik sistemi içine Türkiye ile özel düzenlemelerin görüşmelerini yapabiliriz."

"Ben en iyi olasılıktan söz ediyorum... Bizim için insan haklarına sagli demokratik Türkiye'ye katılmak, bu korkunç koşullar içerisinde kalmaktan daha iyidir..."

Talabani, TC'yi devlet yetkilerinin den daha iddialı savunması yetimiyor ve tarifi da söylüyor: "Eğer tarifi bursak, Musul vilayeti'nin Türkiye'nin bir parçası olduğunu ve Irak tarafından, belli yükümlülükler karşılığında ilhak edilmiş görürüz. Ancak Irak bu yükümlülüklerini bugün ilhal ediyor. Türkiye ve İngiltere, bu sorunu bu gün yeniden gündeme getirme hakkına sahiptir. Çünkü bu ülkeler, bu anlaşmanın aksı tarafları..."

Bu açıklamalar, nelerin, nasil ve nasilne yapılabilmek istendiği konusunu izah etmeye gerekiz kılmak kadar net ve anlaşılır. Yine Talabani'nin hangi kalıpla uygun düşeceği bizzat kendi açıklamaları ortaya koyuyor. Öte yandan PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi etrafında onun uyurları ve kompolarının ne kadar pervasız ve alçakça

olduğu yukarıdaki alıntılardan daha iyi görülebiliyor. Ve yine, "Çekik Güç golgesinde Kürt devleti kuruluyor, şırı Türkiye'ye gelecektir", "Bati Sevr'i hortlatmak istiyor", "PKK masla okrak kullaniyor" vb. gibi açıklamaların perde arkasında, emperyalist ve sömürgeci metropollerde senaryolar çizilen oyun ve kompolar gözden kaçırılmakta şahipleri için belki bir değeri olur, fakat başka da hiçbir anlam ifade etmez.

Taha Akyol, "Çekik Güç'ten destek" başlığını koyuyor makalesinin başına ve hemen şöyle başlıyor:

"Milli Güvenlik Kurulu'nda Çekik Güç hakkında askerlerin tutumu ne oldu? Politikacılardan bunun araştırır, bugüne kadar kamuyu yazınsayınan bir olgu'ya tespit etti. Çekik Güç, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kuzey Irak'ta PKK'ya karşı girdiği operasyonlara teknik destek sağlıyor."

"Teknik destekten kast edilen şu: Çekik Güç, Kuzey Irak'taki hareketler, PKK kampanı ve sivil yerleşim yerleriyle ilgili bütün istihbaratı Türk makamlarına veriyor..."

Taha Akyol, sınırtesi operasyonların Çekik Güç, sayesinde yapıldığını söyleyen Demirel'in şu sözlerini de aktarıyor:

"PKK'ye karşı yaptığımız sınırtesi operasyonlara karşı hiç ABD, İngiltere ve Fransa'dan tepki gelmedi mi?"

Bir noktada daha açıkça ortaya koyan T. Akyol, "Bu tablo, PKK ile Kuzey Iraklı Kürt Liderler arasında ki itihaf da uygun düşüyor" diyor.

"Türk topraklarında bir yabancı gücün bulunması, ilb bakışta duyulabilir yaratılabilir. Ancak Çekik Güç buraya belki bir misyonla ve Ankara'nın istemi ve işbirliği ile gelmiştir" şeklinde açıklamasıyla Sami Kohen de, Çekik Güç ile TC'nin bağlanısını teyit ediyor.

ABD, Türkiye'yi bütünüyle nüfuzu altına alarak, adeta yarıngından mal kaçırarcasına Ortadoğu'ya çullarıyor ve Ortadoğu lokmasını den büyük payı koparmak için cabalannı yoğunlaştırıyor. Almanya'nın Türkiye'ye silah ambargosu gibi tedbirler de bulunması ya da Kürt halklarından bahsetmesi, ABD ile Türkiye'nin bu kadar iç içe girmesinde delaydır. Fransa'nın da rahatsızlığı var, özellikle de Kürdistan konusunda hesaplar peşindedir. Daniel Mitterrand'ın Güney Kürdistan'la gidiş siyaseti de da söylediği gibi insani amaçlı bir ziyaret değildir. Madam Mitterrand'a yapılan suikast üzerinde neden durulmadı, basın doğrudur neden araştırılmadı? Fransa ile ABD'nin Kürdistan üzerindeki çekişmesi bir kenara tıllı, suikastın Saddam rejimine mal edilmemesi gerekçesi mantıklı bulunuyor mu?

Kıscaksı, Kürdistan sorunu karşı bir harekellik, bir kuşatma geliyiyor; çok olasılıkla senaryoları uygulanmaya geçiliyor ve kompolar tezgahlanıyor. Burası içerisinde en başta gelen hedef, PKK'nın "tasfiyesi ve inihası da dahil- etkililiğinin ve bu konumula oluşturduğu engel ortadan kaldırılmasıdır."

Başarımaysaklar! PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yolda, tezgahlanan oyunlara dikkat çekerek şunları söylüyor:

"Özellikle PKK direnişinde önderlik ettiği için, onun üzerindeki oyunlar şiddetli ve sistemli. Fakat bu tehlike i cabaları boşa çıkarmak için, PKK de, gerçekten oldukça hazırlık ve kararlı. Tüm saldırılara karşılık verebilecek güçte. Hedefedilebilir model hem Kuzey'e taşınmasını önlemeyen ve hem de Güney'de de bu modelde boşakırmamı sistemli cabaları içinde bulunuyor. Daha önce ki oyunları gibi bu oynunun da fazla şansı yok..."

YAZ DÖNEMİNE İLİŞKİN PERSPEKTİFLER

Zafere güvenli bir yolda adım adım yürüyoruz

Baştafı 1. sayfa

gelişimlere istiyoruz. Gidersek en önemli dönemi oldu kavramak mutlak ve kaçınılmazdır. Evet, tam bir taktik önderlikten söz edebiliriz, taktik önderliğin önemi, güne dayatılması gereken yakalamasından kaynaklanıyor. Mücadele tarihini incelediğimizde, taktik önderlik konusunda genellenen, ertelemeliğin veya çok sonradan fark etmenin bir gafle durumuna kadar götürdüğünü, bunun da birçok şeyi kaybettirdiğini görürüz.

Daha soluklu olmak, daha derli kalmak, epey başarıya götürebilir, birçok tedbirizli giderir ve birçok eksikliği de kapatır. Bunun yanında, birçok fırsat ve olanığın değerlendirilmesini de sağlar. Zaten önderlik de, biraz budur. Önderlik tecrübeyle yakalayabiliriz, işi götürebilir. Önderlik aksi halde bir artıdır. Artık olmak da, savaşta çok tehlikelidir. Birçok sakıncayı da beraberinde getirir. Tabii, maceracı olmak da vardır. Öngörmenin çok ilerisinde hayaller kapılır... Evet bu maceracılığa götürür. Maceracılığın tahribatları da az değil. Dolayısıyla gerçekçi bir öngörü ve güne hakim olma, tek doğru önderlik tarzıdır. Bu nedenle, önderlik ileri değerler demirleri süca yapıyoruz.

Yeni bir tarihi evrenin eşliğinde, ulusal kurtuluş mücadelesini düzenli ayaklamak ve ondan çıkaracağımız gerçekçi sonuçları, dönemi kazanmak için savaşta yüklenmek; bu temelde yürüyüşü kesintisiz kılmak; son tahlilde iktidarı yakalamak ve bu temelde tüm görevlerin üzerine yürümek kaçınılmaz olduğu kadar büyük çabalarla mümkündür. Hiçbir iç-dış engelün bizden söküp alamayacağı bir gerçekçi, varlığını olarak kavramalı ve buna uygun her şey yapılmalıdır. Denilebilir ki, geçirdiğimiz altı aylık dönem; cumhuriyet tarihinin en sinsi, ama aynı zamanda en kurnaz bir terör hükümetiyle karşılıklı bir mücadele içinde geçirdi. İyi biliniz ki, bu hükümet içinde Demirel gibi, otuz yıldır bir başkanlık dönemi değişik süreçlerde yaşamış, büyük tecrübeyle sahip sağı-faşist bir kişilik, Kürdistan halkının soykırımında en temel rolü oynamış ve TC'yi oluşturmaz, bun da Kürdistan halkının imhasını bir hedef olarak benimsenmiş uygulamış bir ile, İndüni gibi, kendisini aratmayış oğlunun ıderliği ile karşı karşıya kaldık.

Bu hükümet birinci hedef olarak, önüne, mücadelemizi tasfiye etmeyi koydu. Biz tasfiye etmeyi işi gerideki çabaların -Evren-Özal yıllarına göre- çok yönüli bir tedbir içerdiğini görüyoruz. Başında çıkan bir diğer husus da budur. Fakat açıkça çıkartma açısından, söz verdikleri demokrasise olgun adimlar atması -en azından, kamuoyunda ne olduklarını göstermek açısından- uygun bulunmaz. Gerç ki iyi biliyoruz ki, özel savaşın emrinde daha gelişmiş kabalığa dayanan bu hükümetin, Özal hükümetinden daha fazla -iç ve dış kamuoyunda- müttetik arkasına alarak, ilk hamlede mücadelemizi tasfiye etmek istediğini göz önüne getirmekten durumundayız. Kitle Kulp katliamından başlayıp -Lisane 20 Aralık'da olmuştur- baharın sonuna dek, bize yöneltik politikalarında çok sistemiydiler. Hedeflerini tasfiye vardı. Bunda da, her türlü savaş araçlarını kullanyorlardı.

Bu altı aylık süreç değerlendirildiğinde, tüm çabalarını ortaya koymalarına rağmen, arzusidaki sonuca ulaşamadıklarını görüyoruz.

Bizim cephe de ise, mücadelemizin taktik adımlarını istediğimiz gibi atamazsakla, parti tarihi boyunca en görülün çizgi, çalışma tarzı ve tempo -ki belirleyici olan da budur- istenildiği gibi atılmıyorsa bile, kendisini koruduğu ve özellikle gelişmekten de alıkonulmadığı gibi, gelişme hızı bile kestirilemedi. Eğer tempo biraz daha iyi tutulursaydı, hiç şüphesiz kazanımları fazla olacaktı biçiminde bir değerlendirilmeye vardı. Burada da yepyeni komuta tarzı, yepyeni taktik önderlik, gelişmelerin daha da boyutlanmasının en önemli çı nedevidir.

Demek ki, özel savaşın uygulaması, sadece kaba baskı değildir. Yine, sadece ekonomiyi kullanmakla kalmadı, buna ek olarak çok sahte bir Kürt kişiliğini de canlandırmak istedi. Hikmet Çetin'in dışarıdan beklenen ve amaçları; Barzani'nin, Mart ayında Türkiye'ye gidiş ve amaçları, yine çok sinsi bir biçimde Kürt reformculuğu alt altında geliştirilen propagandaları ile işin diğer yanı tamamlanmak istendi. Bu arada, psikolojik savaş alabildiğince ağırlık verdi. Mücadelemizi ve onun başarısını orbas etmeye çalıştı. Kendi kayıplarını sürekli gösterken, bizim kayıplarını sürekli abartarak verdi. Bunlar da, savaşın psikolojik boyutlarıydı. Uçak, helikopter, mayınla, tank vb. savaş araçları da devreye konulmuştu. Kendilerine göre, bizim yapacağımız bir taktik hataya karşı -özellikle de serhildanlara katılmı da dahil, bir takım vahşi uygulamalara girişmeyi göze almıştı. Düşman cephesinde bunlar açıkça çıktı. Hepsi somut sonuçlardı.

Bizim planımız, ileri bir ayaklanmayı yaratma değildi. Ayrıca çok güçlü bahar atılmaları filan da değildi. Bunlar gerçekçi olmadıkları gücümüz yeterli değildi. Fakat normal planlı gelişmelerin sağlanabileceği biçimdeydi. Nitekim olan da budur. Bütün bunlara rağmen, geçen altı aylık süreç içinde, dikkatli olunması gereken hususlardan en önemlisi de, partinin gelişmeleri nasıl sağladığını, yapı tarafından tam bilince çıkarılması, bilinmesi oldu. Vardığımız en önemli sonuç da Genelate parti tarihi, özde ise son dönemlerin parti ve onun yürüttüğü savaş gerçekliği, kadroların ezici bir kesimi tarafından bilinmiyor. Yani yanlış şurada, ayakta kaldık, ama nasıl kaldık, imhede oluyor, ama nasıl oluyor; imhaden uzak kaldık, ama nasıl kaldık, bunun dayandığı önderlik gerçekliği, işi dengeleri nasıl yürüttü, bizzat bütün pratik adımlar neler pahasına, nasıl adım adım gerçekleştirdi, bu süreçteki yoğun ilgi, yoğun irade gücü, yoğun pratik ustalık nasıl sergiledi? Bunların fark edilmemesi, gelişmelerin kendiliğinden olduğu, artık böyle sürüp gideceği ve dolayısıyla taktiklerini fazla olmaması gerektiği gibi düşünceler bir yanlışlıdır. Eğer herkes tarafından bu yanlışlar aşılmazsa ya da yaşıdığımız mevcut gerçeklere göre kendini tam ayarlayamayarak kaybedilebilir veya kazaanacak şeyler az olur.

Şimdi, komuta tarzını soyledicilerimizize daha teklarımların gereği yok. Halen de eğer savaşımız istediğimiz gibi boyutlandırılacak, önemli

fırsatlar yakalayabiliriz. Oysa parti gerçekliğini, onun tarihi ve gerçekliğini abartılı, gerçekçi olmayan tarzda yorumlanmasının ve en önemlisi de ona ulaşamamanın, onu özümseyememenin rolü halen belirleyicidir. Bu durum aşamamıza, kayıplar da yaşanır, kazanımlarımız da sınırlı olur.

Önümüzdeki süreç, en önemli süreçlerden biridir. Gelecek için, hep geçmişten ders çıkarın. Zaten, bizim de yaptığımız budur. Şimdi önümüzdeki altı ayın, ne kadar önemli olduğunu vurgulamaya gerek yoktur. En önemlisi, bu altı aylık karşıyoruz? Altı aylık hamlemissi, hükümeti bunalıma uğratabiliriz. Eski hızla ve eski tarzda darbelemeye çalışması çok fazla mümkün olmayacaktır. Tabii, eğer çok açık hataları yaşamazsak, kazanımlı çıkamamız mümkündür.

TC, esas itibarıyla orduya dayanıyor. Artık kontra-hizbullah şebekeleri eskisi gibi işine yaramaz. Yine, diğer savaş biçimleri fazla etkili olmayacaktır. O eski politikalar, esas itibarıyla işlevini yitirmiş bulunmaktadırlar. Daha çok yeni ordu birliklerine dayalı olarak Kürdistan'da kalmaya, varlığını sürdürmeye çalışacak, bu esas olacak. Yani büyük saldırılar, büyük sonuçlar almak değil, elinde imkânları sonuna kadar kullanarak varlığını korumalı. Bu, tam bir denge durumu olmazsa da, bizim

lamaya çalıştık. Daha fazla bu konuda sonuç alamayacağı gibi, ıyınara sürecine de girmişti. İç ve dış politikadaki destekleri giderek azalıyor. Nasıl ki, ordu yıpranmış sürecinde ise, iç ve dış politikada da belli bir yıpranmayı yaşıyor. Bu durum daha da hızlanıyor.

Ekonomide de, para basma imkanı kulanıldı. Hem de çok kötü kulanıldı. Bu ekonominin sonuçlarını şimdi göreceğiz. Ekonominin tümüyle tıkandığı bir süreci yaşıyor. Bu sonuçlar, süreç içerisinde daha da tahripkar olacaktır.

Son günlerde gelişimlere istedikleri şu sahte anayasa tartışmaları ise; mevcut gelişmeleri ileriye etkilemek için, halkın tepkisini çarpık hale getirmek içindir. Bunun öyle fazla demokratik bir değeri yok. Şikâyetçiliklerini verdiği bunalım atlatmanın bir çaresi olarak düşünüyor. Bu tartışmalara güvenemeyi gerektirir.

Bunun yanı sıra önümüzdeki altı ayı kazanmak için sizin durumunuz, koşullar ve imkânları sonuna kadar elverişli arz ediyor. Yeni hazırlıklar ve özellikle de orduya kadroların mesafe ileri bir boyuttadır. Ordu içerisinde parti öncülüğü hem nicelik, hem de nitelik olarak ilerlemekte ve gitmekte de ilerlemeye devam edecektir. Bu konuda, kesin bir gelişimden söz etmek mümkündür. Geçen altı aylık süreçte parti-

yi yaşıyorlar. Öte yandan kiş surecinden başlayıp, baharı da etkisine alan olumsuz koşulların altında bizim için dezavantaj teşkil etme durumu vardı. Buna karşı büyük bir dayanma gücü gösterdik. Şimdi artı lehimize bir iklim var. Bu da, önem verilecek bir durumdur. Bütün bunlar sonuç gösteriyor. Düşman için somut olan bir şey; bizim için müphem bir başlangıçtır. Ve sayısız gelişmeler hemen bizi zafere, bağımsızlığa götürür demiyoruz ama, bundan çıkarılacak sonuç orduyaşma ve her eylet için düşünülen planlarımızın üstüne çıkılabileceği ve gerilla-nın tam olutulabileceğidir. Serhildanlar oldukça yaygınlaştıralar, hem de karmakarışık bir duruma getirilerek yaygınlaştırılabilir.

Mevcut deneyimleri dayanarak, dönemi ve olası gelişmeleri böyle kestirebilmek mümkündür. Daha da somutlaştırarak; önümüzdeki üç ay içinde, örgütsel gelişmelere ağırlık verilecektir. Genel hatlarıyla, kentlerde belli bir örgütlenmeye sağlayacağız. Gerçek şehirlerin örgütlenmesi ve gerekse de gerillanın yardımıyla, yapılacak söz konusu örgütlenme daha ileri düzeyde ulaştırılmalıdır. Kent ve köy örgütlenmeleri, mümkün olduğu kadarıyla ileri bir düzeyde yapılabilir. Mevcut planlarımızın en önemli bir yanı, bu asgari örgütlenmeyi yapmaktır. Yani temsilsiz, komitesiz bir kent-köy kırzkmak büyük önem taşıyor. Bu, bizim ve gerilla bölgesinin katkılarıyla başlanması ve ilerletilmesi gereken bir görevdir. Bu alanlarda gerilla örgütlenmesi biraz daha derinleşecektir. Özellikle de sıcak savaşın avantajıyla kendisini çitlen-tirececek, hemen hemen bütün kent ve köyleri vurabilecek bir noktaya getirecektir. Gerilla birlikleri, bu üç aylık süre içinde savaşımı hemen hemen bütün kent ve köylerde taşımaktadır. İstedikleri zaman, bu alanlara girebilecek bir düzeyde ulaşmaktadırlar. Bu, daha çok üç aylık bir planı kapsıyor.

Kısaca, bir yandan asgari örgütlenmeyi tamamlamak, diğer yandan da gerillayı her yere girebilecek düzeyde getirmek, pekiştirmek ve ırturmak gerektirir. Ordu sonrası, gerçekten önemli sonuçlara ulaşabilecek bir içişte savaşın olmaktadır. Bu, çok kapsamlı, halk harekâtiyle gerillayı iç içe ele alan ve işleyen bir savaşımıdır. Nereden baksak bakalım, bu iş böyle geçecektir. Bütün birimler -gerek gerilla birimleri, gerekse diğer birimler olsun- güc ayırmalı çok ilerlemiş bir savaşlıkla geçirecektir.

Kent şgâlleri günlerce de sürebilir. Birçok işbirlikli hedefler, tamamen eleiecektir. Bazıları kaçırılabilecek, bazıları tahrip edilecek hedeflerdendir. Bazılarında da konulacaktır. Gerek kentlerde, gerekse de köylerde bu uygulamaya hayata geçirilecektir. Daha gelişmiş hedeflerini planlaması despot ve gırz tarışın dışında söz konusudur. Kesinlikle, ikinci dönemi böyle karşılamak durumundayız. Çok yaygın ve çok şiddetli karşılamak durumundayız. Dolayısıyla geçen yılın ve hatta şimdiye kadarki süreçte aşan bir başarıyla olacaktır. Bunun derin bilincine, bütün birimler, komiteler hareket eder durumdadır. Sonuçta, denetimimizdeki alanlar daha da genişleyecektir. Siyasi yönden halkın kazanımı çok ileri boyutlara ulaş-

bazı bölgelerde buna benzer pozisyonlar yakaladığımız anlamına gelir. Eğer ciddi taktik hatalar yapılmazsa, TC ordusunun ülkemizde fazla yürüyebileceğini beklememek gerekir. Belli bir duruma dönmeine girişmiştir. Tabii bu da, kendini yenilemeye, operasyon yapamaz anlamına gelmiyor. Hayır, yine hepsini yapar. Ama, genelde bir kuşatmayı, ezme yapamaz. Ve bu da, bizim geliştiğimiz aşamadan dolayı böyledir. Süreç içinde, düşman ordusu yorulacak, gitliktce sistemi tahrip olacaktır. Artık bu süreç başlamıştır. Nitekim devletin tüm kurumları işlev görmekten uzaktır. Dolayısıyla bu kurumlarla, kendisini tutması mümkün değildir.

TC, esas itibarıyla çıplak orduya dayanarak gününü uzatmak isteyecektir. Bu altı aylık süreç içinde yaptığı gibi, sonuç almaya imkanı yoktur. Bizim zorluklarımızı aşılamak istedi. Bu zorluklar da aşıldı. Bunun yanında diplomasiyi kullanıyor. Herhalde, bunun da boyutu bu kadardır. Bundan sonra, fazla diplomasiyle sonuç alamaz. Azami düzeyde aldığını sonuca da budur. Öte yandan, parlamentodaki birlik de sağlandı. Yılbaşından beri bunu sağ-

leşme ilerlemişti. Parti yasası, parti ahkâları orduya egemen oluyor. Yeni kitlelerin partiyeye akışı, her geçen gün daha da büyümektedir. Nicel ve nitel olarak bir gelişmenin olduğu mutlak. Katliam tedbirlerine rağmen, hâlâ kitlese yoğunlaşmaya uluşuyor. Kısaca bu konuda, kitleleşme hızından bir şey kaybetmeden ilerliyoruz. Psikolojik olarak da, giderek artan bir biçimde herkes sıcak savaşımızdan yana tavır almaktadır. Burada önemli olan, bu artımadaki kitlelerin politikleşmesidir. Savaşma arzusu, şimdi daha yüksek. Bu da, psikolojik üstünlüğün bizzat olduğunu gösterir. Halk daha fazla savaş istiyor. Hatta ordumuz, savaş daha da gelişmesinden yana. İşte bu, psikolojik bir üstünlüğü ifade etmektedir.

Düşman ordusunda ise, tam tersi bir durum yaşanmaktadır. Yeni teknik donanım açısından bir ilerleme kaydetse de, gelişigine bir yayılma mesafe alsın da bu bizim psikolojik üstünlüğümüzü gölgelermiyor. Geçen bir yıl içinde ulaşamadıkları birçok alana ulaşmayı sağıladılar. Nicelik ve nitelik olarak, bazı bölgelerde yoğunlaşmayı, güçlenme-

caktır. Bu konuda hayali olmuyoruz. Ama ükrenin askeri yönünde de önemli bir kısmın denetimini ve siyasi yönden de azeri bir denetimini uzak görmüyoruz. Ulaşılabilecek hedeflerdir.

Aynı şekilde bu çalışmanın içine, ulusal meclis çalışmalarına da alacak. Bu aylar, aynı zamanda ulusal meclis çalışmalarına bir çözüm aramaya ayanlar olacaktır. Sezon sonu, ulusal meclise doğru da bir hazırlık süreci olacaktır. Bu konuda da söz konusu gelişmeler başarılı olmaya yol açacaktır. Buna göre hazırlıklar, seçim sistemi, aday belirleme ya da delega sistemi geliştirme göz önüne getirilmesi gereken hususlardır. Nasıl hazırlanabilir? Bunun en önemli şartı, bildiğimiz gibi taktik önderliği işleten sorumlu komutanın çalışmasıdır. Bu siyasi komutadır, askeri komutadır, daha ideolojik komutadır. PKK'da bugünkü temel sorun, ne savaşta hazırlik sorunu, ne araç-gereç sorunu; temel sorun komuta sorunudur.

PKK'nın siyasi-askeri çizgisi, stratejisi ve taktikisi esas itibarıyla aynıdır. Ideolojik düzeydeki çizgisi de, en devimci çizgi olarak varlığını sürdürüyor. Peki sorun nerede denir: gerçekten bu konuda sorun, komuta tarzının işlenmesi, örgütlenilmesi, denetiminin sağlanması gibi hususlarla kendini belli ediyor. Bu komudaki acemilik ve amatörlikten tutulim çok çarpık sapırmalara kadar, birçok sorun ile karşı karşıyayız.

Komuta tarzına ilişkin söylediklerimiz buraya eklenebilir. Aslında bu konuyu fazla uzatmaya gerek yok. Kısaca özetlenirse; bir parça vatani kuratılabilecek, hatta bir hükümet olma-ya kadar götürülebilecek bir gelişmeye ulaşmak komuta tarzının sağ- laması işleyişine bağlı olduğu gibi, ulaşamazsa da bu yüzden. Gerçekten nereden bakarsak bakalım, böyle kazanılmış bir halk, bu kadar akan savaşçı seli, maddi-manevi destek, araç-gereç nereden görülmüş- tür? İstedigin kadar halkını savuştur, istediğin yeri denetimin altına al, is-

lik ve tereddüitten bahsettiler. Partinin zorbela eğitilmiş kadroları ucuz eylemlere gönderiyorlar. Bunu Derdim, Güney-Batı ve Amed'de gör- düm. Bu her yerde ortaya çıktı. Zor- bela yirmi-otuz kişilik bir kadro ye- tiştiriyorsun, ki işlemler her biri fet- heymeye yakındır. Onları ucuz eylemlere göndermek imhailikler aslin- da. Yine kadro ve savaşçılar, ayakta işlevsiz bırakılıyor. Yine böyle çürüyor, ya diye! Bunu yapan kimdir? Sözde komutanlığına başlama almak iste- yenlerdir. Böyle komutan ökleme- ri var. Ad vermek istemiyoruz, ama biliyoruz. Partinin gücünü, imkanı- nı kendi güvenliğine sağlamada, kende- ne göre bir yaşam içinde tutmada kullanıyor. Tabii, sen bu kadar insanı harcatarsın, partinin bu büyük etkin- liğini böyle harcatarsın yaşayabilir- sin, zor değil! Ama, ne pahasına ya- pırsın! Sorumsuzluktan ötürü on- larla yoldaş gidiyor. Yine o kadar silah gidiyor, kitlede moralizatsiy- yatıyor. Bu gerçek bir darbeler. Ama bizim komutan bunlar farkında de- gildir. Mühyün olan günü kurtarmak onun için, dikkat edelim; Meslek Savur- daki olay nasıl gelişti? Geçen yılın- berli bir rahatsızlık bahsediliyor. Ra- hatlık, sonu nereye götürdü? Birçok birimimiz, her gün kayıp veriyor. Kü- çük birimlerdir, köyden çıkmıyor. Köyün yanbaşıdır bir mağara var- mış, oradan çıkmıyorlar. Şimdi elini salısan bulabilirsin. Adam almış, köyden çıkmıyor. Çıksa da, yan- başındaki mağaradadır, tepededir.

Bu anlayışın getirilmesi akasın var mı? Ve sürdürülmesi, kesin yenili- ge- lirdir mi? Amed'de, Mar'din'de, Garzan'da ve birçok alanda bu or- taya çıktı. Bile bile koruncun, dev- letin denetimini altlatıyor. Hatta işle- mi içinde, zımnı bir uzlaşma da ya- şıyor. Derisim'de de böyle oldu. Gü- ney-Batı'da da. Bunu yine asımlar- ıdır. Bu komutan adaylarını rahat- ı bolumazmış diye. Çok yanlış bir önderlik anlayışları var. Bu arka- daşlar çevrelerini, partinin bazı güç- leri alıyorlar. Anlaşılabildikleriyle an-

dan kaynaklıyoruz. Bu olmazsa, 24 saat dayanamazlar. Arkadaşların bu- nu kavraması gerekiyor. Süstimal etmeyip, buna hakkını vermeleri ge- rektir. Düzlenmeler son derece keyfidir; esasta kendilerini dikkate alıyorlar. Hareketin büyüğünü yaptığını, halkın ve bir bütün olarak partinin ihtiyaçlarını sıkı sıkıya takip ederek, buna bağlı kalınarak ayakta kalma, komutayı sürdürme durumu değildir. Eskişki kadar olmasa da, ha- len bizi tehdit eden yön budur. Bu tarz bir komutayı kabul etmiyoruz. Alınması gereken bir tedbir, bu an- layış içinde olanları uyararak, hızla kendilerini düzeltip yetkinleştirmeye- lere olanı, görevden almdır. Kabul edilemeyecek başansızlıklar ve hatta ağır imhailiklerden ötürü yargılamalar hızla devreye girmeli-

"...Ve en son kurşunu da kendine sıkıyor. Bu doğru bir tarz değildir. Evet, bir kahramanlık, ama içinde yanlışlıklar da vardır. Bunun yerine daha güzel bir örgütçülük, daha kamufle edilmiş çalışmalar yürütmek gerekir. Yakalansın, çok çok birkaç yıl içinde kalacak; varınsı kalsın, ama böyle bir biçimde imhayı göze alamayız. Bu da çok işlenen bir hatadır..."

dir. Gerekirse, 24 saat alttan üst- e, üstten altı doğru denetim sürdürül- melidir. Görevlerle bağdaşmayacak duruma olanlar, layık oldukları ko- numda düşürülmelidir. Bu şart, ötü- müzdeki denimin en çok sıkı sıkıya gözetilmesi gereken bir şarttır.

Geçen yıllarda olduğu gibi, altı ay bekleyelim, yeri doldurulmasın kiş- lerdir, dengeli hesaplayalım şeklin- deki yaklaşımlara düşmeyeceğiz. Bunlar yanlış hesapladır ve bu bir- çok gelişmeyi kapatır. Gerek tedbir, gerek görevden almdır daha hızla olmalı ve günlük başları pratiğine bağlı olarak yapılmalıdır. Denetim aylık değil, mümkünse haftalık ya- lmaldır. Görev değişikliğine de sık sık gitmek gerekir. Zayıf noktalar,

şam kesinlikle aşılmalıdır. Örneğin Mar'din'deki birimler kendini yürtü- me durumuna geçmiş birimlerdir. Ve- nillikli alanı kendikimlidir. Üs- anları vardır. Kendilerini az çok sa- vunabilecek, koruyabilecek alana- ra ulaşacaklardır, bu da planlı, tertip- li ve geçici bir alanı sınırlı olabilir.

Örneğin Amed için de bunlar be- lirtilebilir. Yayımla planlıdır, belli a- maçlara ulaşma temelindedir. Aksi halde sürekli köyde dayalı yaşamı parti kaldırmasın ve buna güç de dayanmaz. Son kayıpların hepsi bu niteliktedir. Üsese bağlanmış değil, hareket tarzında gizlilik yok. Düş- man geldiğinde, kendini savunacak, manevra yapacak durumda değil. Tabii ki, parti imha olursa. O açı- dan böyle birimler neredeyse mü-

gerçekleştirileceğiz. Bu demek de- gildir ki, şimdi eylem yok, hayır var. Serhildanlar da var, yürüyüş de... Her şey olacak, fakat olağanüstü ve daha sonuç alıcısı o döneme tir- mandırarak devam ettireceğiz. So- nuç, şüphesiz yıl sonuna doğru ka- zanımsı bir yıl olabilir.

Bu yaz hamlesine yönelirken, te- melde bunun vurgulanabilir. Her bölge, her miktaka gereken sonuçları, kendi sonu durumunu da göz önüne getirecek kestirebilir, kestire- bilimlidir de. Bunun üzerine yoğun- laşmalıdır da. Ek planlar, planlara uygun görevlendirmeler, değiştir- meler, düzeltmeler sonuna kadar ya- pılmalıdır. Ve her şey, ülkemizin ta- mamını siyasi denetim altına almın- ısı için olacak. Çok işi giden hiçbir haine, işbirlikçiyi yer verilmeyecek bir halk ortasında, garzonlara sı- kılmış bir düşman gerçek ortaya çıkarılacak. Bunun dışında hiçbir şeyi fırsat veremeyiz.

Ana hedef budur. Bunun içinde, dedim gibi, parça parça kurtarı- malar, almda söz konusudur. Halk- ın kendi otoritesini alabildiğince geliştirmesi de vardır. Belki bir hü- kümet değildir, ama hükümete ben- zer durumdur. Bunun ulusal mec- lisi vardır ve giderek kendini dün- yaya kabul ettirmiş Kürdistan ulusal kurtuluş savasımlı olur. Bu kendini Türkiye'ye de kabul ettirmiş bir savasımdır. Tabii ki bu da, az bir ka- zanın değildir; daha fazlası da ola- bilir. Bunu da imkansız görmüyoruz. Daha da ileri boyutlu kazanımlar ola- bilir, bu hepimizin tutkusudur. Bunu da zorlayacağız ve gerekirse tam bağımsızlığı bazı alanlarda sağla- yabiliriz de. Bunu da düşümlüyor de- gildir. Ama kayıplara da iyi açmaya- cağız. Daha az kazanımlara da fırsat veremeyeceğiz. Bu da yetmelidir de- yip, üzerine yatmayalım. Hiçbir sa- vaşımız, militanizm sıradan geliş- meler üzerinde yata hakkını kende- sine görmesin. Hele, rahat yaşamı imkanı arttı deyip, kendi kendini almdasın. Tam tersine her za- man- kenden daha fazla kazanma hırsı, tut- kusuna sonuna kadar olmalıdır. Sa- vasa yaklaşım tarzı budur.

Hırs büyük, kazanma tutkusu bü- yük; kazanımları yeterli görmek, da- ha fazlası için mevcut imkanı, ola- nağı ve fırsatı çok iyi değerlendire- mek, hem de aman tanımız bir bi- çimde yürümek ve gelişme gücünü yakalamak demek bir savasımla- nın tarzıdır. Hepsinden beklenen budur. Biz bu temelde tekrar bütün alanlardaki, eylemlerdeki, bölge ve miktaklardaki manganat tutalim en gelişmiş birikimlerimize kadar, bütün gelişmelerde komutalardan tutalim kıy- ı temsillerine, ideolojik, siyasi, ask- eri düzeydeki parti çalışmalarına, mi- lisi gücümüze ve bütün taraftarların- ıza kadar herkesi, kazanmış için her şeylerini ortaya koymaları, asla düş- manın direkt veya indirekt almda- calarına, sindirmelerine almdanma- larını, tam tersine, her zaman zorlu- klarda daha büyük bir direnmeyle ve bu temelde sağlanacak gelişmeye karşı çıkarak, bolumlarda da yatma- dediği, fırsat bu fırsatı deyip, daha fazla savasımlı değerleriyle bu dö- ne- mi yakalamaya ve böylece kesinleş- ti- zere doğru iktidar yürütüşünü ger- çekleştirmeye çalışıyoruz. Bütün bu çalışmalar üzerine bu temel pers- pektifler dahilinde yürümeyiz, savun- mızın, bunun için için ve dıştan kaynaklanabilecek tüm engelleri us- taca karşı koymayı ve mutlaka he- deflemeye ulaşmamız bekliyoruz. Bi- zim de bu temelde, buna elmden geldiğinde, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da tüm gücümü- ze destek olacağımıza biliriz, yoldaş- ға salam ve selvgilerimiz sunarız.

26 Mayıs 1992

"...Denilebilir ki, geçirdiğimiz altı aylık dönem; cumhuriyet tarihinin en sinsi, ama aynı zamanda en kurnaz bir terör hükümetiyle karşıklı bir mücadele içinde geçirdik. İyi bilinir ki, bu hükümet içinde Demirel gibi, otuz yıldır bir başbakanlık dönemini değişik süreçlerde yaşamış, büyük tercübeyle sahip sağcı-faşist bir kişilikle, Kürdistan halkının soykırımında en temel rolü oynamış ve TC'yi oluştururken, bunda Kürdistan halkının imhasını bir hedef olarak benimseyip uygulaması bir ile, İnönü gibi, kendisini aratmayan oğlunun liderliği ile karşı karşıya kaldık..."

tediğin hedefi var. Bunlar hazır mey- ve gibidir, elini salısan düşürürsün, ama bu el olabilecektir bir düzen gere- kıyor, komuta gerekiyor. Bunun ba- zı sorunlarını size açıkladık ve sa- nıyorum bahsettiğin bir neden ya- nında başka nedenler de var.

Öngörü sağlama bile olsa, güne pratik olarak hakim olamama; yapın- ın eğitilmesi, örgütlenilmesi ve denetimine hakim olamama var. Ki- tlenin beklentilerine cevap verile- miyor. Sistemizi, dağıtık ve yetersiz kalınıyor. Bunun yanında, fırsat çı- kıyor, özellikle eylemlere bu fırsatı değerlendiriyor. Kendini zora so- kuyor. Sürekli bir intihar çizgisinde, son derece çabı yaklaşımlardır. Bö- yle pozisyonu, planlı, sistemli bir ka- zama düzenli, planlı, sistemli bir ka- zama pozisyonuna geçirmeyi. Savaşçı ve kadro eğitimi çok ağır bir şekilde ihmal ediliyor. Yine kitle eğitimi ha- keza ihmal ediliyor. Örgütlenme, eyle- m, eğitim bu kadar ihmale uğra- yılmaz, taktik önderliğin yürümesi düşünülmek.

Bütün eylemleri inceledik; affe- dilmaz hatalar için düşüktürün gördük. Bazıları yıllarca erteleme- ci-

laşıyorlar; anlaşmadıklarını kötü no- talarla, iyi olmayan konularla geti- riyorlar. Sonuç, kendine göre örgütü- koruma, kendine göre önderlik ya- pımadır. Bu tehlikeli bir anlayıştır. Diğer bir anlayış da, dedim gibi, de- gilerden nasil oluştuğunu hiç umur- samayan yaklaşımdır. Savaşçılar ka- meracı, intiharları birçok şey için etibiliyor. Kuruma, eyleme, onlardan çok iyi komutanlar çıkarma diye bir sorun umurunda bile değil! Harca, nereye giderse gitsin! Kendisini de, yoldaşlarını da düşünmüyor.

Bir kısmı çok pasif, savunmacı. Aylarca boş gezmekten öyleme yaptırı- bir şey yok. Avere, asi bir grup- tur. Altı ay ne anlama geldi, masrafı nedir, fırsatı nedir? Hiç bunları düşünmü- yor. Bunun gibi birçok özelliklerin bahsetmek mümkündür. Aslında çok- zümlelerde bunlar kapsamlı işlen- miştir. Bunları siz değerlendiresiniz. Bu anlayışla bırakılmaz başları sağ- lamayı, çoğunun sandığını tersine kendilerini bile koruyamazlar. Eger, kendilerini koruyarlarsa, bu onları- n tarzı sayesinde ya da yaptıklarıdan dolayı değildir; partinin genel etkin- liğinden, genel önderlik tarzından, stratejik önderliğin ayakta duruşun-

uygun görevlendirmelerle doldur- mak gerekir. En önemli yönetim görevi, komuta görevi bu oluyor.

Bunun üzerine daha çok vurgu yapılabilir. Biz, sadece kısmen do- kundukumuzun beldelem. Çözümle- me ve perspektifler daha denin- gliğine incelenmelidir. Yetmeyen ko- muta, eksik komuta, her yerde, her birim için geçerlidir. Manganat tuta- lim en üst düzeydeki birimler için bu giderilmiştir. Hala düşüklük, ma- ceracılık, boş pratiklik, hiç kimse- nin artık tenezel etmeyeceği ve mahkum edilmiş tavırlar olarak hak ettiği yeri bulmalıdır. Eger nicel ve nitel olarak komuta sorunu ister şe- hirde, ister kırdı, ister gerillada ve isterse de örgütsel faaliyetlerde bu tarzda oturulursa başları kesindir. Tabii bununla bağlantılı olarak lojistik hazırlıklar, araç-gereç teminleri, kurye-istihbarat sistemi ve yine bu- nun gibi birçok taktik hususlar, en başta da gününme meselesi doğ- rultulursa -tabii bu şartlara bağlı- ırdır- kesin başları.

Hemen belirtelim, bazı birimler-imizin düşman kontrolü altında ol- dularını düşünmüyoruz. Şu son ka- yıplara neden olan köylerde dayalı ya-

dahale edip, onları sağlam üs ala- nında, doğru çalışma tarzına, ha- rekate tarzına çekmek gerekiyor. Bu konuda ertelemek olmasın. Başta Mar'din olmak üzere, özellikle Amed ve benzer alanlardan biri olan Gar- zan, hızla müdahale ederek bu ko- numdaki birimleri çekmek büyük önem taşıyor. Kural dışı, taktik dışı birimleri askeri gerekiyor.

Bu şehirler için de böyledir. Beli- ne tabanca takmakla -hele bayan- lar- koma- trine time cevap verilemez. Peki neden tabanca? Bununla ça- ırmasaydık açık. Ama niye veriyor- sunuz? Ve en son kurşunu da kende- sine sıkıyor. Bu doğru bir tarz değildir. Evet, bir kahramanlık, ama içinde yanlışlıklar da vardır. Bunun yerine daha güzel bir örgütçülük, daha ka- mufle edilmiş çalışmalar yürütmek gerekir. Yakalansın, çok çok birkaç yıl içinde kalacak; varınsı kalsın, ama böyle bir biçimde imhayı göze ala- mayız. Bu da çok işlenen bir hatadır. Gizli çalışacaksa, çalışma tarzını bi- lisi! Gerillaçılık yapacaksa, gerillayı bilisi! Ama bir tabancayla ne gerilla olursun, ne şu ve ne de bu. Bu tarz hatalarla çok değer yitirdik. Bu, yan- lış bir çalışma tarzıdır.

Yine milislerin kullanımı çok önem- lidir. Milislerin örgütlenilmesi, on- ların doğru çalışma tarzına bağlı ki- rinalları önemli sorunlar doğura- bilir. Bir Mar'din'de, Amed'de gerilla- nın yapamadığı milis önemi oran- da yapıldı. Özellikle ovalık alan- lardaki birçok hedef milislerin ötü- ne görev olarak koymak gerekir. Ye- ter ki planla ve ötüne koy. Bir- iki gerilla da gücü yönlendirebilir.

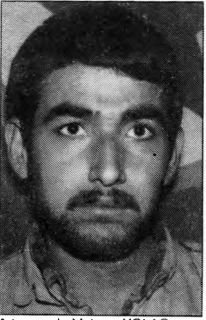
Bunlar daha da geliştirilece- ğimiz doğru hususlardır. Milislin yön- dirmesini cephe çalışmalarının yönlendirilmesini gerillaya karşı- rımayalım. Gerillaya bunları karşı- mak çok hatadır ve bu ciddi yapı- lara yol açıyor. Buna fırsat vermeye- lim. Tedbirlerin sürekli geliştirilmesi gerekiyor. Eger bütün bunlar kar- şılansaydı, yani bu eksiklik ve yetmez- liklere fırsat verilmezse, önümüzdeki aylar, şehirlerde işi örgütlenme ayla- rı olacaktır. Kırsal alanda da oluk- ça günümüzün bir gerilla, günümüzün bir savaşçı olacaktır. Bu temelde çizgi ayan da gerçek bir saldırı sür- eci olabilir. Böyle yapacağız.

Bağımsızlık ve özgürlük şıarlarıyla Garzan'ı kanlarıyla kızılaştırın şehitlerimizi, vatan topraklarını özgürleştirerek yaşatacağız!

1991 yılına doğru adım atılırken, ulusal kurtuluş savaşını Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirmek, her alanda tahsilat bir hamle gerçekleştirmek için, partimiz, IV. Ulusal Kongre ardından gerçekleştirdiği yeni düzenlemelerle savaş güçlerimizin mevzilenmesine gitti. Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde olduğu gibi, mücadelemiz açısından önemli bir yere sahip olan Garzan alanına da, sıcak savaşın deneyim ve tecrübesini yaşayan bir grup arkadaş gönderilmiştir. Eyaletle gönderilen grup, tahsilat bir hamleyle gerçekleştirmek amacıyla görevlendirilmiştir. Uzun yıllar, koruculuk sistemi ve ajanlaştırmayla, mücadelemizin gelişmesi için çaba sarfeden düşmanın bu taktiklini boşa çıkarmak, koruculuk sisteminin etkin darbelere uğratmak, halkı örgütlenerek alanı bir savaş mevzisi haline getirmek gibi tahsilat bir rol alan grubumuz, 1991 yılının ilkbahar aylarında Garzan eyaletine ulaşıyor. Yaşanan zorluklara karşı yoğun bir savaşım verilir ve halkı örgütlenerek genişliğine bir açılım

sağlanır. Ancak alanın iç bünyesinden kaynaklanan sorunlar, koruculuk sistemi ve düşmanın yoğun operasyonlarına karşı etkin tedbir ve önlem geliştirme ve karşı atışta geçmede dönemim taktiklini tutturulamaz. Mayıs aylarında düşmanla, gerilla birliklerimiz arasında sürekli devam eden çatışmalar yıl boyunca devam eder. Bu çatışmalarda düşmana darbe vurulurken, ARGK'nin değerli komutan ve savaşçıları da kahramanca savaşarak şehit düşerler. Mayıs, Temmuz ve Ağustos aylarında genelinde Garzan Eyaleti'nde yaşanan çatışmalarda en çok kayıp verdiğimiz alanın, başında, Bitlis ve özellikle de Şıvan savaş cephesi gelmektedir. Sadece üç ay çatışmada 30'dan fazla voldaşımız şehit düşmüştür.

Bugüne kadar haklarında yeterli bilgi toplayamadığımızdan dolayı yayımlayamadığımız şehitlerimizi araştırıyor, haklarında derledığımız kısa bilgiler ışığında gecikmelere yol açsa da şehitlerimizi yayımlamaya devam ediyoruz.

Adı soyadı: Mehmet YOLAÇ
Kod adı: Sami
Doğum yeri ve tarihi: Beşerê kûyê-Silopi, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 16 Mayıs 1991, Şıvan

Yoğun katliamların sağlandığı 1989 yılının bahar aylarında gerilla safılarına katılan Sami yoldaş, atik ve enerjik yapısıyla gelişme kaydederek. Botan Eyaleti'nin çeşitli savaş alanlarında savaşın sıcaklığını yaşıyor. Çatışmalarda mevzi tutar, baskın eylemlerinde düşmanın mevzileri üzerine yürür, düşmanın attığı pusulaları boşa çıkaran atiklikle geri çekilir. Yaşamın bir parçası olan büyük alanın çokça yaşayan Sami yoldaş, sürece içerisinde savaşçı kurallara göre yürütmesini öğrenir. Gerillanın akıcı ve değişken yaşam koşullarında önemli sonuçlar çıkarmasını bilen Sami yoldaş, olanaklar dahilinde verilen parti eğitiminde öğrencilerini pratikte uygulamaya geçirir.

Savaşkan ve güçlü özelliklerinden dolayı savaş komutanlığına atanan Sami yoldaş, görev ve sorumluluk anlayışıyla hareket eder. 1990 yılının sonlarında Güney Kürdistan'da eğitim kampına ulaşır. Belli bir siyasi ve askeri eğitildikten geçer. Partimizin IV. Ulusal Kongresinde görevli birimi içinde yeri alarak, Kongre'nin ilke topraklarında gerçekleştirmesinin çokluğu ve sevincini yoldaşlarıyla paylaşır. Kongre sürecinde parti ve mücadeleye gerçekleştirdiği daha yakinen öğrenme fırsatına kavuşan Sami yoldaş, güçlü ve bilinci oranında önemli sonuçlar çıkarır.

1991 baharında Garzan Eyaleti'ne gönderilen birlikler içinde yeri alan Sami yoldaş, ülkenin değişik savaş alanlarına açılmanın coşkusunu yaşıyor. Parti tarafından yapılan düzenlemelerde Sami yoldaş da manga komutan yardımcılığı verilir. Görevinin bilinci içinde Şıvan'da yürütülen faaliyetlere katılır. Alanın müca-

delemize açılması ve gerillanın oturulması çalışmalarında büyük fedakarlık ve cesaret örnekleri sergileyen Sami yoldaş, önemli hizmetler sunar. Bu yönü bir faaliyetlilik içinde, sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışma sonucu içi yoldaşla birlikte şehit düşer. Daha önce girdiği bir düşman pususunda yaralanır. Yaralı halıyla ikinci bir çatışma durumuna geçer ve güçlü bir direniş sergileyerek şehadete ulaşır.

Atak ve güçlü özellikleriyle Alan Sami yoldaş da, Kürdistan'ın adım adım düşmandan temizleyerek yaşatacağız!

Adı soyadı: Yusuf ULGUR
Kod adı: Yusuf
Doğum yeri ve tarihi: Silopi, 1967
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 16 Mayıs 1991, Şıvan

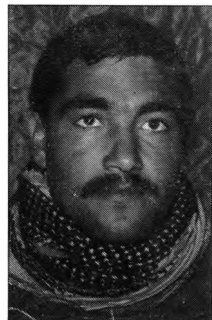
Yurtsever bir aile ortamında büyüyen Yusuf yoldaş, düşmana karşı nefret duygularıyla yetişir. Küçük yaşlarda düşmanın zulmüne tanık olur. Düşmanın uygulamaları O'na yurtseverlik duygularını derinleştirir. Köçerlik yaparak geçimini sağlayan ailesine, daha genç yaşlarda hudud boyu kaçakçılık yaparak katkı sunar. Ailenin köçerlik olması, sorumluluk taşıyarak aile geçimine katkı sağlaması O'nun ailesi tarafından sevilir ve değer biçilen bir komunda tutulur. Bu konum, Yusuf yoldaşa hep sorumluluk taşıma ve hep önde yürüme duygularını geliştirir. Sorumluluk duygusunun gelişkin oluşu Yusuf yoldaş, mücadelemize karşı da duyarlı kılar. Yusuf yoldaş askerlik yaşamının uygulamaları sonucu ulusal kurtuluş mücadelesi safına katılır.

Yusuf yoldaş, safılarına katıldıkları sonra Uludere ve Güney Kürdistan hattı üzerinde faaliyet yürütür. Bu süreç içerisinde manga komutanlığı, takım komutan yardımcılığı ve ardından komutanlık yapar. Fedakar, cesareti ve atak özellikleriyle hep önde olur. Partinin eğitim kamplarında belli sonuçlar çıkarır, siyasi yönde istenilen formasyonu ulaşıyor, ama askeri kişilik olarak daha çok önceki, kendisini pratikte vererek öne geçiren yönüne yerleşir. Siyasi yönde kendisini geliştirmemesi, pratikte gösterdiği büyük çaba ve uğraşı da zorlar. Her eylemini yapmak ve başarmak ister. Gelişmeye ve ileri görevler üstlenmeye adaydır. Ancak siyasi darlığı aşmada kendisini yüklenmemesi sonucu beklenen yerinde bir faaliyetlilik içinde olur. Mücadelemize önemli hizmetler yapan ve düşmanın üzerine korusuzca yürüten savaşçı bir kişilik

olarak, savaş deney tecrübelerine sahiptir. Özellikle TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik saldırıları sergileyen mevzi tutar, fedakarlık ve cesareti örnekleri sergiler. Düşman güçlerinin gen püskürtülmesinde yoldaşlarıyla birlikte gün boyu çalışır. Pratik ortamda canlı ve atak kişiliğiyle arkadaşlarının güven ve takdirini alan Yusuf yoldaş, 1991'in yaz aylarında Botan Eyaleti'ne geçer.

En son 4. Bölge faaliyetleri içinde yeri alan Yusuf yoldaş, bir görevin gerçekleştirilmesi için Garzan Eyaleti'ne gönderilir. Eyaletle birlikleri geçirme ve bağlantı kurma amacıyla gönderilen Yusuf yoldaş, takım komutanıdır. Geri dönüş sırasında safılarına yeni katılmış bir birlik düzeyindeki yoldaşlarıyla hareket halinde dir, Şıvan yakınlarda 16 Ağustos 1991 günü düşmanın ordu güçleriyle girilen bir çatışmada yeni katılan yapan arkadaşlarını kurtarmak ve partiyi ulaştırmak için büyük çaba gösterir. Çatışmada kahramanlıklar örnekleri sergileyerek şehit düşer.

Yusuf yoldaşın cesaret dolu kişiliğini örnek alarak, mücadelemizde yaşatacağız!

Adı soyadı: Mahmud ISO
Kod adı: Xebat
Doğum yeri ve tarihi: Mixtelo Seri köyü-Kobani-G. Kürdistan, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991

Güney Kürdistan Mixtelo Seri köyünde dünyaya gelen Xebat yoldaş, sömürgeci tarafından çizilen hudutlardan habersizdir. Çekilen tel örgülerin, döşenen mayınların nedenini daha küçük yaşlarda bilemez elbet. Yaşamı çoğunlukla kendi köyünde geçer. Xebat yoldaş, ilkökulu okur ve liseyi bitirir. Ancak parçaların sürekli olarak değiştirilmesi çözüme ve soru işaretleriyle dolu olan düşüncelerine cevap arar. Hele gençlik arasında yoğun tartışılan Kür-

distan bağımsızlık mücadelesi ve PKK'nın öncülüğü O'nun da ilgi alanındadır. Ve O da kendisini tartışmaların içerisinde bulur. Partili kadrolarla girdiği ilişkiler sonucunda partinin düşüncelerini, program ve stratejisini kavrayan Xebat yoldaş, aktif bir sempatizan olarak Güney Kürdistan parçasında yürütülen cephe faaliyetlerine katılır ve uzun süre bu yönü faaliyetlerde, önemli hizmetler sunar.

1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden Xebat yoldaş, siyasi ve askeri eğitime tabi tutulur. Kişisel dönüşümünü bu süreçte daha derinden yapar. Bir çok gerçekçi Akademisi'nde öğrenen Xebat yoldaş, partiyi, sıcak savaş alanlarına gönderilmesine dair raporlar sunar. Raporlarında savaş gerçekliğini yakinen yaşamak isteğini, bağımsızlık ve özgürlük davasına ilke topraklarında düşmana karşı savaşarak katkı sunmanın kendisi açısından yararlı olduğunu belirtir. Xebat yoldaşın bu talebi parti tarafından uygun karşılanır. Ve 1990 yılının sonbahar aylarında ülkeye yolları. IV. Ulusal Kongre süreci ilke topraklarında üzerinde yaşayan Xebat yoldaş, Kongre'ye delege olarak katılır ve Kongre sonrası yapılan düzenlemelerden sonra, Garzan Eyaleti'ne gönderilen birlikler içerisinde yeri alır.

Şıvan miktında faaliyet yürüten birlikler içerisinde yeri alan Xebat yoldaş, savaş gerçekliğini yaşıyor. Deney ve tecrübe sahibi olan yoldaşların savaş ve yaşamı diğer, birliklerini eğitmeye çıkar. Bilinci ve gücü oranında katilim sağlayan Xebat yoldaş, kurtuluş mücadelesinin bir nefes olarak sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada şehit düşer. Bağımsız Kürdistan özlemine vatan topraklarını kucaklayan Xebat yoldaş, bağımsız Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız!

Adı soyadı: Abdullah TEMİZ
Kod adı: Bisar
Doğum yeri ve tarihi: İdil-Mardin, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991

Mücadelemizin kedisini alanların başında gelen İdil'in çevre köylerinde büyüyen Bisar yoldaş, gerillalarla tanışır ve gerilla olmanın yoğun etkisini yaşıyor. Dağda çobanlık yaptığı sıralarda gerilla ayağına tanışan ve askeri yasasıyla safılarına alınan Bisar yoldaş, gerilla yaşamına katılmaya ilizki olarak zorlanmaz. Ancak yeni bir ya-

şama düşüncede katilim sağlamada zorlanır. Süreci içerisinde eğitim yoluyla birçok doğruyu öğrenir ve bir savaşçı olarak kendisini geliştirir. Yoldaşlarının da yardımları öğrenmek zorlandığı, gerçekleri sorar, araştırır ve öğrenir. Bisar yoldaş gerillanın yaşam ve ilişki tarzını yaşıyor. Öğrendiği gibi, savaş kuralları pratik içerisinde kavrar.

Aynı amaç ve hedefler doğrultusunda bir araya gelen ve her şey birlikteliyle başlayan bir topluluk içinde çok şey öğrenen Bisar yoldaş, gerillanın kanlı ortamında gelişme kaydederek. Eylemde, çatışmada silahın en iyi bir tarzda çalıştırarak, güçlü savaşçı özelliklere sahip olduğunu kanıtlar. Birçok eylem ve çatışmada yeri alır. Bisar yoldaş atak ve girişkendir, istisnaları her görevi mutlakla başlar ve bu temelde görevlere yaklaşıyor. Botan'da çeşitli savaş alanlarında kalan Bisar yoldaş, en son Garzan Eyaleti'nde faaliyet yürüten birlikler içerisinde yeri alır. Bisar yoldaş, 9 Temmuz 1991 tarihinde sömürgeci güçlerle içine girilen bir çatışmada şehadete ulaşır.

Vatan topraklarını kanlarıyla sulayarak, bağımsızlık sağlamak isteyen tüm şehitlerimizle verdığımız sözü yeniliyor ve Bisar yoldaş da zafere olan inanca mücadelemizde yaşatıyoruz!

Adı soyadı: Muhammed ABDO
Kod adı: Rezan
Doğum yeri ve tarihi: Afrin-Güney Kürdistan, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991

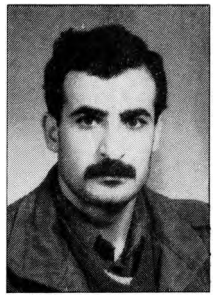
Güney Kürdistan sahasında, partimizin öncülüğünde yürütülen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı sempati duyan ve silahlı savaş içinde yeri almak isteyen Rezan yoldaş, orta öğrenimini tamamlayarak, öğrenimini yarıdan keserek, ulusal kurtuluş savaşına daha aktif

katılmak amacıyla, ilk etapta alanda yürütülen cephe faaliyetleri içinde yer alır. Uzun süre içinde arasında çalışan ve bu süreç içerisinde parti yayınlarını okuyarak belli bir kavrayışa ulaşan Rezan yoldaş, 1987 yılında akademisi sahasına gönderilir.

Akademisi sahasında siyasi ve askeri eğitimden geçen Rezan yoldaş, her yönüyle kendisini gözden geçirerek, istenilen düzeyde kişiliğini devrimci dönüşüme ulaştırmaya çalışır. Doğup-büdüğü ortamın etkilerinden arınıp, yeni olan devrimci yaşam ve ilişkilere ulaşmanın mücadelesini verir. Rezan yoldaş, devrimci bir kişiliğin her türlü zorluğu yeneceğini bilinci içinde kendisine ve eskiye ait olan her şeyi yener. Akademisi eğitiminde önemli sonuçlara ulaşan Rezan yoldaş, sık sık savaş alanlarına yönelmek istediğine dair partiyi rapor sunar. Ancak bu isteği, 1989 yılının bahar aylarında gerçekleşir. İlk Botan'ın çeşitli savaş alanlarında kalarak, savaş deney ve tecrübelerini kazanır. Rezan yoldaş, araştırıp inceleyerek öğrendiklerini pratikte hayata geçirecek ve pratik yaşamla bütünleşerek birçok konuda derinleşen, kişiliğinde yetkinleşmeyi sağlar.

Rezan yoldaş, 1991 baharında Garzan Eyaleti'ne geçer. Burada kaldığı süreç içinde yarıklı olmaya ve kendisini katmaya büyük önem gösterir. Şıran alanında düşman yönellerine karşı saldırılarla birlikte birçok zorluğu yaşar. 9 Temmuz 1991 günü sömürgeci güclerle, gerilla birlikleri arasında çıkan bir çatışmada şehit düşer.

Rezan yoldaşı da zafere yakın günlerde başlamış ve özgür Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağı!

Adı, soyadı: Nurettin GÜLO
Kod adı: Mustafa
Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı, 1962
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1984
Şehit düştüğü tarih: 9 Temmuz 1991

Yurtsever bir çevreye mensup olan Mustafa yoldaş, bağımsız Kürdistan düşüncesiyle yetişir. İlk milliciyet hareketini bağımsızlık çizgisinden uzak, strateji ve program oluşturmadan, fırsatlar üzerine kurulu aşiretçi ve aile çıkarlarını esas alan politikasını parti hareketimizin Güney Kürdistan'da yürüttüğü faaliyetleri sırasında anları. Yurtseverlik duygularından hareketle uzun yıllar KDP'ye sundukları yardım ve desteğin sonuç alamayacağı, yurtseverlik görevinin bu tarzda yerine getirilemeyeceğini kavrar. Evli, dört çocuk babası olan Nurettin yoldaş, bağımsızlığı düşüncesiyle tanıştıktan sonra, partimizin alanda yürüttüğü faaliyetlere aktif katılır. Kitle içinde belli bir saygınlığa ve etkinliğe sahip olan Mustafa yoldaş, uzun süre Güney Kürdistan faaliyetleri içinde kaldıktan sonra, Mahsum Korkmaz Akademi'sinde askeri ve siyasi eğitim

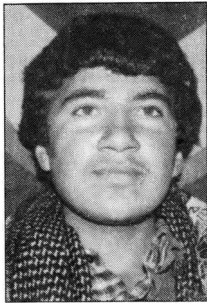

Ortakdağı Mustafa yoldaş

den geçer.

1989 yılında ülkeye, sıcak savaş alanlarına yönelen birliklerle Cudi'ye ulaşır. Çeşitli savaş alanlarında belli görev ve sorumluluklar alan Mustafa yoldaş, savaş koşullarında en erken adapte olan arkadaşlar arasında yerini alır. Sorumluluk duygusu derin olan Mustafa yoldaş, örgüt ve savaş sorunları karşısında çözüm gücü olmasını bilir. Olgun ve derin düşünceleriyle yoldaşlarının da güven ve saygısını kazanan bir yoldaş olarak anılan Mustafa yoldaş, en son Garzan Eyaleti'nde yürütülen faaliyetler içinde yer alır. Bölge yönetimi içinde yer alan Mustafa yoldaş, yönetim düzeyinde üstlendiği görev ve sorumluluğun bilinci içinde mücadelemizin alanda gelişmesinde önemli hizmetler sunar. Bu yönüyle faaliyetleri içindeyken, Şıran'da sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada 13 yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Değerli bir halk evladı olarak, halkının bağımsız ve özgürlük mücadelesinde kahramanca yürüyen, dar aile çıkarlarını ülkesinin çıkarlarına tabi tutan Mustafa yoldaş, savaşımızın sıcaklığı içinde anılacak, bağımsız ve özgür Kürdistan yaratarak yaşatılacaktır!

Adı, soyadı: A. Rahman INAN
Kod adı: Ferhat
Doğum yeri ve tarihi: Pervari-Sirt, 1975
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 9 Temmuz 1991

Yaşamını çobanlık yaparak geçiren Ferhat yoldaş, ailesinin geçim sıkıntısından da bu tarzda hayatı geçirmeye çalışır. Yaşı küçük olmasına karşın sorumluluk taşır ve çalışır. Dağlarda çobanlık yaptığı sırada sık sık gerilla birlikleriyle karşılaşır. Gerillalar kendisiyle konuşur. İlk etapta fazla sonuç çıkarmaz, ancak soru işaretlerine cevap arar. Ve bir gün askerlik yasasıyla saflara alınır ve gerçekleri gerilla yaşamı içerisinde öğrenir. İlk sınavını Bestler alanında verir. Askerlik yasasıyla gerilla saflarına alınışının hiçbir olumsuz etkisini yaşamaz. Gözüllü ve coşkulu katilim sağlar. Yaşam ve ilişkilerinde saygı ve sevgi doludur. Silahlı güçlerin arasında yer almanın güvenliğini içinde silahına sarılır ve savaşır.

Artık Ferhat yoldaş dağlarda sürü peşinde koşan, yalnız başına kalan bir çoban değil, bir gerilladır. Savaşçı özelliklere sahip olduğu için savaş ortamlarında erken gelişir. Kısa sürede manga komutanlığını üstlenecek düzeye ulaşır. Görev ve sorumluluk anlayışı belirgindir. Günlük pratik işlerden, özellikle görevlere kadar ilk görev verilen arkadaşlar arasındadır. Kendisine verilen her görevi mutlaka yerine getirir.

Ferhat yoldaş 1991 baharında kadar Bestler'de kalır. Garzan Eyaleti'ne geçen birlikler içerisinde görevlendirilir, Şıran alanında gönderilir. Ülkenin değişik alanlarını görme ve tanıma şansına kavuşan Ferhat yoldaş, daha çok açılır. Ancak yeni ulaştığı faaliyet alanında düşman ordu güçleriyle sık sık çatışma durumu yaşanır. Ferhat yoldaş savaş deney ve tecrübelerine sahip bir savaşçı, bir komutan olarak kahramanlıklar örneklere sahiptir. 9 Temmuz 1991 günü, yine düşmanla karşı karşıya gelir. Gün boyu süren çatışmalarda Ferhat yoldaş yaralı hale gelir. Gece geç saatlere kadar yaralı halde yatır. Kan kaybı sonucu şehit düşer.

Hücum ruhuyla dopdolu olan Ferhat yoldaşı direngen, tedakar özellikleriyle anarak, mücadelemizin sıcaklığı içinde yaşatacağı!

Adı, soyadı: Mehmet ELİNÇ
Kod adı: Salih
Doğum yeri ve tarihi: Zerav köyü-Cizre, 1968
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 9 Temmuz 1991

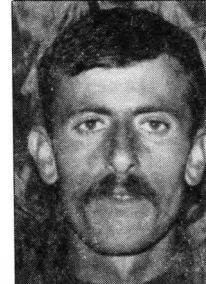
1989 yılında saflara katılan Salih yoldaş, içinde yetiştiği ortamın etkisini yitirmeye çalışarak gerilla yaşamına uşmak ister. Parti eğitiminden kavradığı gerçekleri pratikte uygulamaya ve bu gerçekler doğrultusunda kendisini mücadeleye katarak büyük başarı gösterir. Eski yaşam tarzına ait ne varsa, kişiliğinde söktürüp atma ve her yönüyle yeni olan, büyük amaçlara ulaşmaya çalışan, devrimci kişiliğiyle ulaşmanın hedefi içinde görevlere yerleşir. Eğitimden öğrendiği ve pratik sonuçlarıyla kavradığı gerilla kuralları büyük bir dikkatle uygular ve uygulamasında dayatıcı rol oynar. Günlük yaşam ku-

rallarından, hareket tarzına ilişkin kurallara kadar, kuralları disiplin anlayışı içinde uygular. Çevresindeki arkadaşlarına buna teşvik eder ve etkilidir. Bir kuralları ihlali dahilinde ortaya çıkacak sonuçları hesaplayarak hareket eder ve ettirmeye çalışır. Görevleri karşı oldukça duyarlı olan Salih yoldaş, askeri bir kişiliğe sahiptir.

Savaş ortamında tedbir elinde bırakmayan Salih yoldaş, günün 24 saatını çalışarak geçirdiği ve hiç dinlenmediği anları yaşar. Yorgunluk, açlık, uykusuzluk vb. durumlarda verilen her görevi anında koşar, en ufak bir istememlik hali göstermez. Görev yürütür, küçük olur, bunun parli görevi olduğunun, mutlaka yerine getirilmesi gerektiğinin bilinci içinde olur. Eylem ve çalışmalarda en ön saflarda yerini alarak, hücum ruhuyla düşmanın üzerine yürür. Birçok kazanım ve eylemde büyük bir komutan olduğunu gösterir. Yürüttüğü her faaliyette başarılı olur. Manga komutanlığı görevini en iyi biçimde yerine getirecek, arkadaşlarının beğeni ve takdiri kazanır. Uzun süre 4. Bölge faaliyetleri içinde yer alan Salih yoldaş, Çatak, Garzan gibi birçok güçlü ve zorluğun içeren alanlarda kalır. Savaş deney ve tecrübelerine bu saha üzerinde kazanan Salih yoldaş, parti tarafından durumu değerlendirilerek yeni bir görev sahasına gönderilir. Garzan Eyaleti'ne gönderilen birliklerle birlikte 1991 baharında yeni savaş alanlarına açılır.

1991 baharında Garzan Eyaleti'ne açılan birliklerin öncüsü olan Salih yoldaş, coğrafyaya hakimdir. Tüm birlikleri sağlığı bir biçimde istenilen alanlara ulaştırır. Yorumlayı bilmez, enerji doludur. Tüm enerjisini mücadelesinin hizmetine sunar. Moral ve coşku kaynağıdır. En zor ve dar alanlarda yüksek moral gücüyle çevresindeki arkadaşları hareket ettirir. Yoldaşları arasında birçok özelliğiyle sevilen ve saygı duyulan Salih yoldaş, faaliyetlerinde en çok verimli olacağı bir dönemde sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada Şıran alanında şehit düşer.

Salih yoldaş, güçlü komutanlık özellikleri ve kurallara bağlılık duygusuyla hareket eden bir yoldaş olarak anılacak, kurallara göre hareket etmenin kazandığı olacağını bilinci içinde hareket edecek ve savaşımızın olumsuz bir komutanı olarak yaşatılacaktır!

Adı, soyadı: Salih AYBI
Kod adı: Zeki
Doğum yeri ve tarihi: Blika köyü-Silopi, 1966
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 9 Temmuz 1991

Gençliğin gerilla saflarına aktığı ve savaşma azmiyle dopdolu olduğu Botan'da, Zeki yoldaş, mücadeleye katılma kararı verir. Savaş halini yaşayan bir ülkede yaşamaya gerekenlerini bilinci içinde hareket edilmeye, O'nun için bir zorunluluk

halini alır. Zeki yoldaş, bu temelde kendisini mücadeleye karşı sorumlu hisseder, uğruna yaşamaya ve ölümüne gereken değerleri kavradığı anda köyünü terkeder. Gerillaya ve silaha ulaşır. Gerillanın kurulus mücadelesindeki yerini, önemini tüm yönleriyle görüp değerlendirmeye de, bir gerilla olarak katması gereken değerlerin olduğu bilinciyle hizmete koşar. Zeki yoldaş, sade kişiliği ve hiçbir karşılık beklemeden gösterdiği hizmetleri kendisini mücadelesinin gelişmesine katkı eden önemli bir çabının sahibi olur.

Savaşçı özelliklere sahip olması, O'nun savaş ortamında güçlü kalar. Uzun süre Uludere alanında savaş birlikleri içerisinde kalır. Daha sonra Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına gönderilir. Eğitime yaklaşımlı ciddi ve olgundur, önemli sonuçlar çıkarır. Bir gerillanın görevi yaklaşımı ne olmalı, değerlere nasıl sahip çıkmalı? Tüm bu sorulara cevap buldukları sorumluluk duygusu gelişir ve derinleşir. Atak ve grikken özellikleri, görev ve sorumluluk anlayışıyla birleşir ve belli sorumlulukları üstlenir. Değerlere sahip çıkma daki duyarlılığı O'nun birçok alanda ve birlik içerisinde genel lojistik sorumluluklarına getirir. Zeki yoldaş, görevini büyük bir özen ve duyarlılıkla yerine getirecek başarılı. Aynı zamanda eylemde, çatışmalarda en önde savaşarak güçlü bir savaşçı olduğunu da ispatlar.

Cesaret ve fedakarlık özellikleriyle tanınan Zeki yoldaş, 1991 baharında Garzan Eyaleti'ne ilk gönderilen birlikler arasındadır. Çok coşkulu ve mutludur. Yeni savaş alanlarına açılma ve mücadeleye o alanlarda derinleşirmenin bilinci içindedir. Tüm gücünü ve bilincini harcararak kendisini çalışmalara katar. Uyumlu ve olgundur. Kazandırı ve geliştirir. Şıran gibi kendisine özgü zorlukları olan bir alanda önemli hizmetlerde bulunur. Bu yönüyle bir faaliyetli içindeyken, sömürgeci ordu güçleriyle girilen çatışmada şehit düşer.

Karşılık beklemeden kendisini mücadeleye katkı eden Zeki yoldaşın özverili ve soylu yaklaşımını esas alarak Kürdistan'ı zafere götürerek, O'nun da mücadelemizde yaşatacağı!

Adı, soyadı: Resul UĞUR
Kod adı: Agit
Doğum yeri ve tarihi: Aker köyü-Pervari, 1976
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1990
Şehit düştüğü tarih: 9 Temmuz 1991

Sömürgeciler tarafından köyleri yakılıp yıkılan savaşçıların birisi de küçük Agit'tir. Daha çok küçükken düşmanın baskı ve zulmine tanık olmuş ve kabul etmemiştir. Eri silah tutacak güdü beklemiş ve durmuş. Kın ve öfkenin büyüttüğü Agit yoldaş, yaşı küçük olmasına karşın büyük düşünceler gerillaya ulaşmıştır. Yoldaşları tarafından çok sevilen küçük Agit, cesaretili, atak ve şir-

nindir. Onun için kaldığı her ortamda aranan ve değer biçilen bir konumdadır.

Yaşam ve ilişkilerde ciddi ve samimidir. Kendisine küçük gözüyle bakılmasını istemez. Görev ve sorumluluk anlayışıyla hareket eder ve her işe herkesten önce koşar. Her görevde daim olmak ister ve arkadaşlarından geri kalmaz. Silahlı bo-

tuluşu için savaşmalıdır. Herkes sorumluluk taşımaya ve mutlaka bir şeyler yapmalıdır. Çünkü çağınlar ve yaşanan gelişmeler herkesi görev başına davet ediyordu. Düşünceler, artık bu yönü gelişmelerin yoğun tartışması içinde, sorunları ile ilgili olarak taşıyordu. Tam böyle bir süreçte belli arayışlar içinde olan gençlerden biri de Necia yoldaşı.

Temmuz 1991 yılında Bitlis'de ve Şirvan'da şehit düşen Firaz, Salih, Zeki ve Agit yoldaşlar

yunu aşığı için, sürekli portatif silah ister. Eylemlere katılma ve savaşın sıcak anlarını yoldaşlarıyla paylaşma istemini hep dile getirir. Gelecek vaadeden birçok özelliğe sahip. Küçük Agit yoldaş, gelişmeye açık yapısıyla, sorunları, gerçekleri kavramakta zorlanmaz. Yoldaşlarıyla birlikte zorlukları aşmaya hazır olduğu gibi, güzel ve anlamlı anları da çok coşkulu bir tarzda yaşar.

Uzun süre Bestler alanında kalan Agit yoldaş, pratik içinde çok şey öğrenir. Savaşçı özellikleri edinerek, değişik savaş alanlarına gitmek ister. Garzan Eyaleti'ne gönderilen birlikler içerisinde yer alır. Yeni yapılan düzenlemelerde Agit yoldaşın ismi de okunur ve yola çıkılır. Agit yoldaş ölü alınmaz bir sevinçle 1991 bahar aylarında Garzan Eyaleti'ne ulaşır. Sömürgeci ordu güçleriyle girilen silahlı çatışmada Agit yoldaş mevzi tutar ve kinini, öfkesini namlaya sürer. Genç bednini siper ederek mevzisini korur ve vatan topraklarıyla kucaqlaşır.

Küçük Agit'i vatan topraklarını özgürleştirerek yaşatacağı!

Adı, soyadı: Necia ALTUN
Kod adı: Sıdar
Doğum yeri ve tarihi: Hacıya-Nu-sayin, 1974
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991

Kürdistan'da yaşamın artık dar döngüler içinde geçinmeyeceğini farkeden Necia yoldaş, başka arayışlar içinde girer. Ulusal kurtuluş mücadelesi O'nunda hayatında bir gün silah alıp savaşın içinde düşmana karşı durmak ister.

Bir halk diye kolay, kolay yenil-memeydi. Kadın erkek, yaşı genç herkes harekete geçip, vatanın kur-

Gençliğin kendi içinde tartışma yaptığı her ortamda Necia yoldaş vardır. Soru sorar, kendisini böyle bir savaştaki rolünü ve görevini öğrenir. Artık Onu hiçbir şey durduramaz. Gerillaya katılma istediğini her fırsatta dile getirir. Tabii yerinde bulunur ve gerilla saflarına kabul edilir.

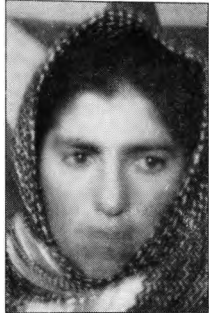
Yeni bir yaşamın başlangıcı olan gerillaya katılım, Necia yoldaş açısından da değişik anılara dolu geçer. Askeri kıyafet ve silah O'na yeni bir aşırılık verir. Ağır başlı ve olgun olan Necia yoldaş, yeni yaşamın gereklerine uygun bir yaklaşımla verilen eğitime büyük bir ilgiye sahiptir. Köyünde tartışılan birçok gerçekliğin düşüncesinde açığı sorunları cevap bulur, kavrayıp, bilcine ulaştırarak gelişme sağlar. Sıcak savaş alanlarında gerilla birlikleri içinde savaş deneyimlerini kazanır. Yer yer düşman güçleriyle çatışmalara girilir, Necia yoldaş da mevzi tutar, köyünde hayal ettiği biçimde düşman askerleriyle çatışır. Yoldaşlarıyla omuz omuza vererek, Kürt kadınının savaştanlık ve fedakarlığı gösterir. Kısa sürede savaşın birçok kuralını ve gerillanın hareket tarzını öğrenir ve çevresindeki arkadaşlarına öğretir. Birçok özelliğe, gelişmeye açık yönleriyle manga komutanlığına adaydır. Ve böyle bir görevle yükü görülür. İçerisinde bulunduğu birliklerde manga komutanlığı üstlenen ve görevini layıkıyla yerine getirmeye çalışır.

Görev ve sorumluluk anlayışı gelişkin olan Necia yoldaş, kendisini gittiği her ortama göre ayarlar ve uyum içinde olur. Bahar aylarında Garzan Eyaleti'ne ilk giden birlikler içinde yerini alır. IV. Ulusal Kongre sonrası yapılan yeni düzenleme ve dağıtımında Garzan Eyaleti'ne giden birlikler içinde yerini alan Necia yoldaş, çok sevinçlidir. Çünkü vatanın değişik alanlarını görmek ve bu kez oralarındaki halkı tanıyacak ve dağıtımında savaşa çıkar. Parçalanmış, bölünmüş bir halkı ve vatani bütünleştirme savaşı böyle alanlarda daha da anlam bulur. Bu açıdan Necia yoldaş da tüm yoldaşları gibi sevinç ve coşkulu oldu. Botan'ın sıcak savaş alanlarında uzun süre kalmama ve çok şey yaşamının kendisine kazandırdığı tecrübeleri başka alanlara taşıma sorumluluğuna Garzan Eyaleti'ne gider. Şirvan mntıkasında faaliyet yürüten birliklerle hareket eden Necia yoldaş, alanı kendisine özgü zorluklarına karşı direngen davranır ve yoldaşlarıyla birlikte ge-

rici ağır parçalanması için çıkar. Çeteciliğin alandaki varlığını ve düşman güçlerine sağladıkları yardım, adım adım gerillayı alana ırtırtma çabalarını boşa çıkarmayı amaçlayan düşman birliklerine karşı, Necia yoldaşla beraber gerilla birliğimiz, IV. Kongre kararlarını uygulama bilinciyle hareket ederler. Evet, amaç TC'nin politikaları dayanarak alan tutma çeteciliğini boşa çıkarmaktır. Bunun bilinci içinde olan Necia yoldaş, yoldaşlarıyla birlikte hareket ederken, yerel gerillaya karşı öfkelerini dile getirerek, "bu çeteleri etkisiz kılabilirsek, düşman bir gün buralarda hareket edemez" diye savaşta yol ve yöntemin önemi olduğunu belirtir.

Alanı gerillanın üssü haline getirmek için yürütülen faaliyetlerde gücü ve bilinci oranında çalışan Necia yoldaş, düşman güçlerine yönelik bir eyleme yerini alır. Düşman güçleriyle, eyleme giden gerilla birliğimiz arasından büyük bir muharebe yaşanır. 9 Temmuz 1991 günü yaşanan büyük muharebede Necia yoldaş da mevzi tutar ve savaşır. Düşmanın "Yaralısız teslim olun" çağırısına silahlı cevap verir ve şahadete ulaşır.

13 yoldaşıyla birlikte Şirvan topraklarını kanla sulayan Necia yoldaş, bir kez daha düşmana ve yerel gerillaya şunu gösterir. Bu topraklar adım adım kanla sulanarak kazanılabilir. Evet, Vatanımızı düşmanın kirlilikleri altında kurtarmamın yemini için her Kürt kızı, her cepheye düşmana karşı savaşıp, kahramanlık gösteren bir evlat olduğunu kanıtlayacaktır!

Adı soyadı: Gevher KARA
Kod adı: Adife
Doğum yeri ve tarihi: Hilal-Uludere, 1974
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991

Botan sıcak savaş alanı olarak hızla gelişmeleri yaşadığı yıllarda her Kürt genci gibi, genç kızlar da, özgürlüğün temiz havasını teneffüs etmek için dağlara ulaşmak ve silahlarla kusanmak isterler. Bu tutku ve özlemle dolup taşan gençlik, feodal dar çitleri parçalayarak akın akın dağlara ulaşır. Gevher yoldaş, köyün en sade ve özül nefendir. Düşüncesinde fazla netleşme de, yeni bir yaşamın arayışı içinde dağlara ulaşmanın derin özlemiydi. Çok sevdiği şabeyi ve yakın akrabaları da özgürlük için savaşmakta, O'na "gel sen de katil" mesajları ver-mektedir. Ölü almaz istek ve duygularıyla yüklü olan Gevher yoldaş, bir köylü kızı olarak yaşamının anlam-sızlığını kavradığı, özgürlüğün derin anlamına ulaşmada da doğru o-landan yaza kararını verir.

Yı 1989 Gevher yoldaş da, artık bir özgürlük savaşçısıdır. Silahlı yabancı değildir, ama gerilla yaşamı-

nın, düzeninin yabancıdır. Günlük yaşamı ızler ve anlam biçmeye çalışır. Onun için herşey yabancı, çok alışık olduğu doğa dahi değişmiştir. Konumlanma, hareket tarzı, yürüyüşler Onun için yeni olgulardır. Yeni yaşama, bu olguları kavradığı a-lışır. Acı, tatlı anları iç içe yaşayarak yaşamın derin anlamına ulaşmanın çabası içinde olur. Çünkü yaşadıkları şeyler o kadar zengin ve çok yönlü ki çok şey öğrenir. Yokolmanın eşliğinde getirilmiş bir halkın tarihini ve yeniden dirilişinin nasıl gerçekleştiğini, partiyi, öncülüğü, gerillayı, yoldaşlığın derinliğini eğitim yoluyla kavramaya çalışır. Ancak daha çok gerilla yaşamı içinde birçok gerçeği yaşayarak anlam biçer; öldürür, kavradığı oranda gerçeklere sarılır. Canlı, girişken yapısıyla bulunduğu ortama erken adapte olmasını bilen, güven veren bir yoldaştır. Saygının ve olgun özellikleriyle Kürdistan kadınının özgürlüğüne olan özlemi dile getiren bir kişiliktir. Derin bir susamışlıkla, özgürlüğün Kürt kadını için ne anlama geldiğini öğrenmeye çalışır. Yanlış yaklaşımlar ve tutumlar karşı, doğru olana ulaşmanın yoğun çabasını gösterir.

Evet zülü ve sade kişiliğiyle yoldaşlarının da takdirini kazanan Gevher yoldaş, gerilla yaşamı içinde çok şey öğrenir ve uygulayıcı olur. Savaşçılığın kurallarını kavrayıp, süreç içinde güçlü bir savaşçı olarak gelişir. O'nunda artı çevresine ve yoldaşlarına öğretici, kavratıcı şeyler vardır. Bir manga komutanlığı üstlenene kadar, savaşçıktan sonra, görevli kılınır. Sorumluluğuna verilen arkadaşlarına karşı sevgi, saygı doludur. Yaşayarak kavradığı gerçekleri arkadaşlarına kavratarak manga sistemini olurtur, düzeni sağlamanın çabası ve bilinci içinde olur. Örnekte tutum ve davranışlarıyla günlük yaşamda etkileyici ve yön vericidir. Görev ve sorumluluk anlayışıyla işlere yatkın ve başarıya esas alır. Kendi çapında yararlılık sağlanmaya sevinir ve daha iyisini yapmaya hedefler.

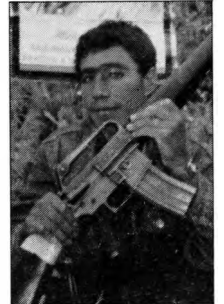
Bu tarzda Botan'ın sıcak savaş alanlarında gerilla birlikleri içinde yerini alan Gevher yoldaş eylemlere katılır. Düşmana karşı kin ve öfke doludur. O'da tefite basar, bağımsızlık ve özgürlük sloganını haykırır ve yoldaşlarıyla birlikte sıcak anlar yaşar. Savaş anlarını anlatır ve bunu yoldaşlarıyla değerlendirir. Kimi zaman başarılan olan yönlerine dikkat çeker, yanlışlıkları, kuralsızlıkları karşı affedici olmaz.

Gerillanın koruması ve güvenlik hattı altında sağlıklı bir biçimde gerçekleşen IV. Kongre sürecinde güvenlik birimlerine bağlı olarak çalışır. Gevher yoldaş, geçmiş dört yıllık pratiğin olumlu olumsuz sonuçlarını öğrendiği gibi, alınan tarihi kararların anlam ve önemini birçok yönüyle kavramada da, yaşanan tarihi süreç etkisini ağırlıkla yaşayışlarından biri olur. Tartışmaların yoğun yapıldığı ortamda çoğu kez şunu dile getirir: "Şimdiye kadar partiyi, mücadeleyi bu kadar anlayamamış, yapamamış gereklerin üzerinde bu kadar yoğunlaşmamız. Bu kez kendimi çok hazır hissediyordum" diye bilinci ve gücü kapsamında yapabilceklerini anlatır. Kongre hazırlık sürecinde ve gerçekleştirildiği ortamda kendisi de çapında yararlanmaya çalışan Gevher yoldaş, önemli sonuçlara varır. Kongre sonrası yapılan düzenleme ve dağıtım esnasında bir takım görevler, Garzan Eyaleti'ne gönderilir. Gevher yoldaş da bu takvim içinde yerini alır, ilkbahara açılımla birlikte Garzan Eyaleti'ne ulaşır.

Ülkenin değişik alanlarına açılma ve vatan olgusunu birçok yönüyle

kavrama açısından oldukça zengin bir pratik olan Garzan Eyaleti'ne gid-iş, Gevher yoldaş etkiler. Birbirine çok benzer Kürdistan coğrafyası ve insanları her arkadaş olduğu gibi, Gevher yoldaşta da aynı düğü ve düşüncenin gelişmesine yolaçar. Vatan olgusunu bütünleştiren gerçekleri daha iyi görme ve kavrama ortamına kavuştuğu bir süreçte, 9 Temmuz 1991 tarihinde sömürgeci güçlere yönelik bir eyleme katışmaya giren bir gerilla birliğimizin değerli üyelerinden 13 ARGK savaşçısıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düşer. Yaralı haldeyken düşman askerleri "teslim ol" çağırısı yapar, ama Gevher yoldaş, "PKK militanları teslimiyeti tanımaz, PKK çizgisinde teslimiyet yoktur" der, silahlı şehit düştüğü anda kadar çalışır ve PKK'nin militan kişiliğine yarışı bir tavrı sergiler.

Gevher yoldaş, Kürdistan kadınının savaşçılığı bir kez daha dile getiren bir yoldaş olarak anılacaktır!

Adı soyadı: Burhan DİNÇER
Kod adı: Sıxın
Mücadeleye katıldığı tarihi: 14 Mayıs 1991
Şehit düştüğü tarihi: 9 Temmuz 1991, Şirvan

Adı soyadı: Yusuf TARHAN
Kod adı: Firaz
Doğum yeri ve tarihi: Nirveh köyü-Uludere, 1975
Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 11 Temmuz 1991, Bitlis

1989 yılı bahar aylarında gerilla saflarına katılan Firaz yoldaş, özlemi olan gerilla yaşamına kavuşur. Uludere alanında belli bir süre kaldıktan sonra eğitim için Güney Kürdistan kamplarına gönderilir. Verilen eğitime önelim bir gelişme gösterir, Firaz yoldaş gelişmeye açık yönleriyle eğitimden en iyi yararlanan arkadaşları arasında yerini alır ve

genç, enerji dolu yapıyla kampın başarılı öğrencisi olarak manga komutanlığına atanır. Uyumlu ve girişken özellikleriyle kaldığı her ortamda sevilen ve saygı duyulan bir komutandır. Derin sorumluluk duygusuna her görevi koşar ve mutlaka başarır.

Yetiştirdiği ortamda edindiği savaşçı özelliklerini, savaş ortamında daha da geliştirerek, bir gerillanın ulaşması gereken özelliklere ulaşmanın çabasına gösterir. Savaşçı kurallarına uygun yürütmenin çabasına gösteren ciddi ve komutanlık vasıflarına ulaşmaya çalışan Firaz yoldaş, savaşın deney ve tecrübesine ulaşırken, önemli sonuçlar çıkararak, daha ileri bir gelişme kaydederek 1991 yılının bahar aylarında yapılan düzenlemelerde parti tarafından komutanlık düzeyinde görev verilir.

Firaz yoldaş Garzan Eyaleti'ne gönderilen birlikler içerisinde takım komutan yardımcılığı görevine atanır. Ülkenin değişik savaş alanlarına açılmının derin anlamını kavrayarak her yeni mücadeleye açık hale getirmeye çalışan arkadaşlarımızın birisi de Firaz yoldaş olur. Bitlis'te yürütülen faaliyetlere katılan Firaz yoldaş derin sorumluluk anlayışıyla görevlerini sanır. Fedakar ve cesaretle özellikleriyle ön açıcı olur ve her işe en önde koşar. Yoldaşlarının saygı ve güvenini kazanmasını bilen Firaz yoldaş, en verimli dönemi yaşayan ve mücadelemize büyük kazanımlar sunmaya aday bir gelişme seyrini izlerken, sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada şehadete ulaşır.

Mücadelemizin açısından gelecek vadedenen Firaz yoldaş, şehitler karnamelerine katılarak ölümsüzeleşti. Anısına bağlı kalarak, mücadelemizi zaferle taçlandırarak yaşatacağız!

Adı soyadı: Leyla AK

Kod adı: Rahime

Doğum yeri ve tarihi: Dera Sor-Silopi, 1972

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarihi: 11 Temmuz 1991, Bitlis

Ulusal kurtuluş savaşına akın eden onlarca genç arasında Leyla yoldaş da vardır. Yıl 1989. Ülkenin dört bir yandan harekete geçen gençlik, öni alınmaz duygularla silaha sarılır. Çünkü bir halkın varlığını sürdürmek üzerine taşıdığı yükümlülüğü karşılamak, savaşarak kazanmanın bilimine ulaşmaktır. Toplumun en genç üyeleri savaşın içinde yerini alması başlıca öncelik bir süreçtir. Leyla yoldaş da birçok yoldaşı gibi kararını savaşın yanı sıra kılıf ve dağ-

ların doruğuna kırmıştır.

Katılmı ilk aylarında savaş birlikleri içerisinde yoğun bir savaş pratiği yaşayan Leyla yoldaş, birçok komanda deney-tecrübe sahibi olur. Her şeyden önce savaş ortamında dik dik edilecek hususların neler olduğunu, en ufak bir dikkatsizliğin nelele yolaçacağına yayagarak kavrar. Gerilla yaşamına karşı ciddi bir yaklaşım göstererek kurallara göre hareket etmenin kuralını verir. Ciddi ve sorumlu yaklaşımından dolayı imkanlar dahilinde verilen eğitimden yararlanmaya çalışır. Eğitimden ve yaşamdan öğrendiklerini uygulamaya çalışan bir komutandır. Belli bir gelişme seviyesine ulaştıktan sonra, birlik içerisinde bir manganın sorumluluğunu üstlenir. Aldığı görevin sorumluluğunu taşıyan Leyla yoldaş, manga komutanlığına layık bir çalışmaya çabasına girer. Manga içerisinde yoldaşlarıyla yakından ilgilenir ve sorunlarını çözme çabası. Yoldaşlarının da güven ve takdirini kazanan Leyla yoldaş, savaşın özelliklerini daha da geliştirerek, savaşmanın kuralları öğrenmenin çabasına girer.

Günlerce Tahtê Reşê mıntıkasında düşman güçleriyle gerilla güçleri arasında süren çatışmalarda yer alan Leyla yoldaş, sergilenen dirençlerini, fedakarlığını örnek kişiliklerinden biri olması başarır. Düşman güçleri her türlü imkanı seferber ederek teknik, savaş araç-gereçlerini de kullanarak güçlerini imha etme operasyonlarını aralıksız sürdürürken, gerilla ise günlerce aç, susuz, yoksuz dayanarak enliğine ve iradeye dayanan savaşın onlara gerilla içerisinde birisi de Leyla yoldaş. İradenin her türlü güçlüğü yenilebileceği pratik zorlukları aşarak gösterir. Ayrıca Kürt ka-

geniş kitlelere ulaşma faaliyetlerine yoğunluk kazandırılmaya çalışıldığı bir süreçte, düşman güçlerinin engellemeleri çabalarına boşa çıkarma ve hedeflenene ulaşma çabası içinde olunur. Ancak böyle bir faaliyetlik içindeyken 11 Temmuz 1991 tarihinde düşman güçleriyle karşılaşan gerilla birliğimiz ile düşman arasında bir çatışma durumu yaşanır. Bu çatışmada bir yoldaşıyla birlikte şehit düşen Leyla yoldaş, ARGK savaşçılığına layık bir tarzda çatışır ve düşman güçlerine karşı olan cevabı verir.

PKKN'ın Kürt kadınına gösterdiği yolda yürümün, onur ve şeref kazandırıldığı Leyla yoldaşın devrimci yaşamı ve şahadet olayında görülmektedir. Her şeyi yeniden kazanmanın savaşta olan ulusal kurtuluş savaş, Kürt kadını için kendi hak ve özgürlüklerini kavuşmanın tek yoludur. Kürt kadını da safdarda yer alırken, bunun bilinci içinde hareket etmekte ve insanca yaşamın kavgasını vermektedir.

İnsanca yaşamın kavgasını, ulusal kurtuluş safdarda yer alarak veren Leyla yoldaşın anarın, zafere giden yolda daha da kararlı yürüyeceğiz!

Adı, soyadı: M. Veysi ALYAMAN
Kod adı: Medeni
Doğum yeri ve tarihi: Diyarbakır, 1967

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989

Şehit düştüğü tarihi: 16 Ağustos 1991, Şivan

Okumak, aydın özelliklere sahip olan Medeni yoldaş, mücadelemizin aydın gençlik arasında yoğun olarak tartışıldığı bir ortamda parti düşünceleriyle tanışır. Ulusal bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini bütün yönleriyle kavrama ve bilince ulaşma durumunda olmazsa da, parti öncülüğünde yürütülen kurtuluş savaşının önemini, önemini ve gerekliliğini bilir. Sorunların bilincinde olan bir Kürdistanlı genç olarak kendisine düşen görevin sorumluluğuna hareket eden Medeni yoldaş, kararını vererek gerilla safına ulaşmaya çalışır. Bir grup yoldaşıyla birlikte Diyarbakır'dan, Cudi'ye ulaşır. Belli bir süre Cudi alanında sıcak savaşa katılan ve yaşama olgun bir katilim sağlayan Medeni yoldaş, daha sonra Güney Kürdistan eğitim kampına gönderilir.

Eğitim kamplarında uzun süre kalan Medeni yoldaş, birçok yönüyle ülke ve savaş gerçekliğini öğrenir. Parti yayınlarını okuyarak, parti ve mücadeleye sorunlarını kavramaya çalışır. Medeni yoldaş, olgun ve sade özellikleriyle katilimci bir komutadır. Yaşam ve ilişkilerde uyumlu ve saygınlık uyandırır. Görevin kucığına, büyüğüne bakmadan her işe koşan Medeni yoldaş, kurallara bağlı hareket eder; emir-komuta zincirine ciddi yaklaşıp ve görevlerini bu temelde yerine getirir. Medeni yoldaş saygı dolu bir kişiliğe sahiptir; yoldaşlarına karşı saygı dolu yaklaşımları, ona karşı da saygıyı getirir. Uyum içinde çalışmalara katılır ve mücadeleye hizmet etmekten kaçınmaz. Öğrendiklerini pratikte uygulamak çabası ve bilinci içinde olur.

1991 yılının bahar aylarında Garzan Eyaleti'ne geçen Medeni yoldaş, eğitim kamplarında kavradığı doğruları pratikte uygulamaya çalışır. Alana yeni açılmı bir çok zorluğunu yoldaşlarıyla paylaşır. Kurye görevini üstlenerek, partiyile eyalet arası bağlantıları sağlayan grup içerisinde yer alır ve bununla beraber birlik içerisinde manga komutan yardımcılığı görevini yürütür. Katilimci, olgun özellikleriyle partiyile, mücade-

leye güç kazandırmak isteyen bir kişiliğe sahip olan Medeni yoldaş, en verimli olacağı bir dönemde sömürgeci ordu güçleriyle girilen çatışmada şahadete ulaşır.

Medeni yoldaşın olgun ve katilimci özellikleri örnek alarak mücadelemize yaşatacağız!

Adı soyadı: Hacer KAPLAN

Kod adı: Sinan

Doğum yeri ve tarihi: Mijın (Akkum) köyü-Uludere, 1971

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989

Şehit düştüğü tarihi: 16 Ağustos 1991

Sinan yoldaş yurtsever bir aile ortamında büyür. 1989 yılında gerek alanda mücadelemizin gelişmesine, gerekse ailenin yurtsever oluşu nedeniyle ile gerilla safına katılır. Güçlü bir istek ve özveriyle ARGK safına katılan Sinan yoldaş, safdarda şehit düşen yakınlarının intikamını almak ve silahlıların omuzlamak amacındadır. Henüz çok genç yaşlardadır. Fedakar, cesaretliliği olma gibi olumlu özellikleriyle parti eğitiminden geçen Sinan yoldaş, kısa süre içinde gelişme gösterir. Olgun ve uyumlu yapısıyla gerilla yaşam ve ilişkilerinde erken adımlar alır. Parti içinde deneyim-tecrübe kazanan Sinan yoldaş, bir süre sonra manga komutanlığı görevine getirilir.

Sorumluluk duygusu gelişkin ve görev üstlenmek isteyen bir komutadır olan Sinan yoldaş, pratik içerisinde birçok görev alır ve layıkıyla yerine getirir. Göreve yaklaşıp doğru temellerden yararlanır. Verilen her görevi mutlakla başarmak ve sonuç alırmak ister. Büyük bir istekle görevlerini yerine getirir.

Uludere, Güney Kürdistan sahalarında uzun süre kalan Sinan yoldaş, parti eğitiminden geçer. En son, Garzan Eyaleti'nde bir grup yeni katilim sağlayan kadro ve savaşçı adayını başka alana geçirmek üzere görevlendirilen Sinan yoldaş, görevinin bilinci içindeydir. Ancak geçirisi sırasında 16 Ağustos 1991 günü sömürgeci ordu güçleriyle girilen bir çatışmada 14 yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır.

Olgun ve seçecek vadedenen Sinan yoldaş da çok veriyorduz ki; büyük davanın istediği kişiliğe kavuşarak, Kürdistan'ı zaferle taçlandırınca kadar silah elde savaşacağız!

Adı soyadı: Cemil ADIYAMAN

Kod adı: Rızgar

Doğum yeri ve tarihi: Uludere, 1975

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989

Şehit düştüğü tarihi: 16 Ağustos 1991, Şivan

Rızgar yoldaşın, mücadeleye katılmasında etkili olan önemli bir özellik, savaşta ve silaha olan merakıdır. Savaşı yakinen duymak ve silah ile düşmana karşı savaşma istemiyeli dolu olan Rızgar yoldaş, birçok yaşta gibi köy yaşamından kalıplaşmış sığınmaz. Düşüncesini dağıtık ARGK güçlerine takılır. Onların içinde yer alarak, her yönüyle yeni olan yaşama almak ister. Nitekim 1989 bahar aylarında dağlara ulaşarak özlemini gerçekleştirir. Bestler alanda faaliyet yürüten ARGK birlikleri içinde yerini alır ve yeni yaşamı kavramaya çalışan Rızgar yoldaş, cesaretle ve atak özellikleriyle kısa süre içinde yaşama adapte olmasını sağlar. Savaş tecrübesi edindikçe savaşçı özelliklerini geliştirir ve katilimci gösterir.

Rızgar yoldaş, görevinden görevle koşar, pratik işlerde başarı gösterir. Hizmet etmede kusur etmez. Durmadan, dinlenmeden çalışır. Arzayı

avucunun içi gibi bilir. Bunun için de kurye görevini ağırlıklı üstlenir. Gece-gündüz hareket halinde, birlikler arasında bağlantı kurar. Yine Bölge arası kuryelik görevini büyük bir özen ve titizlikle yerine getirir. Sıcak ve canlı özellikleriyle çevresindeki arkadaşları da harekete geçirir ve çokşulu kılan bir komutandır. Öncülikle görevini kimseye bırakmaz, kekilik gibi dağlarda seker, gezerek, önemli görevler başarır.

En son Garzan Eyaleti'nde görev üstlenen Rızgar yoldaş, içerisinde kaldığı birliğin öncüsü ve kuryesidir. Manga komutan yardımcılığı görevini de yerine getiren, pratik başarıya sahip bir komutandır çalışır ve mücadelemizin alanda gelişmesi için önemli katkılar sunar. Pratikte yoldaşlarının güven ve takdirini kazanan Rızgar yoldaş da, düşman güçleriyle, gerilla birliklerimiz arasında çıkan bir çatışma sonucu şehit düşer.

Onun karar ve azım gücünü esas alarak mücadelemizin her alanında gelişmesini sağlayarak yaşatacağız!

VE KIRMIZI KARANFİL FİSKIRACAK ARKASINDAN

Ha dedik babo
Derim den Kocgiri'den
Zilan'dan ha dedik ha
Şeyh Saif'ten Seyit Rizo'dan
ha dedik
Bir avuçluk

parçadan parça
zulme, sömürüye, baskıya
karsıydık
ayaklandık
Bir avuçluk babo bir avuç
bir avuç silahtar

cengaverdik
kadındık, kızdık, delikanlıydık...
yeni bnyğı terlemiş,
ihyiyordık babo ihtiyar
saç sakal aç

iki buklümdük
Üstüne üstüne yürüdük düşmanın
kaçmadık önünden
yedi sülemizsin intikamını aldı
kursunlarımız

bilcümle şehitlerimizizin
baboyğitlerini
yedi delikanlıların
kadinlarımızın

kadınlarımızın babo.
Onlar ki yığtın yığtın
onlar ki tarhin zulmünü sırtlayan
onlar ki babo

canpazeleri karnarından
dünyaya süngü ucunda gelen.
kan vardi arpacıkta
kan vardi kan

bastık
bastık
bastık tetiğe
bilcümle şehitlerimizizin anısına
parça parçaydık ya babo

parçadan parça
yolum sonunu göremezdik
evelden

bir duruş gibi kaplamışlardı
çukurlar uğruna bile değil
parcalanmış işlemleri
uşaklık, kalleslik işlemleri

pis bedenlerini.
Bir duruş gibiydi önümüzde
kapkaranlı, körkütük
ve hain fecal reis takımı
birleşemedik, birleşemedik

Ağn'ya, Polu'ya, Genç'le
birleşemedik babo
ve yenildik.

Kan akıyordu isyandan
kan akıyordu oluk oluk
körpe bedenler namusunda
miralyazların

genç ihtiyar, çaluk çocuk
ve ilerle soldandık
üstüne üstüne yürüdük
ölu bedenlerimizle ihanetin
boyun eğmedik.

SAVAŞ TARZIMIZI DÜZELTELİM ZAFER YÜRÜYÜŞÜNDE İKTİDARA ULAŞALIM!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, sömürgeci düşmanın 1992 yılının başından beri yana birçok cepheден yürüttüğü imha saldırılarının boş çikanıldığı ve temelde ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir atılımı geçtiği bu döneme ve önümüzdeki yıl hamlesine ilişkin perspektifleri işleyen talimatlar geliştirdi. Savaş cephesinde yer alan ve yer almayla aday güçlerimizin eğitildiği savaş karargahlarına ulaştırılan talimatların birini: savajımızın ulaştığı mevcut boyutunun ve önümüzdeki süreçte alacağı biçim ve kapsamın daha iyi anlaşılması, sonuçlarının doğru perspektifler temelinde değerlendirilmesi açısından okuyulmasını aktarıyor. "Bu dönem, gerçek bir saldırı dönemidir" sözleriyle başlayan talimatla Abdullah ÖCALAN yoldaş, ilkin bu döneme nasıl ulaşıldığının temel bazı noktalarını açıklıyor: "Biz bu dönemi kolaylıkla kâmil ediyor. Büyük savaş, inat ve çaba bir an bile eksik edilmeli. Önderlik düzeyinde böyle olduğu gibi, en sıradan savaşçı da bu çabıyla yatacak buraya kadar gelsin. Hiç kimse bu gelişmelerle tesadüfün yerine herkesin çalışmasını bir sonucu olarak görmesin. Hayır! Doğru çalışma vardır, yeterince çaba vardır. Bazıları buna lafıyla karşılık verirken, bazıları da tersinden yaklaşarak büyük kayıplara, hatta kentlere bile kalsaydı yenilgileri götürebilecek tarzda bu süreç katıldılar. Bunlar unutulmaz. Saldırı konumunu elde etmemiz, partiye ve savaşa her şeyi verenleri bu konuda sınırız çaba, büyük fedakarlık ve cesareti yaşamın esaslı hali getiren tutumların zafiri. Yoksa, bununla oynayan, bunu kendine göre yorumlayan, keyfe talat tutan tutumların başı başı değildir. Ve onlar da, başıyana kendilerinin ortak olamayacaklarını bilmedikleri. En önemli bir görev de, bu tarzda kendini katmanların başında paylarını almadığını bilimleri; hak-başarı elde etmek istiyorlarsa, hiç olmazsa bundan sonra bunu tutumlandırmak."

"Direnme kendi başına zaferi sağlama"

Tüm partili militan savaşçıların, misilleri ve çeşitli düzeylerdeki katkısı olan tüm çevrelerin bu temelde ileri bir hamleyle geçmemiz gerektiği dair bir sorumluk bilinciyle hareket etmelerinin şart olduğunu belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, düşman politikasının halen ezme ve teslim alma biçiminde geliştiğini belirtir. "Bu politika karşısında direnme esastır" diye. Şimdiye kadar direndiklerini, fakat bundan sonra bunu ileri bir aşamaya, yani saldırı yönü ağır basan bir savaşa dönüştürmek istediklerini de ekleyerek devamla, direnmenin tek başına yetmediğini vurguluyor:

"Direnme yeri bir savaştır ve gereklidir, fakat kendi başına zaferi sağlamaz. Bizim şimdiye kadar yaşadığımız savaşın ağır basan yönü de direnmektir; savunma da direnmektir. Teslim olmama, ezilmeme... Fakat yalnız direnmeye zaferi kazanılamayacağına da çok iyi görüldü. Bu aşamada savajımızın ağır basan yönü yine direnme savaşını biçiminde olmak birliktir, hiç olmaz-

sa, ülke genelinde topyekûn ve aynı biçimde gelişme bile, mevzi alında bazı önemli alanlarda saldırıya geçme imkanı da elde edilmiştir. Dolayısıyla bazı yerlerde saldırı konumuna geçmiştir. Ve bu savaşın farklı bir döneme denk gelmektedir. Hiç şüphesiz direnme savaşını döneminde de saldırı vardır. Biz bu anlamda bir saldırıdan bahsetmiyoruz. Bizim bahsettiğimiz, bazı yerlerde düşmanı mevzide de olsa dengeleme durumundaki saldırıdır. Bunun imkanı elde edilmiştir. Bu husus yeni görüşleri gerektiriyor. Ve daha önceki saldırılarla karıştırmamızı gerektiriyor. Bu giderek birçok bölgede de taşınabilir. Yaza yönelik hazırlıklarımız birkaç yerde değil, ülkenin genelinde taşınan değişik saldırı konumunu yaratmaktır."

Genellenen büyük saldırı hamlelerine girişilmesi birliktir, serhildanların da mevcut örtüklikleri daha da geliştirilmesi ataka geçmesi gerektiriyor" diyen Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Saldırı döneminin serhildanlarını da daha değişik ve daha gelişkin biçimleriyle sürdürmek gerektiriyor" diye. Güz hamlesine doğru bu çalışmanın daha da hız kazanacağını belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaz ve güz dönemlerinin temel taktiklerini böyle açıklıyor: "Bu anlamda olası yanlışları düzeltmek gerektiğine dikkat çekiyor:

"Fakat bu dönemin çok ilerisinde, yani 'denge durumu' aşmış, saldırı durumuna geçtik" biçiminde de anlaşılmalıdır. Hatta tam dengeyi her düzeyde tutduğumuzda söyleyemeyiz. Mevzidir, denge durumu geçicidir, kararsızdır. Fakat bir gerektirir. Dengeden saldırıya hızla geçemediğini bilmeniz lazım. Dengeden tam saldırıya geçmek, alanın kesin temeliyle anlamına gelirken, bu konuma ulaşmak uzaktır. Dolayısıyla, yaptığımız saldırılar, ülkeyi düşmandan tamamen temizlemek gibi bir amaca yönelik değildir. Bu ağır gelir ve kaldıramayacağımız bir saldırıdır. Örneğin bir karakolun çevresi temizlenirken, zorlaşak gücümüzü belli türünü temizleyebilir, ama bu aslin zorlama olur. Bu da büyük kayıplara götürebilir. Bu aşamada göze alacağımız kayıplar bu kadar olamaz. Demek ki topyekûn temizlik ileri bir saldırı durumuna gerektirir ki, henüz o ulaşmamız uzaktır. Ama dengeye yaklaşan mevzilerde de saldırının çok yerinde olduğu ve epey sonuç aldığı da, bu son eylemlerde ortaya çıkmıştır. Daha iyi planlama, çok iyi hazırlama buna göre güç ve donanımın büyük başarıyı elde edebilir. Yanlışla düzeltmek gerektir. Eskinin o salt direnmeyi, savunmayı kurtarma amacı saldırılarını karşılaştırmak gerekir. Bunlar zaten ileri boyutlu saldırılar değildir. Daha çok da düşmanın saldırılarına karşı savunmadır. Veya savunma içinde bir saldırıdır. Ama dikkat edin, bu sefer biz saldırıyoruz. Öyle düşman saldırırken biz saldırı yapmadık. Daha çok inisiyatifimizde ve uygun görüldüğümüz koşullarda planlıyoruz. Ama bu da dediğim gibi toplan sökmeye ve bu konuda sonuna kadar yüklenmeye değil. Böyle bir özelliği içti ediyor. Mevzilerimize giderek yerel mevzilerden çıkıp, ülke çapında yaygınlaştırmak gerektiriyor. Yani bu dönemde perspektifimizi bizzat

planlayan, istediği zamanı, zemini seçen, tam imha edemese bile önemli oranda parçalayan ve böylece savaşın bir adım daha ırmırdan bir aşamaya geçmesi imkanı da elde edilmiştir. Dolayısıyla bazı yerlerde saldırı konumuna geçmiştir. Ve bu savaşın farklı bir döneme denk gelmektedir. Hiç şüphesiz direnme savaşını döneminde de saldırı vardır. Biz bu anlamda bir saldırıdan bahsetmiyoruz. Bizim bahsettiğimiz, bazı yerlerde düşmanı mevzide de olsa dengeleme durumundaki saldırıdır. Bunun imkanı elde edilmiştir. Bu husus yeni görüşleri gerektiriyor. Ve daha önceki saldırılarla karıştırmamızı gerektiriyor. Bu giderek birçok bölgede de taşınabilir. Yaza yönelik hazırlıklarımız birkaç yerde değil, ülkenin genelinde taşınan değişik saldırı konumunu yaratmaktır."

"Abdullah ÖCALAN yoldaş, nereden bakılsın bakılsın bu tarzın geçişiye benzediğini belirtirken, mevcut hareket tarzımızı, mevcut veriler ışığında yeniden düzenlememiz durumunda böyle bir saldırı konumuna ulaşabileceğimizi vurguluyor. "Ama belirttiğimiz yanlışları düzeltmek gereği de çok açık bir şekilde ortaya çıktı" diyen Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu konuda şu uyarı yapıyor:

"İster edilirse, her iki anlayış da sarı ve sol sapma biçiminde ciddi tahribatlara yol açabilir. Bütün birimlerimiz, her iki anlayış da düşmanın hassas dengesinde tutulmak zorundadır! Özellikle çok pasif savunma ruhunu taşıyan birimleri kesinlikle ikaz, uyarılarla bu konularından uzaklaştırmak gerektiriyor. Bu dönem aşımıştır diyorum..."

"İstersem savaşımın, keyifliyi dayatılamaz..."

Pasif savunma durumunu, ruhunu yaşamının normal savunmadaki direnişçi yaklaşımıyla bile olmadığını vurgulayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, bunun kayıplara yol açmanın bir nedeni de olduğunu belirtiyor ve bu, "Kendini kurmaye, gitmek ölüme terk eden, kabül edilemez ve affedilemez bir konumu ihlva ediyor" diye. Abdullah ÖCALAN yoldaş, devamla şunları ekliyor:

"Çok geri, başarı şansız olmadıkları gibi, kayıp mutlak olan savaş gereği bunun tehlikeli, anlamsız, yersiz olduğunu göstermiştir. Kimse bu biçimde birimle ne oynayabilir, ne de öyle tutabilir. Yani üste doğru direnme kurallarına bağlı olmayan, ne olduğu belirsiz ve son derece kişisel olan anlayışların birimleri böyle oynaması en ağır suçtur ve sorumluların derhal yargılamaya almaları gerekir. Bu yönü görmek de, halen bazı birimlerin bu durumu yaşadığını biliyoruz. Yapılması gereken, bu birimleri ya silahsızlandırarak ya da üs alanlarına ve gerillaya talat tutmak ya da geri çekmektir. Yine asiri ve anlamsız yüklenmelerle gücü zorlamak -bu açığı kırmakla birlikte- dikkat edilmemesi kayıplara götürebilir. Belki de önümüzdeki dönemde kayıplar bu olası çıkışlardan kaynaklanabilir. Bunu önlemeyi yolu da, saldırıyı götürülmesi gereken yere kadar götürmek, durdurulması gereken yere durdurmak. Bu hassas bir dengedir. Savaş, savas tecrübe, duyarlılığımıza dayanarak tayin etmeye çalışacağız. Üs noktaları düzeltmeye dikkat edilirse, çok başarılı bir saldırı dönemine geçiş oluyoruz."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, bütün savaş birliklerimizle hitaben, ulaştığımız önemli aşamanın öyle sandığı gibi bir aşama olduğunu ve yine bu aşamanın hazırlığını da son yılın hazırlığı olduğunu hatırlatmasını sunuyor. Yakalanın bu aşamanın partisi tarihizmin ve savaş tarihizmin bir sonucu olduğunu belirtirken, "Aynı zamanda, son bir yılın ve 1992 yılının başından itibaren en

üst düzeyde her şey ortaya konularak tutulmaya çalışılan bir savaş düzeyidir" diye. Hiç kimsenin kendi yetkilerine dayanarak, savaş birimleri böyle bir düzeyin gerisine ya da ilerisine atma hakkına sahip olmadığını belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu konunun önemine ilişkin şu belirmelerde bulunuyor:

"Hiç kimsenin bu konuda ne yetkisi var, ne hakkı var ve ne de gereği vardır. Saldırıya geçtikten bu dönemde, biz bu çabalarımızı daha da derinleştiriyoruz. Saldırmamızla kabül edilemez. Özellikle belirtelim ki artık hiç kimse plansızlık edemez, asi-avareçilik yanından bile geçemez. Artık kimse bile istersem savaşımın, istersem savunmam tarzında bir keyifli dayatamaz. Gelenin bu düzey bu keyifli de aşmıştır. Anlatırdığı son verimştir. Sırf durumu kurtarmak için ihtilafları eylem de düzenlenemez. Bu da aşımıştır. Düzenli, istendiği gibi birleşebilen, istendiği gibi geri çekilebilen bir aşamadır."

Yapı cesaret kazanmış, olanak, donanım kısıtlı, yürüyebilir. O zaman bunu kullanacağız. Artık saldırı üslubu, vuruş tarzı gerçekten koranıcı olmuştur. Koranıcı olmayı sadece parça koparmak biçiminde anlamıyoruz. Hiç şüphesiz, alanlar üzerindeki denetimleri geliştiriyoruz. Askeri yandan denetim geçişiye geçtik. Bu da yalnız anlaşılmalıdır. Parça mı kurtardık? Evet, bir anlamda kurtardık. Ama ne düzeyde? Tam bağımsızlığı sağladık anlamında değil, geçici bir süreyle. Fakat bir kurtarma değil, kısmi bir kurtarmadır. Tam değil, sınırlı olarak denetimimizdir. Yani mevcut kurtarmayı biraz böyle anlamak gerektiriyor."

Bu, halk için de böyledir. Halkın siyasi denetimi sağlıyor. Bazı yerlerde tam, bazı yerlerde sınırlı. Fakat halkın siyasi kuruluşu da bir gerektirir. Yani bu anlamda bir vuruş tarzı, bir serhildan ve bir koparma tarzıdır. Mutlak olmasından tutalım, sıradan bir gelişmeye kadar hepsi mümkündür. Saldırı ve saldırıya koparmayı böyle anlayalım. Hem alan denetimi, hem kilit denetimi mümkündür ve denetleme olacaktır. Bu bizim savas deneyimimiz ve devrim savajımızın bir yasasıdır. Fakat daha da ırmırdanılacak olan, mevcut düşman politikası göz önünde getirildiğinde hem çapı, hem süresi giderek yoğunluk kazanacak olan savastır."

"Saldırıyı çeşitlendirmek, taktik hedefleri çoğaltmak gerektiriyor..."

Sömürgeci düşmanın, yaygın ve kapsamlı saldırılarının karşısında zorlandığını işaret eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, Türk ordu birliklerinin tüm güçleriyle bir birimimiz üzerine gitmelerine rağmen sonuç alamadıklarını örnek kabilinde belirtiyor. Kimi zaman hiç kayıp bile vermediklerini ve bu karşı-devrimci saldırılarında açığı, tank ve helikopterlerin etkisiz olduklarını ya da etkisizleştirildiklerini söylüyor. TC savaj birliklerinin fazla hareketli de olmadıklarını açıklıyor Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Düşman güçleri ken-

dilerini ancak karakollarda zorbela koruyabiliyorlar" diye ve bunun mücahedelemiz açısından önemli bir avantaj olduğunu şöyle belirtiyor:

"Şimdi bu gerçeği iyi görmek gerektiriyor. Bunun bize sunduğu büyük sonuçlar vardır. Bu saldırılara her sahaya düşürebiliriz. En iyi konum karakollar bile kendilerini kurtaramazken, sıradan bir korucu köyünü nasıl kurtarabilir? Yollar, ekonomik kamamlar -düşmanın bir sürü kuruluş var- düşman tarafından sıkı kurtarılabılır. İspatlanmıştır ki, kurtarılamaz. O halde saldırı çeşitlendirmek, taktik hedefleri çoğaltmak gerektiriyor. Ve yine madem, en zor karakollar düşürebiliyor, böylece çok daha rahat ve belki de çok az kayıpla böyle saldırılar koparılabılır birçok yer hedef olduğunu görerek saldırı ve düşürme en doğrusudur diyorum. Bunu gözlemlik gelmek, gerçeklerini yerine getirmemek taktikle oynamaktır ve bu da affedilemez. Bu aşamada kimsenin böyle bir konuma olmaması gerektiriyor. Dönem tamamıyla, en başları taktik hedefin ne olacağını herkesin görmesidir. Bu hedefler epey de vardır. O halde bu hedefleri tespit edilip onların üzerine yürünmelidir."

Demek ki, savaşın bu dönemde böylesine çeşitli hedeflerini üzerine yöneltilemesi doğrudur, şarttır ve son derece başarılı sonuçlar da vermektedir. Ama espi budur. Ülke genelinde yayılabilir diyorum. Mevcut gücümüzün yerleştirilmesi, artık bu talat saldırıları birçok yerde imkân vermektedir. Birimlerimiz bütün eyaletlerde şiddetli bir saldırıya savaşı geliştirmeyi istiyorlar. Halk da bunu istiyor. Bu ispatlanmıştır da. Kahramanlık en ileri düzeydedir. Bütün savajlarımızda bu durum vardır. O halde hiçbir komuta düzeyi, şu bölgede neden savajı geliştirmeyi diye bir eksikliği bahane ileri sürmez. Böyle komuta kişilikleri karşı karşıya alınır... Birimi işletmek, savajılamak ve böylece imhaya terk etme! Böyle komuta düzeyleri kesinlikle yargılanmaya alınacaktır. Eylem kapasitesi ve ırsat var fakat defederlerinden, üzerinde yatar. Veya çok kötü bir eylem düzenlemesiyle astarı yüzünden pahalı durumlara bile karşı karşıya bırakıyor. Hiç şüphesiz bundan en azından hemen göröviden alınır: gerekirse yargılanır..."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, saldırı eylemlerinin ülke genelinde yayılmasını mümkün olduğunu belirtirken, bunun örneğin bir Botan'dan daha kolay olabileceğini açıklıyor. Çünkü düşmanın en seçme birliklerini ve saldırı tekniklerini burada konumlandıklarını söylüyor. Yine düşmanın hedefi boyları da en sık şekilde denetim almaya çalıştığını ve bunun da bir yerde üste ileride denetimimiz için avantaj olduğunu vurguluyor. İç bölgelerdeki düşman birlikleri ve donanımın zayıf olduğu için "Buradaki saldırılar daha gerektir ve daha sonuca alıcıdır" diye. Bu konuda yüklenmek gerektiğini belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Daha büyük ve devrim yanı daha ağır basan hedefleri görmek ve bunları üzerine yürümek gerektiriyor" şeklinde perspektif veriyor. Öte yandan, karakolları basılması yönünde gösterilen kararlılık ve fedakarlığın şehitlerin fethedilmesi ba-

kimından da sergilenmesinin gerekli olduğunu vurgulayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, korucu köyüne yönelik eylemlerin gerekliliğine de dikkat çekiyor.

"Örneğin bu konuda hedeflemesi gereken alanlar vardır. Korucuları köylerine bu temelde etkisizleştirebiliriz. Özellikle Botan'da da raftırma amaçlıyın korucu hedefleri var, üzerlerine gidilebilir. Mevcut gücümüzde, herhangi bir korucu köyünün istisnasından geçebiliriz. Derli toplu planlamalarla bu tür köyler rahatlıkla düşünebiliriz."

Bununla birlikte, artık yolları da tutulması gerektiğini ifade eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, "özellikle geceleri denetimleri tamamen üstümüze alabiliriz. Saldırı durumu rahatlıkla buna elverişli" diyor. Düşmanının yoğun ağırlığını tamamen tahrip edilebileceğini ve böylece ulaşım sorunlarını da engel olmanın mümkün olduğunu belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, köy ve şehir alanlarına fethetme ve kazanma ruhıyla girilmesi gerektiğinin önemini açıklıyor ve vuruş tarzının yeni dönemdeki yönünü şöyle vurguluyor:

"Vuruş tarzımız, eski dönemlerle kıyaslanamayacak kadar şiddetli, koparıcı ve verime geçmiş bir tarzdır. Bu tarz siyasi anlamda ülkeyi halk denetimine alıyor, yani bir anlamda kurtarıyor. Hem de ezici bir biçimde. Askeri yönden düşmanın daha fazla araziyi denetimimiz altına alıyor. Bu da gerçekten çok ileri bir durumdur. Ve değerini doğru anlamak gerekiyor."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, denetimde bulunan alanlarda istenildiği kadar insanı eğitilebileceğini söyleyerek, "Artık yurt dışındaki kampalara gerek var mı?" diyor. Savaşçı eğitimlerin 15 gün olduğunu ve bunun her eyleme taşıyılabilirliğini ifade eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu imkanın mutlaka ve en sonuç alıcı tarzda değerlendirilmesi gerektiğini belirtiyor. "Bu kadar eğitim imkanı kullanılmazsa suçtur" diyor Abdullah ÖCALAN yoldaş, savaşçı eğitimini dışardan beklemenin, mücadeleye girmenin bir nedeni olduğunu açıklıyor. Bu durumlara düşmeye asla fırsat tanımayacağını ifade eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Orduyu bünyem, hem de sıcak savaş koşullarında daha gerçekçi ve istenildiği kadar büyütmeye ve onu harekete geçirmeye imkan dahilindedir. Bu imkan sonuna kadar kullanılmalıdır" diyor. Yine içinde bulunduğumuz dönemin kitle ve milis örgütlenme politikasına da şöyle açıklıyor:

"Böyleli bir dönem kitle ve milis politikası biraz farklıdır. Bu politika kitleye biraz daha fazla güven verir, onu daha fazla yanınıza çeker. Düşman ise, 'şefkat' politikasıyla, bunu boş çıkarmak istiyor. Ama, kazanamaz boş olacağı. Zaten, kitle üzerindeki etkimiz her geçen gün daha da gelişmektedir. Saldırıyla birlikte daha da gelişecektir. Siyasi yönden, kitlelere bize daha da yaklaşacak ve bu seviye daha da yükselecektir. Denetim alanlarımız da, hakeza öylece. Mevcut düzey, mühtüş bir gelişme imkanı sağladığı kadar, mühtüş bir denetim gücü de sağlar. Bu denetim imkanını iyi değerlendirmek gerekir. Birçok mevzi elde ediliyor; böylece çok sayıda birlik, daha sağlıklı mevzilere yerleşebilir. Bu mevziler, avantajları ve imkanları artırır, kontrolümüzü genişletir, denetimimiz altına yeni yeni alanlar açar. Yani, mevzi saldırı durumunun yarattığı etki alanlarını görmek ve oraları yerleşmek gerekir. Giderek, daha derinliğe ve genişliğine bir güc düzeyini yakalamak gerekiyor. Bu nedenle, eylemler ara-

si koordinede daha da gelişebilir. Çeşitli yöntemlerle bağlantıları kurmak ve geliştirmek imkan dahilindedir. Bunu da düşünerek, eskiye daha da aşan bir düzeyde irtibatları iç içe geliştirmek gerekir. Bir savaş irtibat-sız yürütülemez."

"Düşmanı politikasında boğunuz..."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu dönemdeki fırsat ve imkanları doğru temellere değerlendirecek, her geçen gün yeni mevziler sağlamca oturatacağımızı söyleyerek, devamlı şu beklimeleri sunuyor:

"Demek ki, artık savaş makina-mız ya da savaş fabrikamız kurulmuş; verimi daha da artırabiliriz. Bunu yürütmeye ve daha da geliştirmeye devam edelim! Komutan, bir

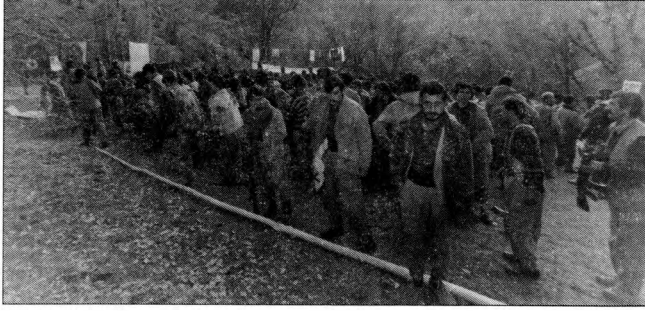
surun diğer tarafta düşmanları değil, bu taraf, 'nasıl olsa partinin bir tarafı çalıyor, ben çalısam da çalıyor, mevcut olumlu etkileri üzerine oturtabilirim' demesin. Bu tip birimler, bu tip mevziler savaş süreci işlemleri olur ki, bunlar da kendilerini mahkemede bulurlar. Kimse bizden insaf beklemesin. Savaş bu temelde tırmandırıyor."

Önümüzdeki yıl döneminde genel anlamıyla yoğunlaştırılacağı ve bununla birlikte çeşitlendirileceğini söyleyen Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Artık şehirleri de yavaş yavaş gerilayla birlikte bir planlamaya alıyoruz" diyor. Bu konuda örgütlenmenin geliştiğini ve geriliminin da şehirleri kuşatarak, geçici de olsa şehirleri basarak inşa yapma hazırlıklarını yaptığını açıklayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, bunun görüş için de geçerli olduğunu belirtiyor. Yine bu-

sun bu böyledir. Dayatılan mevcut imha politikası sürdüğüne direnme ve saldırı durumu sürecidir. Çok kayıp yaşanabilir, gerek düşman açısından ve gerekse bizim açımızdan çok kayıp yaşanabilir. Bu arada sivilere de olabilir. Bu da bir etken olarak değerlendirilmelidir. Savaşta bütün bunlar beklenmelidir. En önemlisi de biz her şeyimizi ortaya koyacağız. Tek çaremi budur. Bu nedenle savaşa yüklenmekten, kazanımları kapamaktan başka bir seçeneğimiz yok. Bütün savaşçılarımız kendilerini gözden geçirip mevzilerini derinleştirsinler-mevzilerini derinleştirsinler."

"Savaş, iktidara doğru tirmanışa geçiyor..."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, dönemin dayattığı görevlerden birinin

nun halkımızı daha fazla ulusal kurtuluşu otoritenin altına alınması ve ihanet odaklarının işi tamamen tasfiye edilmesi anlamına geldiğini önemle vurgulayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Özellikle iç ihanetin tamamen ezilmesi hedefleniyor. Gerek koruculuğu, gerekse yerli yerli güçlerin saldırılarının hedefidir; saldırıların çekinmeyeceği. Bunlara karşı savaş ilan edilmiştir" açıklamasında bulunuyor.

Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK 4. Ulusal Kongresi'nde çıkarılan ayasının uzatılması sürecinin sona ermesiyle birlikte bir kez daha koruculara yitirtilen bir kez daha korucuları yenilgiyi unuttu. Bu konuda gerekleri yaptıklarını, ayasına ilişkin açıklamalarda bulunduğunu belirttik. "Çocuk, kadını düşünen, onları savaş alanında uzaklaştırsın. Bir savaşın yaşandığını düşmanın güvenemiyorsa, her işi emistir. Böyle olduğuna göre, herkes üstüne düşen sorumluluğu göstermeli ve sonra kısme kadın, çocuk veya sivil öldü biçiminde bir aldatma içine girmesin" diyor ve tekrardan uyandırıyor. Milislerimiz ve halkımıza da bu savaşla dönemiyle ilgili yaptığı çağrı Abdullah ÖCALAN yoldaş, şunları belirtiyor:

"Artık milislerimiz de kendilerini bu savaş tarzına göre hazırlasınlar. Halkımız ise, sıcak bir serhildan dönemine girildiğini unutsun. Mevcut milis ve derinden örgütlenmesi, böylesi bir dönemin ruhuna uygun olarak kendini yenilemeli, eskikliklerinden arınmalı ve geriliminin olmadığı zamanlarda düşmana vararak kazanmasını bilmelidir."

Bu süreçte, iler noktalarla savaşmak, hedefleri elde geçirmek ya da tahrip etmek için planlamaların adım adım geliştirilmesi ve bunların da adım adım uygulanması gerekliliği gerektiğini belirten Abdullah ÖCALAN yoldaş, savaşın şiddetleneceğini ve böyle bir savaşın sonuçlarına hazır olmaları gerektiğini şu sözlerle ifade ediyor:

"Savaşta yavaş doğru daha da tırmandıracağız. Neyle mal olursa ol-

toplantı sistemi sonuç alıcıdır. Özellikle karar toplantılarını mutlaka birer düzeyde toplantılar haline getirelim. Talimat ve rapor sistemimiz, bütün birimlere zamanında ulaşacak ve gelecek bir işleyişe oturtmak gerekiyor."

Devamlı, "Eğer önümüzdeki dönemin üzerine gidemeyen bu genel perspektif dahilinde genel düzeltme-meyi gerçekleştirecek, savaşın ükemyi düşmandan koparma ve ülkeyi kazanma yönü güçlü olacaktır" diyen Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu savaşın iktidara doğru tirmanışa geçen bir savaş olduğunu vurguluyor. Savaşın, dönemin çizilen perspektifleri doğrultusunda yürütülmesi durumunda, bunun sonuçlarından birinin de ulusal meclisin kuruluşu olarak açıklayan Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Halkın siyasi iradesi ve gücü, tam bir hükümet düzeyinde olmasa da, en azından buna benzer bir düzeye yükselecektir. Mevcut savaş, halkımızın iradesini, hükümet olma imkanını ileri düzeyde gerçekleştirecektir" diyor.

Abdullah ÖCALAN yoldaş, sonuç olarak şu toparlamayı yapıyor: "Bu temelde yaz-güz politikamız, taktiklerimiz belirlerken, esas olanın uygulamak olduğu, tüm çabamızın bu yönünde yoğunlaşması, hem de büyük bir yoldaşlık ve sosyalist yarış ruhu halinde olmamız gerektiği açıktır. Partinin önderlik sahasında partiye verilmesi gereken güç ve perspektif, plan ve emir düzeyinde verilmiştir. Pratik hazırlık bu biçimde ilerlemeye yol verecek bir biçimde tamamlanmıştır. Ve en tepeden en alta kadar hepimizin hazır olduğu, aktif böyle yürümeye imkan vermektedir."

Abdullah ÖCALAN yoldaş, talimatın sonunda, "Tam değerli militanlar, savaşçılar, milisler ve halkımız'a şu çağrıda bulunuyor:

"Önümüzdeki dönemin üstüne böyle yükleneceğiz. Halkınız, kazanmaktan başka bir çaremsizin olmadığını biliyoruz. Hiç kimse, sonuna kadar tedbirli olması emniyetin ve denetimin yürütülmesi gereken bu savaşta, emniyetin uzak ve rastgele, 'can benimdir' istediği gibi kullanılmı" deme gafletine düşmesin, Gerçekten hiçbir halde önemli oranda korunacaktır. Saldırı yönü düşmandan gidenlerdir. Düşmanın saldırı yönleri çok yakından izlenecektir. Kısaca emniyet denetim açısından en duyarlı bir dönemi yaz-güzümüzü unutmuyoruz. Bu savaş, aynı zamanda, bir emniyet denetim gerektirir. Mevcut eksikliğimizin tamamen bu temelde giderilmesini şart kılan bir dönemin savaşdır. Eğer gerekleri yerine getirilirse, bu savaş aynı zamanda halkımızın kazanımlarına kadar doküme de yakıyacak, terimle edecek ve biraz daha özgürleştirilecek bir savaştır. Bu savaş halkımız için bir bayramdır. Bundan başkasını ne kabul ederiz, ne de kazanmak için hiçbir şeyimizi ortaya koymayız ederez. O halde böylesine şanlı bir saldırı konumunu yakalamaya fırsatını hiçbir şeyi değiş-tirmeyelim. Hiçbir günümüzü boş geçirmeyelim. Yine yüce kazanımlara sahip olmak için her şeyimizi ortaya koyalım ve başarsalım!"

Bu temelde, şimdiye kadar sorumluluklarımızı nefes nefese yerine getirdik. Bundan sonra da yine getirmeye, güç kulağ olmaya devam edeceğiz. Gerekten her türlü gücü verecek, üzerinize düşeni başarıyla yapmaya çalışın. Tüm yoldaşlara, böylesine tarihi bir dönemin üstün sorumluluğu ve her şeyi başarmaya göre arayın bir çalışma temposuyla karşılımlarını dileriz. Selam ve saygılarımızla sunarız..."

ZAFER YÜRÜYÜŞÜNDE GÜÇLERİN DOĞRU MEVZİLENDİRİLMESİNİN ÖNEMİ

Döneme, hedefe, taktiğe göre çevreyi, kendini, halkı, düşmanı değerlendirmek ve ona göre hazırlanmak temel bir husustur

Baştafraf 1. sayfada

sandığı, muazzam güç eşitsizliği içinde geçen bir savaşta bu güç, emek ve zaman ısrarı kabul edilecek gibi değildir.

Oysa bu konuda geçmiş biraz irdelediğinde birçok yanlış-eksik, hatta düşmanca yaklaşımların varlığı acı bir biçimde kendini göstermektedir. Olanakların çok kısıtlı olduğu bir zamanda yapılan yanlışlıkların partiyi nedenli zorladığı, onlarca kez bitirme noktasına getirdiği biliniyor. Parti Önderliği'nin mudahaleleri olmasa, partinin kendisi içinde kendini işlevsiz bırakması bile söz konusudur.

Gücümüzün büyüdüğü, daha da büyüyeceği böyle bir anda geçmiş tarzı yanlışları konuşturma, güçleri yanlış mevzilendirme durumunda verilecek zararın çok daha büyük olacağı açıktır. Ordulaşmaya doğru gidiyoruz. Ordu çekirdeğinin yaratılmasından geri cephe sorunlarına, işlenme sorunlarından lojistiğe, yönetim-komuta kademesinin oluşturulmasından takım-manga düzenlemesine, savaş gücü düzenlenmesine yedekler sorununa, hareket kabiliyetinden taktığın yaratıcı uygulamasına kadar çok ağır sorunlarla yüz yüzeyiz. Çok geniş bir alanı kapsayan devrimin askeri, siyasi, örgütsel sorunlarının altından kalkabilecek bir düzenlemeyle ancak ilerleye yürüyebilir, hedeflere ulaşabilir, Kürdistan gibi "atamlarına dek parçalanmış" bir ülkede en sıkı disiplin anlamına gelen bir ordulaşmayı gerçekleştirebiliriz. Savaş cephesinin herhangi bir yerinde yaşananca bir yanlış, açılacak bir gedik, savaşın diğer alanlarında olumsuz bir biçimde etkileyecek, gerçeğe çekilecek, durduracak, hatta kayıplara neden olacaktır. Geçen yıl bir bölgede yaşanan pratik böylesi bir güç mevzilendirmesi örnek olarak verilebilir. Oluşturulan savaş gücü birçok takımdan oluşmaktadı. Rotünü uyuşabilecek tarzda bir düzenlemeye kavuşturulmamıştı. Döneme denk düşen bir eylemlilikten çok uzak kaldığı gibi, kendi iç çelişimleri nedeniyle takımlar kendi kendilerini koruyamamışlar ve diğer takımlar ve mmtıklar arasında paylaşılacak zorunda kalmışlar. Savaş için yeterli güç, bilgi, istek ve kararlabilir olmasına, olumlu çabaların da gösterilmesi olmasına rağmen yeterli bir rol ve işlev görememişlerdi. Komuta kademesinin mevzilendirmesindeki yanlışlık bunun temel nedeni. Bazıları güç getiremiş, bazıları ise bilinci bir biçimde kendilerini dayatarak bu sonuca ulu aşmışlardır.

Daha birçok örnek verilebilir. Böylesi örneklere konum olamamak için güçlerin doğru mevzilendirmesi hi hakkında açık ve net bir düşünceye sahip olma gerekir. Nedir güçlerin mevzilendirmesi? En doğru bir biçimde nasıl gerçekleştirilir? Bu konuda önümüzdeki engeller nedir? Yanlış yaklaşımlar nelerdir ve nasıl üstesinden gelinebilir?

Önümüzdeki dönemde pratik hazırlanırken, bu sorunlar çok canlı bir biçimde karşımıza çıkıyor. Ama sorun kısa bir dönemde gelip-geç-

ci bir sorun değil, tam aksine sürekli olarak kendini dayatan ve sürekli bir biçimde çözmek durumunda olduğumuz bir sorundur.

Güçlerin mevzilendirmesi; parti çizgisini hayata geçirebilecek, onu temsil edecek, dönemin taktiğine, plan ve hedeflerine göre verilen görevi başarıyla yerine getirebilecek nicelik ve nitelikçe uygun bir planlama ve düzenlenmenin yapılmasıdır. Bu en üstten en alta gerçekleştirilir. Tüm faaliyet alanları göz önüne getirilerek birbirinin önüne engel olmayacak, birbirini destekleyecek, uyumlu bir gelişmeyi yaratacak tarzda, gücün dağılımı ve yerleştirilmesi yapılır. Bu, merkezden en alt manga birimlerine, küçük hücrelere, temsilcilerine kadar böyledir.

Gücün mevzilendirmesi denirken, burada asıl olarak kadro-militan-savaşçı gücün anlaşılması gerekir. Gerçek silah, teçhizat vb. teknik araç ve gereçler de güç kapsamındadır, fakat savaşta, özellikle ulusal kurtuluş mücadelesinde teknik unsur belirleyici olmadığı gibi, teknik araç ve gerecin uygun dağılımını gerçekleştirecek olan da yine uygun kadro-savaşçı yapısıdır.

Gücün mevzilendirmesi nasıl olmalıdır? Örneğin bir eylem birimi kılmerden oluşmalı? Parti-cephe-ordu görevlerinin altından kalkabilecek güç ve kapasitede midir? Bir bölgeye kaç takımı yerleştirilmeli? Kim takımı komutanı olabilir? Düşmanın belirlenmiş bir gücüne karşı hangi özellikte donanım bir takım, birlik, tabur gerekli? Bir manga kılmerden oluşmalı? Hangi bileşim güçlü bir ilerlemeyi yaratır? Sorular bu biçimde daha da çoğaltılabilir. Gerek uzun vadeli planlamada, gerekse günlük pratik kararlarda bu soruların cevaplarının bulunması zorundadır. Bu noktada önemli bir husus daha dikkat çekilmelidir: Mevzilendirmede değişkenlik, dönüşüm, gelişme, ilerleme ve geri çekilme unsurlarının daima esas alınması gerekir. Bu bir belirsizlik etkeni olarak değil, ama daima değişen, dönüşen gerçeklikten uzak olmaksızın içi belirlenmiş kısıtlı olarak ele alınmalıdır. Çünkü bizim gücümüz de, düşman da sürekli bir değişimi yaşamaktadır. Eğer bu değişim hesaba katılmazsa bizi imhaya kadar götürebilecek bir kalıplık veya en azından yerinde sayma doğabilir ki, eşitsiz bir savaşta yerinde saymak da ölümdemektir. Parti Önderliği'nin çok sık yaptığı "İğne ucu kadar bir umut ışığı varsa ona dayanılmaz" belirlenmesi bize bu konuda oldukça açık bir perspektif sunmaktadır. Değişim esas alınmalı ama ne kadar az olursa olsun, bu olumluluk ve ilerleme temelinde olmalıdır.

Bu esas, bize bir belirsizlik gibi gelebilir. Yani hakim olmayan bir olumluluk nasıl temel alınacaktır veya "hangi yönde değişeceğine nereden bilelim" denilebilir. Ama bu doğru değildir. Burada PKK'nın dönüştürücü, eğitici, ilerletici ideolojisi ve büyük eğitimi temelinde dönüşümlü o zaman bu ilke daha iyi anlaşılabilir. Bu durumda, bir be-

lirsizlik değil, sürekli bir güçlenme, devrimci dönüşüm ve ilerlemenin motoru haline gelir.

Bu temelde ilke çerçevesinde bir güç mevzilendirmesi doğru gerçekleştirilecek için, her şeyden önce dönemi, dönemin taktiğini iyi bilmek gerekir. Genel parti çizgisine hakim olmanın yanı sıra, partinin dönem taktiklerini kavramak ve ona uygun bir hazırlık, düzenlemeyi gerçekleştirmek de gerekir. Siyasi kişilik değişmiş, dünya ve bölgenin siyasal durumunu kavrayan, bu temel içinde yer alan düşmanın siyasi ve askeri olarak olası taktiklerini tasarlayabilen bir kişilik ancak güçlerin mevzilendirmesi doğru biçimde gerçekleştirilebilir. Aksi durumda ne güçleri hazırlayabilir, ne de var olan güçleri yerleştirebilir. Çünkü düşmanın yönelimini hesaplamayan veya yanlış hesaplayan, genel siyasal durumu kavrayamayan bir kadro, yapılması gerekenin çok uzasına düşecek, tasfiyeci bir konumu yaşamaktan kurtulamayacaktır.

"...Siyasi kişilik değişmiş, dünya ve bölgenin siyasal durumunu kavrayan, bu temel içinde yer alan düşmanın siyasi ve askeri olarak olası taktiklerini tasarlayabilen bir kişilik ancak güçlerin mevzilendirmesi doğru biçimde gerçekleştirilebilir. Aksi durumda ne güçleri hazırlayabilir, ne de var olan güçleri yerleştirebilir. Çünkü düşmanın yönelimini hesaplamayan veya yanlış hesaplayan, genel siyasal durumu kavrayamayan bir kadro, yapılması gerekenin çok uzasına düşecek, tasfiyeci bir konumu yaşamaktan kurtulamayacaktır..."

Dönem nedir? Dönemin gerekleri nedir? Düşmanın taktikleri nedir? Partinin taktikleri nedir? Nasıl uygulamaya geçirilir? Bu sorulara cevap vermeden, hangi gücü nereye yerleştireceğiz? Açık ki, bunu yapamaz. Geçmişte yaşanan birçok eksiklik, hata ve yetersizlik bir nedeni de dönemi ve taktiği kavramama, bu nedenle doğru güç mevzilendirmesine gidememdir. 1979, '80, '82, '85, '88, '89 ve '90 yıllarında yaşananlar buna örnek olabilir. Yine örneğin düşmanın bir reformizma yaklaşımını kavrayamayan bir kadro nasıl güç mevzilendirebilecektir? Düşmanın onayına gelecek veya tümden reddederek kendini daraltabilecek. Ayrıca dönemi ve taktiği kavramak da yetmez. Bunu birde kavramak gerekir. Neden o şekilde ayrıştığını bilmeyen bir kadro veya savaşçı görevi yapamaz, rotünü oynayamaz. Mevzilendirme yalnızca sen suraya, o buraya gitsin ya da sen bunu, o da şunu yapın değil, verilen görevi kavratma, taktiği öğretme ve taktiğe göre rolünü oynatabilecek bir düzeye getirmektir de. Savaş, savaşın ulaştığı düzeyde göre hazırlanmayan, dönemin görevi kavratılmayan bir yapı yerleştirildiği hiçbir mevzide görevi yapamaz. Yapılan mevzilendirmeler tesadüflere terk edilmiş olur ki, tesadüflere imha dışında hiçbir gelişimin yaşanması mümkün değildir.

Dönemi, taktiği bilmenin içindeki en önemli bir diğer husus ise; kendini, düşmanı, alanı, halkı tanımaktır.

Bu güç mevzilendirmede temel alınması gereken öğeler de başında gelmektedir. Mevzilendirme, kendi gücünün objektif, gerçekçi bir değerlendirilmesine dayanmalıdır. Yapının eğitimi, dönüşümü, olumu yanına kadar güvenmek temeldir, ama öte yandan var olan yapının somut, gerçekçi, objektif bir değerlendirmesi de zorunludur. Kendi içindeki çelişkileri, zayıflıkları, eksiklikleri, yetmezlikleri doğru ele almak, hesaba katmak ve ona göre hareket etmek gerekir. Politik olmayan bir tutumun sonucu safsa, çocukça hareket etmek ve bunu da sadfıllık, iyi niyet, hümanizm adına yapmak ordulaşma çabalarına karşı yapılabilecek en büyük kötülük olabilir.

Aynı şey düşman ve halk için de geçerlidir. Düşmanın gücünü abartmadan, ama küçültmeden de nicelik ve nitelik olarak doğru bilmek ancak bir konulanmaya gidilebilir. Geçmişte düşmanla aramızdaki kuvvet farkının çok büyük olması, daha çok

Özcesi döneme, hedefe, taktiğe göre çevresini, kendini, halkı, düşmanı değerlendirmek ve ona göre hazırlanma, planlama, düzenleme yapmak mevzilendirmede temel bir husus olarak ortaya çıkmaktadır.

Kürdistan'daki parçalanmışlık ve kişiliğe kadar inen bu parçalanmışlığın düzeyi bilinir. Bunun yarattığı derin çelişimler var. Yine bu çelişkilerin üstü örtülmesi ve inceltimsiz biçimleriyle birlikte partiye yansımaları söz konusudur. Bu noktada; yapılacak bir mevzilendirme her şeyden önce bu çelişkileri çözebilecek, uzlaşmadan ama çatışmadan da halledilebilecek bir biçimde olmalıdır. Uzun vadeli olarak birlik yaralama, parçalanmışlığı her yönüyle yok etme, hedefi gözden uzak tutmamak zorundadır. Kısa vadeli mevzilendirmelerde de bu temel doğrultu çerçevesinde hareket etme durumu vardır. Ama bu doğrultu adına güçleri bir iç çatışma, diğme, savaş bir gerilim içinde tutan bir bileşimle de sınırlanmak gerekir. Kurulacak uygun bir denge olmalıdır. Eksiklik ve yetmezlikler karşısında zımnı veya açık bir uzlaşma girmeyecek, kendi içinde çikan çelişkileri uygun tarzlar içinde çözebilecek ve sürekli olarak bir gelişmeyi, ilerlemeyi üretebilecek yeteneğe bir mevzilendirme olmalıdır. Öyle ki gücün bir uyumu sergileyebilmelidir. Uyum ancak kolektivizm esası üzerinde birbirini dinleyen, fazla zahmete sokmadan anlayabilen-anlatılabilen bir çalışma sonucu ulaşabilir. Uzun süre bir arada kalma ve birlikte çalışma burada mutlaka zorunlu değildir. İlk anlarda da güçler böyle bir kolektif çalışma ve uyumu sağlayabilirler. Ama yine de eski ve yeni, acemi ve tecrübeli, genç ve yaşlı, heyecanlı ve atak, siyasi birikimi olan ve olmayan, aydın ve köylü vb. özellikleri uygun bir biçimde birbirleriyle karıştıran ve kaynaştırması gözetilen bir mevzilendirme olmalıdır. Bunun için elbette bir zaman süresi gerekebilir. Eğer doğru bir tarzda kurumsallaşma bu süre çok daha kısabilir ve muazzam verimlilikte sonuçlar ortaya çıkabilir. Bu uygundur. Uyum kendi içinde yetenekleri geliştirir gibi, yenileri de ortaya çıkarabilir. Bir gücün kendi rotasını oynatabilmesi için gücünü sonuna kadar çalıştırması ve çaba harcaması gerekir. Bu da yeteneklerin devrimin hizmetinde sonuna kadar kullanılmasıyla mümkündür. İşte güç mevzilendirmesi bu yönüyle de değerlendirilmelidir. Gücü altı braka-

ca, küstürerek, boşa çıkararak, yeteneği ortaya çıkarmayacak, geliştirilmeyecek bir mevzilendirme doğru değildir. Geriye çekme, değirmen taşı gibi asılma, yük olma örnekleri oldukça boldur. Yine bir yerde çok iyi olabilecek bir kişi, bir diğer görüşte sahasında öylece kösedekalabilir. Tüm bunları hesaba katmak, kişilik özelliklerini bilmek, ortaya çıkarmak ve çok değişik, karmaşık ve gerçekten zor olan bu çelişkileri çözebilecek tarzı esas almak zorundadır.

Bir diğer önemli sorun ise ihtiyat kuvveti ve yedekler sorunudur. Bu sorunun önemi geçmişten bugüne

biliniyor olmasına ve nasıl olacağı konusunda Parti Önderliği tarafından oldukça geniş perspektiflerin verilmis olmasına rağmen yine de birçok sorunun yaşandığı bir alanlar. Kendi ihtiyat ve yedeğini hazırlayan bir gücün yenilenmekten kurtulamayacağı iyi bilinir. Tüm gücün cepheye süren bir komutan en ufak bir zorlanmada bozgun tehlikesiyle yüz yüze kalabilir. Bu açıdan bir ihtiyat kuvveti ayrılması yaşamsal önemde bir sorundur. Yine aynı şekilde belirli görevleri için ayrılan kuvvetlerin kendi içinde de yedeğini oluşturma görevi vardır. Komuta kademesinden savaşçıya dek mutlaka bir yedeğin oluşması, hazırlanması, eğitilmesi gerekiyor. Güçlerin mev-

altında çoğu kez bu subjektif değerlendirmeler vardır. Yine yapılan planlamalarda görülen abartılı ve bugüne dek ulaşılmayan hedeflerde yanlış güç mevzilendirmelerine yol açan subjektif değerlendirmelere örnek olarak gösterilebilir.

Öte yandan, görev dağıtımı yapılır, güçler bu görevlerin üzerine yolunların kavratma olaya vardır. Eğitimi, dönüşümü, gelişmeyi, gücün ogesini temel almayan bu yaklaşımda sanki her şey biliniyor, her şey kavranmış gibi davranılarak fazla bir şey söylenmez ama ardından da "neden yapmadın" diye hesap sorulur. Bunun bir başka yönü ise tasarruf olur. Elindeki gücü bir tasarruf aracı olarak görüp, yapıda

kişi değil, örgüt de işlevsiz kılınmakta, çözümsüzlük dayatılmaktadır. Bu, kendilerine fırsat, olanak sunularak görev verilerin açısından da aynı şeydir. Sonuçta baş dönmeler, kendini kaybetme, görev altında ezilme, güç getireme, kargaşa, çatışma, dedikodu vb. ortaya çıkmaktadır. Kendini geliştirme olanığı bulamadığı gibi, onarılmaz hasta-klara kendini kaptratabilecek ve büyük zararlar vermektedir.

Bir diğer anlayış daha vardır: O da güç mevzilendirmesi giderken uzlaşmacı veya uzlaşabilecek kişilikleri yan yana getirmek. Birbirlerinin eksikliklerine göz yuman, zımnı veya ağıtın uzlaşan, "sen bana bir şey söyleme, ben de sana

Doğru yaklaşıma göre her iki özelli de kullanılabilir. Her iki özelliğin de yararlanılabilir gerekir. Ama dengeli, planlı bir mevzilendirme olmalıdır. Her iki güç de birbirini tamamlayacak ve eksikliklerini giderecek tarzda yerleştirilmelidir.

Özellikle yönetim yeteneği sorulmalıdır. Bir yanına bakarak değil de, yönetim yeteneğini hesaba katarak görevlendirmeler yapılmalıdır. İyi bir savacı veya kalem yeteneği olabilir, ama yönetim sanatından haberi yoksa dağıtıcılık, parçalayıcılık kaçınılmaz olarak ortaya çıkacaktır. Bu yönüyle bazen de salt köylü veya salt aydınlar toplatılarak egemenlik kurulmak istenmektedir. Sani Baran pratiğinde ortaya çıkan şey budur. Çevresinde öyle bir yapı ortaya çıkmıştır ki, kendisini eleştirebilecek tek kişi brakmamıştır. Dengeli, planlı bir mevzilendirme kesinlikle böyle bir sessizliğe, durğunluğa izin veremeyecek, şu veya bu şekilde mutlaka kendini duyuracaktır. Tasarrufluğun gelişmesine de imkan bırakmayacaktır.

Bir diğer eksiklik de mevzilendirmeyi, görevlendirmeyi başarıya göre değil, tandık, abhap-çavuş vb. kısıtlara dayandırmaktır. Kim nerede, nasıl, ne kadar başarılı oldu veya ne kadar başarılı olabilir sorusunu esas alınması gereklidir. "Tamam, sunu tanyorum, özelliğini biliyorum" diyerek abhap-çavuşunu öne çıkarmakta, kendisiyle uyusabilecek, kendisine fazla zorluk çıkarmayacaklarla çalışmayı dayatmaktadır. Daha başarılı olduğu veya olacağı halde, sırf birlikte çalışmak, ikna etmek veya eğitmek zahmetine kattanmak için geride bırakarak, sorumluluk, görev vermemektedir. Versen, onun kafas na göre hareket etmeyeceğini bildiğinden, sırf birlikte çalışmanın, kolektif hareketin çabası na, zahmetine kattanmak kurtulmak için bundan kaçınmaktadır.

Gücün mevzilendirmesinde bir sorun daha kendin gösteriyor: Bu da denetim olmalıdır. Denetimin örgütlenmede yaşamsal rolü açıktır. Ama denetim adına bazen güvensizlik geliştiriliyor. Şüpheliçli yöntemi ve işlulu bile yaklaşımla, polisiye yöntemlerin kullanılması; kuşkuçuluğun yerleşmesine, bu da çalışmaların çoğu kez tümden durmasına yol açabiliyor. 1989 pratiği dediğimiz, gerçekte köylülüğün dünyaya doğru bakışından kaynaklanan pratikte doruk noktasına ulaşan bu anlayış, parti içinde korkunç bir şüpheliçli, kuşkuçuluğu yarattığı bir parti kendi içinde vuran, kadro düşmanlığı, aydın-geçmiş düşmanlığına dek uzanan bir yaklaşımdır. Bastırıcılık, uzlaşmacılık, asil-asit olmayan taşıyıcı hareketleri ve partiyi karşı; korku, güvensizlik ve suskunluk bir sonuç olarak belirmiştir. Böyle bir ortamda açık ki herhangi bir birimin görev yürütmesi mümkün değildir. Kendi kendisiyle uğraşmakta, birbirini kullanmakta, en ufak bir eksiklikle korkunç ihaneleri arayan bir yaklaşım, geçmiş dönemde birçok bölge pratiğinin taşıyıcısına kadar gitmiş, partiyi öne mi bir dar boğazla yüz yüze getirmiştir. Anlatılmak istenilen; burada, diğer herkeşe güvencilen, partiyi koruması bırakılmı, partiyi yaşamını tahrip edenlere karşı sessiz kalamam, sınıf dışı anlayışların kendini dayatmalarına karşı koymayalım dediği, Elbette yaşam tarzımız; kışkırtıcı, hassasiyetle korumamız gerekir. Ufak bir tehlike karşı bile amansız bir savacı dayatmamız, ortadan kaldırmamız gerekir. Ama burada yönetim polisiye yöntemler değil; kuşkuçuluk, güvensizlik, şüpheliçli değil, eğitim, ikna, güven temeline yaşam tarzını oturma, kuralıma da

yatma, ancak arında ona karşı koyuş varıya uygun yöntemlerle yodelmelidir.

Son olarak, "muhtaçlık" anlayışına da değinmek gerekiyor. Yeter neklidir, bilgidir, bölgeyi tanıır, dil bilir, gelenekleri tanıır vb. vb. denilerek partiyi her hangi birinde muhtaç halde tutma anlayışdır. Teoride böyle bir anlayış genellikle şiddetle reddedilir. Ama pratikte ise oldukça yaygındır. "Ne yapalım, medburuz işi" demek, aslında partiyi daraltmaktır. Çünki yeteneklerini, bilgilerini, gücünü korkunç bir tasarrufa döndürmüş, partiyi karşı bir şantaj gibi dayatmış bir tepki, en tehlikeli bir tiptir. Bu bir gerçektir hiçbir şey yapamaz, kimsenin bir şey öğretilmez, göstermez, tanıtmaz. Kendine müthiş bir bağıllık geliştirmeye çalışır. "Tek adam", "bulunmaz kişi", "iş en iyiyapabilecek en uygun kişi" imajını sürrekli canlı tutar. En küçük bir çabası müthiş bilyütür. Gerçekten yeteneklidir; yapsa o işin gerçekten tam adamdır. Ama aslında amacı o görevde tam bir saltanat kurmaktır. Onun için o alanı partiyi kapatır. Yapar gibi görünür, demagojiye boğar, yeteneklerini habire anlatır durur, ama hiçbir şey de yapmaz. Yapsa belki de kendisinin işi bitecektir. Alan partiyi açılacak, örgüt olacağı, işler büyüyecek ve beki de kendine artık gerek kalmadın da o iş yürütülecektir. İşte o noktada isyan başlar ve korkunç bir tutuculuğa dönüşerek partiyi kendine muhtaç bırakır. Ama işi. Ya da zaten öyle görür, bu yüzden de istediği gibi keyfi, serbest hareket eder.

Böyle bir anlayışa bölgeyi, alanı, görevi, partiyi terk etmek aslında tasarrufa izin vermek ki, bunun zararları oldukça büyüktür. Böyle bir anlayışın sahibi doğru bir yaklaşıma çekilmediğinde, partiyi yaşamı dayatıldığından kendi gerçekte boyutlanıncak, gerçekte bir yaklaşıma girecek ve çok daha yararı olacaktır.

Görüldüğü gibi güçlerin mevzilendirmesi, olay, oldukça karmaşık ve zorlu bir sorundur. Mükemmel ulaşmak, tüm yönleriyle ele alıp en doğru mevzilendirmeyi yapmak temel hedef ve amaçtır. Fakat bilyoruz ki Kürdistan devriminin koşulları, imkan ve olanakları sınırlı, zor ve engellerle dolu. Böylesi ağır şartlar altında mükemmel bir mevzilendirmeye için koşulları hazır bulmak her zaman mümkün değildir. Her yirmin adamını, gücünü en doğru bir biçimde tayin etmeyi başarmayabiliriz. Bir yanını bulabilir, diğer yanını bulamayabiliriz. Yine tam, dört-dörtlik bir kişilik bulmak da imkansızdır.

O halde ne yapacağız? Eksik, yetmez, yanlışlı mevzilendirmeleri kabul mu edeceğiz?

Bunu yapmak zorunda değiliz. Mükemmel koşulları aramak, mükemmel kişiliği istemek mümkün değildir. Çözüm; verilen görevi mükemmel yerine getirmeye çalışmak, bunun koşulları, alt-yapısını yaratmak ve başarmaktır. Sömürge koşullarında, birer eksiklik içinde gelişen kişilik yapıları birçok konuda bir zorlayabilir. Ama bu bölgede diye yukarıda sözü edilen ve edilmeyen yanlış düşüncelere de katlanılmamalıdır. Bize verilen görev ne kadar eksik olursak olalım, do-durmak, boşluk bırakmamak temel hedef olmalıdır.

Bu noktada görüyoruz ki, güçlerin mevzilendirmesi olayı; gerçekte bir örgütlenme ve kurumlama olayıdır. Ta kendisidir. Örgütün, partiyi yaşamının, askerleşmenin olduğu bir yerde, kuralları işletildiği, kolektivizm yaşatıldığı bir alanda ancak en doğru güç mevzilendirmesine gidebilir ve mevzilendirilen güç görevini tam olarak yerine getirebilir.

zilendirmesi yedek ve ihtiyat gücün ayrılması sırasında ne gücü engelleyecek, zayıf bırakacak bir tarzda fazla güç ayrılması ne de yedeğe işe yaramaz bir gözle bakılması gerekir. İhtiyat ve yedeğin kendini hazırlama ve eğitime süresi, olanağı, fırsatı mutlaka verilmelidir.

Oysa bu konuda korkunç eksiklikler yaşanmıştır. Önemli çok iyi biliniyor, rağmen yedek sorunu diye bir şey gündemine bile sokmayan yaklaşımlar söz konusudur. Ya da zaten yedek sorunu yoktur. Çünki gücün çok büyük bir kesimi yedek ve ihtiyat kuvveti gibi beklilikte, savaşçı koymadan öylece atılı bırakılmaktadır. Yine bir başka yerde ise, yüzü aşkın savaşçı gücüne karşın "kimse kalmamış, hep işe yaramazlar bırakmış" diye bilimselir.

Tüm bu anlatılanlar bir gücün nasıl mevzilendirmesi gerektiririni ortaya koymaktadır. Bu yönde teorik perspektifler ve pratik olarak gerçekten başarılı örnekler olmasına rağmen, bu yönde düşmanlığı varan uygulamalar yapılabilmektedir.

Görülen eksikliklerin de şöyle sıralayabiliriz:

Subjektif değerlendirmeler, bu konuda en sık görülen eksiklikler. Çoğu kez art niyetli de değildir. Ama önemsememe, duygusal yaklaşım, tüm yanları hesaplayamama vb. nedenler yüzünden kendi gücünü düşmanın, halkın, hatta coğrafyanın durumunu yanlış değerlendirmeye söz konusudur. Ya oldukça abartıma ya da küçük, görme çoğu kez rastlantı bir durumdur. "Çok yidir" ya da "işe yaramaz" diyerek kestirip attığı durumlar tam olarak, tüm yönleriyle değerlendirilince çok daha farklı bir tutum alınması kuvvete olasıdır. Ama hem kendini, hem de partiyi bu şekilde art niyet veya art niyet aldatma tutumları meydana getirmektedir. Düşmanın şu veya bu özelliğinin abartıma veya küçümsemeye de aynı şekilde. Yaşanan ağır kayıplardan

bir hakimiyet aracı gibi işletme anlayış güc mevzilendirmesinde sıkça yaşanmaktadır. İster tembellikten, işlenmekten, rahata kaçmaktan, daretmez yaklaşmaktan olsun, isterse de art niyetli, tasarruflu yaklaşmaktan olsun her iki halde de sonuçta büyük zayıflıklar yaşanmıştır. Geçmiş künkdi yormayan, zorlamayan yaklaşımın temelinde böylesi bir yanlış güç mevzilendirmesi anlayış vardır. Bu anlayışa baştan sarma vardır. Kendisinin uzak olsun, sorumluluk omuzundan gitsin de ne olursa olsun tamahiki hakimdir. "Devrimci değil misiniz? Devrimci ler yaratırdı, gidiyor ya" sözler garip: Bir biçimde bu anlayış sergilir. Doğrudur, devrimci yaratırdı ama eğer doğru bir biçimde oturulur, kavratılır ve işletilirse bu böyledir. Aksi durumda, yaşanan büyük bir çıkamaz ve çözümsüzlük olmaktadır.

Ters bir yaklaşımla bu kez, "gençler, tecrübesizdir, bilmez, yapamaz" diyerek insanı, fırsat tanımına da yaşanmaktadır. Tüm yetkiyi kendinde merkezleştirerek, her işe kendisi koşarak veya koşar gibi yaparak yandaşları çalıştırma, tecrübe kazandırma veya görev vereme anlayış görülmektedir. Oysa bazı işlere otak ederek, bazı sorumluluklar vererek işe koşturusa belki ilk anda zorluk çekse de gelecek için işi bulunmaz bir hazırlanma-birikim olanlığı bulmuş olacaktır. Yedek sorununun gözardı edile, uzun vadeli düşünmenin, halk devriminin öyle uzun hazırlık evrelerine inanarak, mükemmelleşme ulaşma olanığı vermenin özelliğini gözardı eden bu yaklaşım gerçekten bize çok zarar vermektedir.

Bu anlayış tersi de yanlışlı. Yani fırsat, olanak tanıma adı altında elindeki yetkileri dağıtım, kendini işlevsiz, sorumsuz kılma, görevi bırakıp başarmayacağını yetinince değerlendirmelerin görevler verin anlayış da yanlışlı. Burada yalnızca

söylemem" diyebilen kişilikler yan yana gelince görev alanında ortaya çıkacak sonuç doğal olarak bir tasfiye pratiği olacaktır. Yetmezlik, yetersizlik ve yeteneksizliklerini saklayarak kendine parti dışı bir yaşamı parti içinde kurma pratikleri sıkça görülmektedir. Hele bu karşılıklı bir uzlaşmaya dönüştüğünde tam bir düşmanlık yapılmakta, parti orada o noktada bitirilmek istenmektedir.

Öte yandan çatışmalı, didişme, birbirine uymayacak kişilikler de yan yana konulmamalıdır. Birçok bölgede görevden, işten çok bir birleriyle uğraşma, didişme, düşürme yaşanmaktadır. Bu, kariyer didişmesi yüzünden olabileceği gibi, eksiklik giderme adı altında göçü iş yapamaz hale getirme, çözümsüz kılma da olabilmektedir. Sert, tepki, ci, hiçbir şey beğenmeyen ama öte yandan çözüm üretemeyen, pratik örnek olmayan kişilik özellikleri yapıya korkunç zarar verdebilmektedir. En ufak bir sorunu ilke sorunu haline getiren ve kendi bireyciliğini böylece egemen kılma yapıları çalışan tipler doğal olarak birbirleriyle uğraşacak, yapıyı hazırlamaya, savaş zamnında işe savaşı dışı kalmış bir hale gelecektir.

Bir kısım görevlendirmesi ise, aynı anlayışın bir devam olarak gücü yanlış değerlendirilmelere göre yapılmaktadır. Kişinin bir yanını dikketme alıp onu öne çıkarma yaşanmaktadır. "Savaşçısı", "yük kaldırı", "yorulmaz", "pratikten kaçmaz" diyerek dar, çözümsüz, önlünü göremeyen, en küçük fırtına küçük sultanlar, ağaçları kurmayaya başlatan dar köylü yapıları öne çıkarma, sonuçta ihanelere, kaşarlara dek uzanabilmektedir. Öte yandan, "aydındır", "entelektüeldir", "çok şey biliyor", "anlayışlıdır" diyerek pratikten, savastan kaçan, kendini lıfın ardından gizlemeye çalışan tipleri öne çıkarmakta, sonuçta bu da savaşı kaçır, bir pratiği ortaya çıkarmaktadır.

PKK'de her yargılamanın temelinde eğiticiлик ve öğreticiлик vardır

Başlatır 1. sayfada

çatışmaları kaynaklanan her türlü etkilenimin paralelinde mücadele saflarında ortaya çıkan objektif ve subjektif düşman uyarılarının da, savaşımı önemi olarak etkilediği, uğraştığı ve bunlara karşı kuyasıya bir mücadelenin verildiği bir gerçektir.

İşte, bu düşman uyarısı eğitimlerinde kayınlardan parti-disi bir pratik, Amed Eyaleti'nde sorumluluklar üstlenmiş binin şahsında, 4 Temmuz 1992 tarihinde Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi'nce yargılandı. Esas olarak bu kişinin şahsında yargılanan, Amed Eyaleti'nde yaşanan pratik parti-disi, yukarı yöneliyordu.

Amed Eyaleti'ndeki son yılların mücadele pratiği 400 civarında bir kayıı içermektedir. Ayrıca bu sehit sayısına ek olarak, yaranalardan da vardır. Bunların dışında verilen zararlar ve mağdurların gerilmesi de hesaba katılmaktadır.

Bu şahadetlerin altında hiç kuşkusuz, uygulanan çizgi dışı, dağıtıcı pratik yatmaktadır. Ve üstelik pratik müdahale sürecine kadar bu pratik uzun bir süre devam etmiştir. Kısacası parti çizgisi bir tarafta itilmiş, yüz yüze yaşam biçimi haline dönüştürülmüş ve kişilikler esas olarak kendilerini konuşturmuşlardır. Partiyi, Parti Önderliği'ne ve Kürdistan halkına verilen sözler tahtından unutulmuş; yetki adına ağalık, kendini kaybetme, savaşmaya; yapısını küçük görme, savaşmaya; halkı olaylar yaşamıştır. Ve halle anlaşıyor ki bu tarz, bir anlayış haline getirilmiştir.

Sorun elbette ki bir kişiyle sınırlı değildir. Sorun, emgen kılınca, seçirici kalan bir anlayışın sonucu suç pratiğinin gidildiği; olumsuz gelişmelere göz yumulmasıdır. Yönetim ve komutanlık adına yapılanlar, savaşmakta başka hiçbir şey istemeyen savaşçı potansiyelini atı bırakmayacak kadar, suç çizgisi, kontrol-siz ve keyfîyetli içeren çarşıma yönümleriyle şahadetlere yol açmış olmuştur. Eğer parti müdahaleyle bu durumu mahkum etmeseydi; eyalet-te daha büyük kayıplar meydana gelebilirdi.

Sömürgeci düşmanın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı izlediği taktiklerden bir şudur: Eğer bir yerde baştan bir kokuşma, atıl kalma varsa, savaş kuralları yerine farklı yaşam kuralları uygulanıp kabulleniliyorsa ve bunlar yapıya gereken kılınıyorsa, düşman bu durumu çok uzaktan da olsa kontrol altına alır, yapının üzerine gite ihtiyacı da duymaz. Çünkü o yapı zaten kendin kendine işlevsiz kılınmıştır. Nitekim sömürgeci düşman bu taktiğin çeşitli zamanlarda çeşitli eyalet ve alanlarda uyguladığını. Böylesi bir durumda, zımnı bir anlaşmanın ortaya çıkıldığını söz etmek gerekir. Bu ise, "sen bana kanşın, ben de sana kanşayım" anlayışının pratik birer çarpıcı ifadesidir.

Amed Eyaleti'nde yaşanan da somut olarak bu gerçektir. Ciddi hiçbir eğitim çalışması yapılmamıştır. Toplantı sistemi işletilmemiştir. Gerektiğinde tarza bir işleme yapılmamıştır. Keyfîyetle baş sahlaya ulaştırılmamıştır. Bu durum farklı zamanlarda değişik kişiliklerde çok yavaş bir tarzda ortaya çıkmıştır. Her isteyenini istediğini yapması durumuna yaşamıştır. Yüz yüze içinde gününü gün etme, kendini konuş-

turup yaşatma esas alınmıştır. Kendini yaşatma adını savacıların katledilmesi adeta göz yumulmuştur. Şüphesiz burada yaşanan doğrudan katletme olayı değildir, fakat sonuçta buna yol açan bir zemin yaratılmıştır.

O dönem pratiğinin eyalet sorumluları, bölge sorumluları bu şahadetlerin, getirilen mücadelelerin, mücadeleyle kapalı hale getirilen alanların, tikiatın mücadele çizgisinin, eğitimmiş bırakılan savaşçıyaşının kesin ve tartışmasız sorumlularıdır. Dolayısıyla bunların hesap vermesi de gerekmektedir.

Sürec göz önüne alındığında bu tür anlayış sahiplerinin suçları çok ağırdır. Ve bu tür suçların sonuçları -üstelik sıcak savaş cephesinde- kişilerin kendisiyle sınırlı kalmadığı ve çevreye de yansıdığı için, yine yapıyı bir bütün olarak çok olumsuz etkileyecek durumları yol açtığı için, bu suçlar ARGK yasalarına göre kesinlikle birincil dereden suç kapsamındadır.

Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi'nde yapılan yargılama Amed Eyaleti'nin bir kesimini içerse de, bu geneliden soyut değildir. Bu geneliden uç noktadaki ifadelerinden birisi-dir. Daha önce de belirtildiği gibi, Amed Eyaleti pratiğinin bir dönemi, o dönem emgen kılınan anlayışı kişiyi şahadete yargılamıştır. Yargılama yapılmış suç soruların cevabı aranmıştır. Parti çizgisi, uygulanan çizgi, baskı ve eyaletin bunlara cevabı, halkan muazzam fedakarlığı ve bu fedakarlığa rağmen halka karşı uygulanan tutum, savacıların kahramanca savaşma isteğine verilen yanıt ve atıl birkarlıkların nedir, nedendir? Devrimci işli yerine yoz işli, devrimci yaşam yerine eski yaşam tarzı, yoz eğitime yerine günlük yaşam içinde tutum boğma nedir, nedendir?

Belirtildiği gibi, savaşın sıcak pratiği içerisinde bu türden bir suçun cezası idam ve üstelik bu ceza tartışılmanın anında uygulanır da. Yargılanan şahsında üzerinde durulan suç böylesi bir kapsamda-dır. Sadece yargılanan değil, o dönemde eyalet sorumluları, yani bu pratiğin ortakları da, aynı dereden suçlu konumdadırlar.

Yargılamanın gereken o önemli hususlardan birisi de şudur: Eyaletin stratejik konumu ve ülkemiz coğrafyası içindeki yeni dikkate alınacağı suç pratiğile geçirtilen dönem, ulusal kurtuluş mücadelesinin yaptığı aktarı önünde ciddi engeller yaratmıştır. Mücadelede belli bir zorlanma yaşanmıştır. Daha büyük gelişmelerin ve hamlelerin yaşanması kaçınılmazken, tikiatından ısrar yaranarlar ve böylece belirli zararlar meydana gelmiştir. Partiyi ve Parti Önderliği'ne verilen sonuçta pratikte uygulanmadığı, halka ve sehitlere verilen söz sırt dönülmüş gerçeğinin yerine getirilmediği ve sonuçta parti baskınlıklarının boş a çıkardığı ortadadır.

Sonuç olarak; Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi, hem kişi şahsında, hem de eyalet nezdinde, ulusal kurtuluş mücadelesinin bağımsızlık yargı anlayış temelinde, alan bir yoz işli haline getirmeyi, alanı pratik mücadeleyle kaplatmayı, savacıların eğitilmiş olarak savaşçıyaşını, yani savacıların kaçırılmayı, ilişkilerin bastırılması yapıp genlemeyi ve savaş kuralları işletmemeyi kapsayan anlayış yargıla-

mıştır.

Bu konudaki iddia makamının iddianamesi şöyledir:

"Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi'ne,

(.)

"Parti Önderliğimizin büyük yol göstericiliğinde partimizin ve halkımızın ulusal kurtuluş yolunda aldığı mesafe, ulaştığı aşama ve kaydedtiği başarıların bugün artık en geri, en yürüyemez ve en problemli insanı dahi çözerek savaşta, mücadeleyle kattığı ve hayranlık uyandıracak düzeyde günden güne özgür geleceğimizi hazırladığı gerçeği çok açık olarak ortadadır.

"Mücadelemizin sınıfsal çarpıklık ve toplumsal sorunları çözmeye, yine insanlığın en zor ve karmaşık meselelerini halletme, sonuçlandırma gibi büyük bir tarihsel görevi önüne koyduğu ve bunda önemli bir mesafe kaydettiği de net olarak görülmektedir.

"Mücadelemizin her döneminde ve her aşamasında kendini çözmeyen, kendi kişiliğinde partiyi tikiyan, uğraştıran, yoz yaşamdan sıyrılmayan, hataları kendisiyle sınırlı kalmayıp kayıplara, gerilemelere neden olan anlayış sahipleri sürekli görülmüştür. Bu anlayışlar her döneme göre farklı bir biçimde ortaya çıkmış, objektif düşman uyarısı, eski yaşam kalınlısı ve geliştirilmeyen anlayışlardır. Bu anlayışlar hiç kuşkusuz çeşitli kişiliklerde kendini konuşturmakta ve böylelikle ortamımıza dayatılmaktadır.

"Sanık (.) şahsında yaşanan bu dur. Esasen Parti Önderliğimizin işli ve en açık çözümlemelerine karşın Amed Eyaleti'nin çeşitli bölgelerinde sanığın yaşadığı suç pratiği görülmüştür. Bu anlayışın eyalet-te parti müdahalesine kadar çeşitli düzeylerde ve zamanlarda, çeşitli alanlarda kendisini çok kötü bir şekilde konuşturduğu ve sonuçta tahripkar bir rol oynadığı bilinmektedir. Bu nedenle biz, sanığın şahsında esas olarak bir anlayış yargılıyoruz. Elbette ki bu durum sanığın bireysel suç rolünü ortadan kaldırmamaktadır. Tam tersine bu, suç pratiğinin en uç noktası durumundadır.

"Eğer sanığın işlediği suç kendisiyle sınırlı kalsaydı veya suç sadece bir yoz işli olsaydı, belki farklı sosyo-psikolojik değerlendirmeler yapılabilirdi. Ancak sanığın girdiği ilişkiler ve pratiği bir yoldan kendisini öldürmesine neden olurken, bu pratik dolaylı da olsa bazı arkadaşları da şahadetine yol açmıştır.

"Bütün bu anlatılanlar, dönemin ölçülerine vurulduğunda sanığın işlediği suçun ARGK yasalarına göre kesinlikle birincil dereden suç kapsamına girdiği ve idamı gerektirdiği görülmektedir. Üstelik sanığın savaş şahsındaki konumu da bu cezazın kesinliği ortaya koymaktadır.

"Ancak sanığın sıcak savaş alanından buraya gelmesi ve kendisinin partinin iradesine teslim etmesi, suçlarını görerek ve bilince çıkarak mahkum olması, yine eyalet genelinde bir boşluk durumunun yaşanması ve bu tür davranışların eyalette bir dönem içinde olsa kendisini konuşturması, bizim açımızdan esas olarak anlayış mahkum edilmesini önemli olması, yine partimizin hangi durumda olursa olsun, eğer

olank varsa insanı kurtarma özeliği, hafifletici nedenler olarak değerlendirilmektedir.

"Bu nedenle sanığın sıradan bir savaşçı durumuna düşürülmesi ve kendisine tanınan fırsatın son şans olduğu belirtilerek eğitime alınması, yontekir ifadesini almaya başladı. Sorulan ve verilen yanıtların bazıları şunlardır:

Devrimci selam ve saygılarımız la

İddia Makamı"

İddianamenin okunması ardından Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi Başkanı, sanığa sorular yontekir ifadesini almaya başladı. Sorulan ve verilen yanıtların bazıları şunlardır:

"Mahkeme Başkanı: Partimizin önderlik gerçeğine, sergilediği pratik çerçevesinde yaklaşımların sonuçlarını biliyor musunuz? Bu sonuçları nelerdir?

"Sanık: Partimizin taktik önderlikten baskınlıkların bilincindeyim. Partimizin baskınlığı önderliğin ne anlamı geldiğini biliyorum. Halkımızın ve yoldaşların önemli şeyler baskınlığı biliyorum. Ama sergilediğimiz suç pratiğinde PKK gerçeğinin yeterince bilince çıkaramama, tank olduğunuymuş şeyleri bile değeri bilemeyen yapı. Gerek halkın sunduğu değer, gerek savacıların sunduğu fedakarlık ve gerekse de çeşitli alanların sunduğu olanaklar karşısında en azından ruhen bir cevap veremeyen vardır.

"Mahkeme Başkanı: Bu pratik ulusal kurtuluş mücadelemiz ve halkımızın yaşadığı zararları biliyor musunuz? Bunlar nelerdir?

"Sanık: Kuşkusuz, birey olarak oranlamayacak zararlar vardır. Bu zararın telafisi için sıradan bir pratik mümkün değil. Bunun yanında bu sahada, Parti Önderliği'nin de belirttiği gibi, taşlaşmış bir yapıyla Önderliğin karşısına çıkmaya vardır. Parti Önderliği'nin denetimini boş çıkartarak istenilen düzeyi tuturamamaya vardır. Benim en çok sıkıntısını çektiğim, Parti Önderliği'nin karşısına böyle bir durumda çıkmaktır.

"Mahkeme Başkanı: Bundan sonrası nasıl değerlendirilmeye düşünürsünüz?

"Sanık: Bu suç pratiğini sıradan bir çabıyla telafi etmem mümkün değil. Şayet boyunca çizgiye uygun bir pratik bile bu zararı telafi edemez. Ama ben her koşu altında onu kurtarma doğrultusunda da baskı göstermede kararlıyım. Yol açtığım zararın ne kadandığını düşünürsem, o ölçüde vicdanı sorumluluğum azalır. Yığın değeri. Ama bu geçmiş pratiği, hiçbir zaman hafızamdan silinmeyecek ve her an kendisini hatırlatacaktır.

"Mahkeme Başkanı: Ayrıca söylemek istediğiniz bir şey var mı?

"Sanık: Suç pratiğine tamamlama damgasını vuran bizim yetmez-yangılı, devrimcilerimiz yapımızdır. Gerek yaşamın yozlaşmasında, gerekse kayıplarda, savaşçı kaçırılma ve kontra pratiğimizde direkt yoz dolaylı uygulamaya çalıştığımız, parti tarzi oldum, kaba köylü isyanlılığı oldu. Bu tarzda, her türlü düşman eğitiliminin rahatlıkla yaşam bulacağı bir gerçektir. Faaliyetlerimizde damgasını vuran buraya-fodalı kişilerin en sağda temsili bulduğu vardır. Bu tarz, görevlendirilmeden sorulan çözümüne, hareket ve çarşıma tarzına kadar kendini göstermiştir.

Bundan dolayı bir düşman anlayışını bile hiçbir zaman veremeyeceği zararı partiyi sahip çıkma adı altında bir verirdir.

Partinin tanyacıları bir şans benim için yeniden doğuştu, onunlu mücadeleyle alınması ızah edilemeyecek dercede büyük bir imkandır. Kuşkusuz, yeniden bütünleşme derken, geçmişin inkar temeline olmayacaktır. Partinin, halkın ve yoldaşların baskınlıklarına cevap vereceğini ve Parti Önderliği'ne arkadışların huzurunda söz veriyorum."

Sanığın verdiği bu yanıtların ardından Kürdistan Yüce Bağımsızlık Mahkemesi jüri üyesi, iddia makamının iddianamesini onayladıklarını belirttiler ve Mahkeme Başkanı kararını şöyle açıkladı: "Gereği doğrudur. Sanık bütün görevlerinden alınacak parti üyeliği statüsünden çıkarılacak ve bir savacı konumunda düşürülecektir. Kendini ispatlaması ve kazanılabilesi için eğitim sürecine alınacaktır."

PKK'de her yargılama aynı zamanda bir eğitim olayıdır. İster gerek süreçler kapsamında olsun ister günümüzde meydana gelen olayların yargılanmasında olsun, PKK'de her yargılama bir eğitim aracını taşımaktadır. Yeni toplum yaratılmasında mücadelesinde yeni ve bağımsız yargı sistemi, genel irade dayalı yargının oluşturulması bu eğitimci emrediyor. PKK, Kürdistan tarihinde ilk defa halkımız için böyle bir yargının, doğru ve kendi içinde insanlığı temsil eden yargının temellerini atıyor ve bunu mücadele içerisinde geliştirerek gücündüğü. Toplum dinamizminin en önemli güçlerinden biri olan hukuk anlayışına, suç ve ceza anlayışına ve bir bütün olarak yargı anlayışına da böylelikle göz kazandırıyor. Bize atıl olan, mücadeleimiz içinde böylelikle gelişen, halkın olayı çıkardığı ve yüksek iradenin ifadesi biçiminde seçilen bir yargı geliştiriyor. Bu temelde her kendimiz ve hem de toplum hukuk ve yargı anlamında eğitimci oluyoruz. Açık ki, partinin bu anlayış, partinin geliştirdiği bu esaslar yeni kurulacak toplumun temellerinin atılmasında tarhsel önemdedir.

PKK bir insanlık hareketidir. İnsanlık hareketi ise, kendi içinde insanlığı temsil eder. PKK'nın doğrultusu budur. İnsanlığı bu doğrultuya sokar ve bu rotada yürütür, ayaga kaldırır. Bu yürütülüş ve ayaga kaldırılışı da kesin zarar vardır, başmaklar vardır.

Böyle bir insanlık hareketinin hukukunda, iradesini konuşturmasında insan kazanmak, Parti Önderliği'nin de belirttiği gibi kişilerin bir parça kazanacak yönü varsa, tutulup geliştirilecek bir tarafı kalmışsa, o yönünü kazanmak, o yönünden tutulup geliştirilmeye esaslı. Toplumsal özelliklerimiz göz önüne getirildiğinde bu kadar düşülmüş, yonaymış, kendine yabancılaştırılmış ve objektif anlamda bir aşam toplum durumunu bu kadar yavaş partinin toplum kendine gelebilmesi, kendi gerçekliği kavrayabilmesi, gerçekçiliği ulaşabilmesi bunları mümkün kılabilir. Bu partinin en önemli bir görevidir. Partimiz ve onun en yüksek iradesi olan Parti Önderliğimiz başta ber-

bu gerçekleri esas alarak geliş-tirmiş ve oturtmaya çalışmıştır. Bu partimizin yüzü yanlarındın, en ö-nemli yölerinden birini ortaya çı-karmaktadır.

Sonuç olarak; sanık bu yargıla-mayı ve karar tarihini bir fırsat ola-rak değerlendirmelidir. Borcunu ödeyemese bile, işlenen suçlar

borç ödemeye telifi edilmesi müm-kün olmayan durumda da olsa, bu-nun ne kadar önemli olduğuna, ken-disini ayağa kaldırmak için veril-en bu kararın kendisine ne kadar büyük ve ağır bir sorumluluk yük-leğine, bunun bilinciyle nasıl ha-reket etmesi gerektiğine anlam ver-melidir.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş,
yapılan mahkemece üzerine şu değerlendirmeyi yaptı:

"Kendini parti çizgisinde tutmayanlar devrimci çizgiye başan şanslı kazandırılmazlar

Bir yargılama yapıldı. Bu yargıla-ma neyi açığa çıkartıyor, yargılama-nın özü nedir? Bu yargılamada dik-tat çekken hususlar nelerdir? Yargı niteliği nasıldır? Sorun, kişilerin daha çok sömürgeci TKC etkilenel-yuşması mıdır, ya da geleneksel feodal-kompo etkilenile şekillen-miş midir? Orta feodal bir ter-biye mi veya feodal ortamın her türlü değerinin kendisini konuşturması mı var? Bu durum parti içinde yay-gın bir tehlike midir? Feodal tarzın PKK'de bu kadar güçlüne, bu kadar cüretle yaşanması daha yaygın mı-dır? Kişiler nasıl hiçbir saygı dyma-dan bunları yapıpabili, böyle davran-a-bilirler? PKK'de, bu kadar feodal bir kişilik nasıl çekimden, korkma-dan ve cesaretle yürür?

Su anlaşıyor. Partinin bir bir emekle, ölümüne geliştirdiği birkaç savaşçı ile salı, bu kişi etkisi altına alınca, kendine sedvalanyor ve "bunu ben yaptım, ben ne kadar büyüğü" diyebilirler. Halbuki gör-mesi gerektiği ki, her gün birbin emekle, çok kahredici bir çalış-mayla bir kaçık silah, birkaç sa-vasçıyı yaratıncaya kadar çatırıyor. Bu kişi işe, bir çırpıda o savaşçıları ölümle terk ediyor, kaçırıyor. Bunu da yetkinlik olarak değerlendiren ve "ne kadar da güçlüyüm" diyor. Evet, bunu güçlüğünün bir gösterge-si olarak değerlendiren ve üstelik vıdan azabı bile çekmiyor. Bu tehli-ke bir ruh halidir. Kendini bir de güçlü sayıyor, ama kendi gücünün kaynağını bilmiyor. Partinin gücüne ancak biraz güç kazandığını an-lıyor. Kendisinin partiyne ne kat-tığını farkında değil; ölçüyü kaçı-rmış, her türlü tehlikeye ve hatıra-pa ile işle zorbalığı daha gidebilir. Serbest bırakılsa, partiye, rahatlıkla yarı-feodal, burjuva bir partiyne dönü-şebilir. Bu tip kişiler biraz daha e-tikli olduğunda ve özellikle gelişme ilerlediğinde böyle olur. Bunlar aynı zamanda birer zavallıdır, çünkü kendilerini ayakta tutacak hiçbir güçleri yoktur. Feodal değer yargıla-nı bizde çok zavalıdır.

Su kesin, fedat etkiler ve tutku-lar var. Bunlar partinin siyahıyla bütünsel bir, korkunçlaşmaları. Yok-sa, onları kendi haline bırakmaz-sın, patlatmak istesen bile patlatmaz-sın. Ve bu birçok kişi kendini gös-teren bir husustur. Kendi başına dü-meyana yan gözle bile bakamazlar. Fakat partinin bir bir emekle gelişt-irdiği savaş olanaklarını görünce, kendilerini der aynasından görüyor-lar. Bu örnekte de bunun tipik bir biçimi görülmüştür.

İnsan kendini ölçüp biçimeli; "ben neyim, ne değiliyim, gücüm ne-dir, ne değiliyim, kim bana bu gücü verdi" diye kendine sormalı. İnsanın kendisine saygısı varsa, dengesi ye-rindeyse, hiç olmazsa bunu isabetli değerlendirebilir. Ama bakıyoruz, bu türden değerlendirmeler bile yok. Bu durum, sağlanmazda bir hayli yaygındır. Sorulması gereken soru şimdi şudur: Fırsat bulursa, tekrar bu durumlara uğr açar mı?

Bizde yargılama ıslah etme te-

melindedir. Eğer kişi bir daha suçlu kişiliği yaşanamayı ve parti çizgisine değeri veremeyi ister ve ıslah yolu-na girerse, kendisine fırsat tanınır. Eğer bu yola girmez ve yaşlanmas-sınsı bir tarzda ıslahı uyanırsın, hiç şüphesiz affetmek gerekir. Bizde yargının özü budur ve böyle gelişmelidir.

Tek kişinin şahsında Amed Eya-leti'nde bu tip kişiliklerin yayılma-sının hayli etkili olduğu söylenebilir mi? Çizginin tam hakim kılınması zayıf mı oluyor? Eyalet bu yönüyle neyi yasıyor?

Aslında sınıf çizgi etkilenen ve bu temelde kişiliklerin dayatılması sık-ça görülen bir durumdur. Kadro ve savaşçı yapısına yönelik bu dayatma tasfiyeciliği yok açıyor. Durum objektif olarak böyle oluyor. Ve bu kit-lelere yasıncı da yine objektif ola-rak tasfiyeciliği neden oluyor. Eya-lette bulunan tüm yöneticiler dolay-lı da olsa, bu durumdun sorumludur-lar. Bu durumdun üzerinde yeterince durmak gerekir. Daha fazla açığı getirmek gerekir. Yargılamanın, soruş-turmanın ve sonuçlarının yararıyla dönüştürülmesi gerekir. Eğitilici, öğreticiliği ve etkileniyeşk olmalı-dır. Bu mücadelelerin bir sonucu-dur. Güçlü çizgi temsiliçiliği yapı-lıyorsa, militan yaşamı tam yaşan-mıyorsa, bulur kaçışları yok açıyor ki, bu da yaşamın en kötüsüdür, çün-ki yenilgi alınması gelir. Bu, çok kişinin başyardığı bir durumdur. Halbuki kaçış değil mücadeleye, ört-bas etme değil açığa çıkarma, ku-ralları aşındırma değil hatırlatma ve uygulama ile uygulamaya esas görevdir.

Yapılan çözümlemelerde, savaş-çıların kendi gerçekliklerini göreme-si önemlidir. Sözü edilen eyaletlik olaylarda 1980'ye yakın kaçışın mey-dana gelmesi, bir o kadarının sıkı kal-ması, karşı ve yaşam düzeyinde ciddi aşınmaların yaşandığını gös-teriyor. Yanılgı ve yanlış yaklaşımlar buna zemin sunuyor. Görülmüştür ki gerçekçi olamama, basit ele alma, etkisizleşmeye yol açıyor. Bu duru-mu çözmek çok önemlidir.

Savaşçıların çok güçlü olduğunu açığa, ama çok zayıf da değildi. Sorun, normal, doğruyu sezebilmek ve seçebilmektir. Çoğu zaman ya-sama, devrimci kurala egemen kılın-mıyor. Heveslere çok fazla kapılıp gidiliyor. Bireyi yön, keyfiyeti içe-ren yön, karalları ve profesyonel ge-niştirilmesi hakim oluyor. Bu da zor durumlara düşmelerine neden oluyor. Kaçmak, kovulmak, soruşturulmak ve yargılanmak kötüdür. Bunları ön-lemenin yolları vardır. Savaşçıların bu durumlara düşmelerinin yolları vardır. Kurallı devrimcilik ve dev-rimci yasalla, bireyleye ve yaşama sabırlı egemen kılınrsa, ortada sorun kalmaz. Başka türlü bu du-rumlara düşülmekten kurtulamaz, çünkü kimsenin kimseyi taslamaya-cağı yoktur.

Bu yanlışlıklar yapılmamalıdır. Ya-nı-feodal, yarı küçük-burjuva kişilik-leri kimse taslamaz. Köle kişilik kim-se kalmaz. Bu anlamda bu yargı-

lama bir gerçeği gösterebilmekte-dir. Kabul edilemeyen kişilikler var. Bunlar zarardan başka bir şey vere-miyor, kovulmalarından başka bir sonuca gidemiyorlar. Yetersizlikleri, zavalılığını ne ağılık ve ne de kölelik kurtarırlar. Ne küçük-burjuva kur-nazlığı ve ne de kölelik kurnazlığı so-nuç yaratabilir. Bu tavrırdan vazge-çilmelidir. Öyle uyanık, kurnaz filan da olunuyor. Ortada sadece ken-dini kandırma var. Parti içinde açığa olunacak, otorite tesis edilecek du-rum da söz konusu değildir. Bu ne-denle partinin gözü ve imkânları yan-lış değerlendirilmelidir.

Uzun bir süreçtir savaşçı yapımı-nın üzerinde duruluyor. Savaşçıların kendilerini biraz gerçekçi değerin-dirmeler tabi tutulmaları amaç-lıyordur. Kendilerine vermiş oldukları doğru-dürüst bir sözleri olsun ist-iyoruz. Doğru söz temelinde ken-dilerini katmayla ulaşmaları önemlidir. Başka türlü bir değerini ne diye taş-sın? Hasta kişiliklerin mücadeles sa-falarında ne işi var? Bunlar deli midir ki, bu saflara geliyorlar? Akli olanla-rın yanı sıra gelmeleri gerekir. Dire-nilebilecek, kural-kaide adam olu-nacaksa gelinir. Feodal tutkulara ve duygulara esas olanlara yürünemez. Değerlerin çarçur edilmesine göz yumulamaz. Bu nedenle doğru yak-laşım çok önemlidir. Feodal özelli-kleri kırmak için bağırıp çağırarak bize yakışmaz. O zaman verilen söz-le uyumlu olarak kişinin kendisini adım adım geliştirmesi gereklidir. Sözüünün adamı olmasını bilmek ge-rekir. İki de bir mahkeme kurnak, sert tavrılar içine girmek bize, müca-delemeye yakışmaz. Kimse kimseyi mücadeles saflarına zorla getirmemiş-tir. Madem ki özgürce geliniyor, o zaman öze de inilmelidir. Verilen sözlelere bağlı olunmalıdır, halkın da-vasına bağlı olunmalıdır. Kendini çizgi dahilinde tutmayanlar, hangi devrimci çizgiye başan şanslı kazan-dırılmazlar?

Bundan birkaç gün önce Güney Kürdistan'dı der arkadaşın daha mahkemeye oldu. Yapılan mahkeme-de açığa çıkan önemli gerçekler vardır. Yargılananlardan biri savas-tan kaçarak köyüne dönmüş. Geriye kalan diğer üçünün de durumu biraz böyle. Bu durumlardan ciddi sorunlar olduğu ortadadır. Bu nedenle bu yargılamanın da nasıl ve neden ol-duğuna biraz bakmak gerekir.

Yargılanarlardan üçü savas-tan kaçarak I-KDP'ye sığınmışlar. I-KDP de onların kendine göre yargıla-ması, sonra da gelip tekrar parti ir-aesine sığınması. Yaşamın ağırlığı-nı ve zayıflıklarını kaçışa neden ola-rak gösteriyorlar. Kendi başlarına çekip gitmişler. Partiyi umduklar, hayal ettikleri gibi bulamayınca geri-sin geriye kaçtıklarını açılıyorlar. Partimize diğer partilerle karşılaştı-rma gaffeti içine düşüyorlar.

Su bir gerçek ki, sonuna basit yak-laşımalar. Başka partilerin kendileri-ne verecekleri bir şeyin olmadığını an-layamamışlardır. Halki olarak şim-di şu sorulan yöneltmek gerekir: Partimize nasıl böyle yaklaşılabiliyor-sunuz? Niye gerçekçi kavrayamı-yorsunuz? Ne demek diğer partiler gibi? Diğer partilerde ne var ki? Di-ğer partiler adama ne veriyorlar ki? Veya diğer partiler sizden ne istiyor-lar ki?

Savaş sorunlarında böyle basit yaklaşımlar olmaz. Elbette ki başka partilerin verilebilecekleri bir şey yoktur. Üstelik bu kaçkınlardan bundan sonra halk arasında yer edinmeyecekleri-ni bildiklerinden tedbirde partiyne gelme ve parti iradesine teslim olma hesabını yapıpamlar. Açık ki böyle bir geriye dönüş çok kötürdür. Par-tiyne kendilerini affettirecek eski yer-leşim yerlerine dönme ve halk ara-

sında siyasal faaliyet yürütme tale-binde bulunma cüretini de göstere-bilmektektedir. Bu nasıl oluyor? Böyle bir şeye müsaade edilebilir mi? Yürüyemeyenlerden partiden bu-nun onaylanmasını nasıl isteyebi-lyorlar? Ülkeden, savastan kaçıyor-lar. Pekli bu durumda hangi çalış-mayı, nasıl, ne kadar yürütebilirler?

Olay şu: Hem kaçıyorlar ve hem de hafif kişiliklerine rağmen parti olanaklarıyla halk üzerinde otorite olma sevdasına güdüyorlar, aramız-da birer memur olmak istiyorlar. Bu çok yanlışlığı ve gaffetten ibaret olan bir yaklaşımdır. Mücadele edemiy-orlar, görevleri yerine getiremiyor-lar, ama halk arasında faaliyet içine olma talebini ileri sürerek cesaretle bulunabiliyorlar! Bundan anlaşıla-mayacak bir şey var mı? İnsanın bir şey düşünmesi gerekir. Böyle bir şey mümkün olabilir mi? Bu türden insanların kendilerini bile yönete-meyebilecekler, idare edemeyecekleri çok açıktır. O zaman halk nasıl yö-netecekler? Halkı tanıma kudretine bile sahip değiller. Olsa olsa halkın başına birer bela olur.

Kadroların önüne mücadele tec-rübeleri yığıldığı içindir ki, bugün halk onları biraz dinliyor. Tecrübeler ediniliyor diye, halkın arasına girmeye çalışıyorlar. Hiç kimsenin konuya başka türlü yaklaşması kabul edile-mez. Başka niyetlerle halkın arasına girme olayı bir gaffettir. Halkın müca-delemeye bağlı olduğu doğrudur. Ama halkımız verilen sözde inanma temeline saygı göstermektedir. Bu doğrudur ve bu nedenle talep edil-en tarz kesinilikle onaylanamaz. Ya-pılacak şey, mücadeles etkilerinden doğru yararlanmaktır. Halka hizmet, ancak bu yaklaşımla olur. Aksi tutumlar doğru değildir. Bu mantığın arkası bir kenara atılması ge-rekir. PKK'nın etkilerine dayanarak halkın arasına girmek ve ağılık, memurluk yapılmak! Bu, hiçbir za-man kabul edilemeyecek türden çir-kin bir mantıktır.

Halka hizmet, büyük bir görevdir. Bilinçli olmayanlar, sorumluluk duy-mayanlar, halk arasında tek bir adım dahi atamazlar. Bugünkü olanaklar, halk nezdindeki büyük çalşımlara yaratılmıştır. Bu başarı halka bağlı ve saygılı olanların başarısıdır ve baş-ka kendine bundan pay çıkarma hakkını gösteremez. Halka gidilmek isteniliyorsa, halka bir şeyler sunul-mak zorundadır. Kim ne yapmak istiyorsa yapısın, ama kimse halka böyle yaklaşma hakkını kendinde bulamaz. Kim ki PKK adını halkın arasına girmek istiyorsa, gerilenden daha gerilla, devrimden daha büyük bir devrimci olmalıdır. Sava-şından daha fazla savaşımı bilmeli ve bunu uygulamalıdır. Halk tanı-nımayacak, halka bağlı olunmayacak, ama baş belası olacak işi halkın içi-ne girmek talebinde bulunulacak. Ülkeye gidilecek, iki gün bile ge-çmeden halka zararlar verilecek ve ardından bu istemde bulunulacak! Bu nedir? Buna ne demek lazım, buna ne yapmak lazım?

Bizde halkla yaklaşım esasatı. Sa-ğamdan haberi olmayanlar bunu an-layamaz. Önce yaşamdan haberdar olma sorunu çözümlenmelidir. Eski kişilikle bu yapılamaz. Kişinin ken-dini halk üzerinde konuşturmasına anlayış gösterilmelidir.

PKK'nın ne olduğunu bilmek, ki-şinin birincil sorunu olmalıdır. Bu bi-linmeden hiçbir şeyin yapılamaya-cağı açıktır. Bir böyle, diğer şöyle davranamaz. Böylesi bir keyfiyet or-tamında asla sosyalist olunamaz, büyük fedakarlıklar gösterilemez. Böyle yapıya sevdasından vazgeç-melidir. Soyvetler Birliği'yle olanlar da aslında böyledir. Yetmiş yıl sis-temi bir çırpıda yıkıma uğratılır. Biz-

de de böyle yapılmasına müsaade etmeyiz. Bunun için mücadele safla-rına gelinmelidir. Saflarda bulunma-dışa amaç, yapmaktır, iletme, iletme, işi emektir.

Hiç kimseyi üzmemek, incitemek istemiyoruz ama, bilimeyi ki, halkın davası basit bir dava değildir. Halkın içindeki bir konusma, halk seslen-me basit görülemez. Pekli iki sözü bir arada söyleyemeyebiliriz, bu hallenyle halkın kendilerini dinleye-ceğini nasıl sanabilirler? Bu bir yan-lılık, ciddi bir gaffet değil midir? Halkı bilmeden, tanımadan anları böyle kavranabilir mi?

İşte, yapılan mahkemenin özü bu çerçevede bir anlama kavuşmak-tadır. İnsan haddini bilmeli, neyin ne olduğunu iyiye anlamalıdır. Mücade-le edemeyenler halk arasında faali-yet yürütme hakkına sahip olamaz-lar. Hiç kimse halkın üzerine dilini uzatamaz.

Bizde bir sınıf mücadelesi vardır. Sınıf mücadelesinin olduğu yerde, bu onurlara müsaade edilemeye-ceğini kavramak anlamlıdır. Kendini inşa edenlerin PKK'de yer alabilir, inşa göre talebinde bulunabilir. İnşan yoksa, kaç ya yoksa, her şey sahte-karaba bir oyundan ibaret işe, bu kur-nazlık zemin bulamaz. Zemin bulam-yınca da ağlamam, sıslamam, kendini yere atmanın bir anlamı ola-maz. Halkın da karar budur. Elinde tutulan, gücündendirilen istenmi-kişiyi bunları, pazarı denilen miştir. Savaş, usulüne göre savaşmakla olur. Ağıllıkla, kurnazlıkla olma-ya-cağıni bilmek gerekir. Açık olunmalı, niyetler netleşmeli konulmalıdır. İyi olan budur, dürüstlük budur. Yıllarca saflar-da bulunmak, ama beklentilerin giz-lenerek, hiç kabul edilmez mi bu?

PKK şahısız değildir, Kürdistan halkı şahıslı değildir. PKK Kürdis-tan halkının öncü kuvvetidir. Elbette ki PKK halkı, halkın çıkarlarını, halkın değerlerini, yaşamını koruyacak-tır, yanlış hesapları boşa çıkaracak-tır, halkın üzerinde oynamaya fırsat tanımayacaktır.

Bundan böyle dürüstçe, samimi-ce PKK ile yürünmek isteniyorsa, bunun yanıtı pratikteki kantı olunsun. Bu mahkeme olaylarından olumlu sonuçlar çıkarılmalıdır, doğru so-nuçlara ulaşılmalıdır. Yargılanarlardan da, bundan böyle gücümüz yer diyorlarsa, buna inanıyorsa parti saflarında dürüstçe yürümelidirler. PKK'nın affedici yüzüyle biliniyor. Bu yücelik yaşamadır. Gerçeklerden kaçmak care değildir. Ülke ve halk gerçekliğimiz sadece direniş müca-delesile korunabilir. Gerçek budur ve bunu mutlaka anlamak zorunlu-luğu vardır.

Dayatılan parti ve halk karşıy-yaşam tarzı, düşmana aittir, düşmanın eseridir. Bunda düşmanın gerçeği emegendir. Görev işe, düşmana karşı bilimselce savaşmaktır. Başka türlü dürüst olunamaz ve bu mutla-ka kavranmalıdır. Hakkın, hukukun, adaletin yoluna, işe ancak böyle gi-nilir ve kişi verdiği sözde uygun o-larak eylemini yitçe planlar ve uy-gular...

Bu mahkemelerin, eğitim amacı-na uygunluk bakımından ortaya çı-kardığı dersler vardır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yol-daşında, yukarıda mahkemelere ilişkin aktarıldığı değerlendirmesi, içkin-lması gereken derslere somutlaş-kandırıyor. Bu açıdan, ortaya çı-kan derslerden sadece yargılanlar-ı değil, başta mücadele saflarında yer alanlar olmak üzere, ilgili her çevre ve kişinin de sonuçlar çıkar-ması önemlidir. Çünkü bu dersler, insanı küçüten, düşüren yanları so-ğut atmayı ve bunun yerine insana yüceltilici özellikler kazandırmayı he-defleyen niteliktedir.

Özgür Gündem Gazetesi'nin PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşı yaptığı röportajı:

“İmha ve teslim olmayı asla kabul etmeyeceğiz; düşman, tüm dünya gücünü karşımıza dikse de kaybetmekten kurtulamayacaktır...”

Ö. GÜNDEM: Son zamanlarda hakkınızda çok şey yazılıp çizildi. Bekaa'daki kamp kapatıldıktan sonra, Kıbrıs'a veya daha başka birçok ülkeye göçtüğünü söylediler. Oysa göçtük ki, hakkınızda söylenenlerin hiçbir gerçeği değil. Bundan sonra, PKK Önderliği olarak, nasıl bir konumlanma düşüncesindeyiz?

A. ÖCALAN: Özgür Gündem gazetesinin çıkışına denk gelen bu röportajda, öncelikle yürütülmekte olan bu mücadeleye ve savaşıma ilişkin, Türkiye-basın-yayın tekelini bünyesi, son derece gerçekleri gördükten artan dozda sapılarak, tam bir savaş tarafı gibi hareket ettiğini belirtmek istiyorum. Basın ahlakına uymaktan, kamuoyunun haberi konusunda doğru aydınlatılmasına kadar birçok husus çığırıyor. Dolayısıyla bizim cephemizde olup biteni, bu basın-yayın yoluyla Türkiye halkına, Kürdistan halkına yansıtmak çok zor olmaktadır. Halkların yararına çok şeyler olsa bile, bu çok ters gösteriliyor; bazı doğru çözümler geliştirilmek istenirse bile, bu sapıyor. En son TV de buna el attı.

Özgür Gündem gazetesi, hiç şüphesiz tutarlı olmak kaydıyla, en azından bizim lehimize yayın yapmasa bile, aleyhimize de yayın yapmaması; burjuva ölçülerine göre olsa bile, objektif bir basın örneği olarak hareket etmeyi esas alıyor ve biz de bu temelde taktik ediyoruz; umarız iyi örnek olur. Özellikle kamuoyunu çok yakından ilgilendiriyor...

Kamuoyunu halkı yaşanmış duruma getiren enfasyonun nedenleri ve her türlü sahte demokratiklik oyunların mücadelemizle çok yakından ilgilidir. Gelişmeler karantılla bırakmak, aydınlatmamak halklarımızın çıkarına değildir. Basın, her şeyden önce bu aydınlatma görevini, en azından bizim de demek istediğimizi, ne yaptığımızı objektif olarak yansıtarak cevap verebilir. Bunun PKK'nin lehine ya da aleyhinde olmasına ilgisiz olabilir. Gerçekleri doğru anlaşılması ile ilgili var. Bu yıl içinde Türkiye-basın-yayın karşı boykot gerçekleşti. Çünkü, bir halk kendine hizmet etmeyen bir basın-yayın organına itibar etmez. Kendisine bir savaş çağırsa basını-yayın tekelciliğini boykotla, boykot gibi mütevazı bir mücadeleyle karışık vererek, tavırını koymak ister. Nitekim gelişen de budur. Basın-yayın kuruluşları, bu tip tavırlarını daha da sürdürerek -devletin resmi psikolojik savaş kolu gibi hareket ederek- krizlerini daha da derinleştirecek yarıldıkları görülecek. Türkiye-basın-yayının en temel riski nedeni de, Türkiye gerçeklerine, Türk halkının gerçeklerine saygılı olmamaktan kaynaklanıyor. Bu yalnız basın-yayın bünyesinde değil; diğer bütün kültür, sosyal, ekonomik, siyasal yaşamın bünyesinde de ters etkiye bulunuyor. Gerçekler anlaşılmasın istenmiyor, çarpıtılmasın isteniyor.

İşte bunun yıkarak ve gerçekleri olanca açıklığı ile kamuoyuna gös-

termek gerekiyor. Bu, asgari basın ilkelerine bağlı olmak isteyen bir yayın organının, uyması gereken bir ahlaki ilkesidir. Bunun yasalarla da bir alakası yoktur; kanunlar bunu kabul eder mi, etmez mi, bu da sorun değildir. Aslında bu bir kanun sorunu değil, bir ahlaki sorundur. Biz bunu bekliyoruz. Bundan sonra, ancak bizim gerçekliğimize saygılı olan basın-yayın organlarıyla muhatap olmayı kabul ederiz. Aksi halde halkımızla birlikte gereken doğru tavır sergilemekten çekinmeyiz. Bu kısa

rihi siyasi ihtiyaçları göz önüne getirerek veya bir halkın tarihi siyasi çıkarlarını esas alarak, kendimi ayarlamasını bilirim. Beni, bu temel tarihi siyasi konumdan başka bir nedenle bir saat bile yerimde tutmak mümkün değildir. Çok faal bir insanım. Fakat çok temel nedenler gerektirdiğinde, inanılmayacak sabır, tahammül gücüne, bir yerde de kalır ve politikamı yaparım. Burada da yaşanan budur. Bir mücadelenin hatırı için çok çaba gerekiyordu, çok yüklenmek gerekiyordu. Ömrümün

dayalı bir karar olarak, esas itibarıyla buradaki çalışmalar tarihi anlamı çok büyük ve önemli bir başarıyı sağlayarak tamamlanmış bulunuyor. İçişleri bakanı gelseydi de gelmeseydi de, anlaşıyor ki, biz buradan çekilecektik. Bir şehitliğimiz var, onu da hiç şüphesiz birkaç Lübnanlı Kürt ailesi bekler. Onlar da hiç şüphesiz, mücadelemizin yutasever gücü olarak desteklerini sürdürürler. Ama bunun dışında askeri-siyasi bir üs olarak bu alanı tutmanın gereğini duymuyo-

den mesele edilmedi? Tehlike yaratmadı, ülkesine yansımadı; halkıyla birleşmedi? Demek ki bir örgütün sorun teşkil edip etmemesi, Bekaa'da veya Avrupa'da olması değildir; ülkesine yansıyıp yansımadığıdır. Bu durum ülkesindeki halkı aydınlatıp aydınlatmaması ile ilgilidir ve PKK ilk defa tarihte bunu başarmıştır. Dolayısıyla PKK büyük değil, tam tersine -çerçe en büyük tarihi kalışı gerçekleştirmiştir. Hükümetin de korktuğu budur! Fakat bunu açıkça söylemek yenne, başarısızlığın örtbas etmek için, diplomasiye ne kadar başanlı olduğu, dıştaki kaynakları kurutsa, içerideki kaynağı kuruyabileceğine dair boş söylemler, hayaller yamak istiyor. Bu çok somuttur. Herken hemen bütün göz gezilerde, başta sözümona Kürt adına katılan Hikmet Çetin'in, öncelikle Almanya gezisinde Almanya merkezinde bizi tecrit etmek istemesi; ardından Demirel'in Amerikan gezisinde "PKK'yı terörist ilan edin ve siz bu işi bırakın" demesi ve yine "Bush'tan yeşil ışık aldık" diye yıkımlerinin peşisıra birçok devlette, bu temeldeki anlaşmalara da gridiler. "Romanya ile anlaşma imzalandı, oraya gidebilecek bir kapı daha kapattık", "Suriye kapısı kapandı!..". Sanki, meseleyi diplomasiyle çözümleneceklermiş gibi bir hava yamak istiyorlar. İçerde de benzer politika güdüldü: "bütün partiler birleşti, parlamento tek ses, hükümet tek ses, ideal birlik doğdu, bütün eksiklikler giderildi; PKK artık işiye geçecek, sönuşse geçecek" denildi. Ve benim de dünyada fazla adam atacak yerim kalmadığı içinmiş ki, sonum ya teslim olmak ya da dünyaya yaşayamamakmış!

Bu TC'nin ne kadar dar, söven olduğunu gösterir. Bir insana, dünyayı fethetmenin vahşi tutumuna içinde olduğunu gösteriyor. Elinden gelse, dünyada ıgne ucu kadar iyi bile veremeyecek, ya teslim olacağı, ya da

belirlemeden sonra soruya yanıt vermeye geçebiliriz.

"Nereye gidiş gitmeyeceğini, siyasi tavırının gereklerine göre ben kararlaştırırım..."

İçişleri bakanının son Suriye'ye ziyaretinden sonra geliştirilen spekülasyonlar, benim bu dünyada doğacak yerimin olup olmadığının ilgisizdir. Kendi deneyimlerimle anlaşmadan sonra yönü belli olmayan bir yere veya muhtemelen Kıbrıs'a gitmişim veya Ermenistan'a ya almış olabileceğim gibi bazı faraziyeler ileri sürüldü. Sanırım bu tür haberler daha da geliştirilmek isteniyor. Benim nerede olup olmadığımı bir haber olarak değerlendirmek yerine, doğru habercilik yaparsın. Gerçekte ise bu bizzat kendimin siyasi olarak kararlaştıracağım bir husustur. Baştan günümüze kadar kendi hareket tarzımı, şu devletin veya şu resmi ilişkilerin bir sonucu olarak dayatılan bir yaklaşımdan ya da asla böyle bir durumu esas almadan ziyade, siyasi tavırının gereklerine göre kararlaştırırım. Ben, istediğim kadar Ankara'da kaldım ve zamanı geldiğinde de ayrılmışım bildim. İstediğim kadar Diyarbakır'da kaldım, yine zaman geldiğinde ayrıldım. Bütün Kürdistan'ın dağılması gerektiği zaman ise ayrıldım. Bekaa Vadisi'nde de 13 yıl gerektirdiği için kaldım. Şunu belirtirim ki, hep belli ta-

en verimli 13 yılını, amansız bir biçimde, burada harcadım ve bu temelde bazı sonuçlara ulaştık. Kadrolar eğeri çalışabiliyorduk. 1983'te buradaki işler tamamlanmıştı. Fakat bizim insanlarımızın zor gelişmeleri ve görevlerinin altında kalkanmaları nedeniyle, süreyi uzattık. 1985'te süreyi uzatmak istemedik ama yetersiz yapı-kadro gerçeği, daha köklü yönelimlere zorunlu kıldı. Örgütün temel kadro ihtiyaçlarını politik çerçevesini sağladığımız için birkaç yıl daha kaldık. Daha sonraki yıllarda da, buna benzer görevler vardı. Aslında, her yıl, bize göre buradaki faaliyetlerimizin tamamlanması gereken bir yıl olarak anlaşılmıştı, ama anlaşılabilir sorunlar ve yenine getirilmesi gereken görevler nedeniyle, bu güne kadar kaldık. En son 1991 Ağustos'unda da bir konuşmamda "bu devrimiz son olsun" diye bir derlendirmeye yaptım. Fakat yine de, bir yıl uzatma gereği duyduk.

Şimdi hemen açıklıkla şunu belirtelim ki, bu hareket ülkeye tamayla taşırdı; ülkemizin tüm derinliklerine, dağlarına, ovalarına ve kentlerine muazzam taşınmıştır. Yurt dışı muazzam almıştır. Avrupa ülkelerinden tutulup birçok Asya ülkesine kadar Kafkasya ve Ortadoğu ülkelerine dahil almıştır. Hudutları bitünlüye açık hale getirmiştir. Dolayısıyla Bekaa'yı artık, PKK için bir üs olarak değerlendirmek gerçekçeği değil. Bizim açımdan da zorunlu bir hizmet alanı olarak değerlendirilecek, mevcut gelişmelerin ışığında fazla anlamlı değildir. Yani, özgür iradeyle

rum. Sadece burası değil; TC Avrupa'ya da yüklenmek istedi. Avrupa'nın da bize sunduğu bir destek, üs durumu yoktur. Dolayısıyla bu iddiaların ne kadar anlamsız olduğunu, Almanlara ilişkilendirildiğini anlıyoruz. Bu İran için de geçerlidir, Irak için de geçerlidir. Kendi kamuoyunu aldımak için, sanki PKK buradaki üslerle dayanarak yaşıyor şeklinde bir imaj yaratıyor. Bu doğru değildir.

"...Özgür Gündem gazetesi, hiç şüphesiz tutarlı olmak kaydıyla, en azından bizim lehimize yayın yapmasa bile, aleyhimize de yayın yapmaması; burjuva ölçülerine göre olsa bile, objektif bir basın örneği olarak hareket etmeyi esas alıyor ve biz de bu temelde taktik ediyoruz; umarız iyi örnek olur. Özellikle kamuoyunu çok yakından ilgilendiriyor..."

"PKK dışta değil, içerde en büyük tarihi kalışı gerçekleştirmiştir..."

PKK'yı yasaatan nedenler farklıdır, esas itibarıyla da halkıyla, dağlarıyla kurduğunu bilirlik; özü budur! Bu halk bizi tutmasıydı, bu dağlar bizi tutmasıydı, dünya da birleşse bizi dışarda yaşatmazdı. Başka dış güçler de buradadır, Avrupa'dadır. Niye onlar mesele yapılmıyor? Yurt dışında bidden daha eski olan da var; TKP 60 yıldır yurt dışında, ne-

yer vermeyecek; anlayış mutlak böyledir. Bu anlayış çok tehlikelidir. Biz hiçde bunlara, "dünya sana dar gelmiyor" demiyor. Bizim ülkemizde bize, senin ülkende de sana yer olsun.

Orta Asya'dan bahsediyorlar. Adıyarkiten Çin'e kadar bir Türkliğin dünyasından bahsediyorlar. Dünyada size bu kadar yer var, eğer bu dünyada bize küçük bir yer, bir dost ilişkisi de olmayacaksa, "sen ne biçim demokratsın" demezler mi adama? Güzükrara bir söven demokrasisiğin insan haklarını ne kadar alakadardığını sadece bize bana yönelik politikalarıyla anlarmak

zor değil. Fakat boş-beyhude bir caba! Hiçbir dönemde kıyaslanmayacak bir biçimde mevcutylemlerle sadece kendime değil, Kürdistan'a ve Kürdistan halkına da büyük yer açmış bulunuyoruz; kendilerini bu konuda, o kör politikalar içinde tükete tükete, yerimizi işimize taşıyacakları. Daha insanca, özgürce, namussu, onurlu insanların yer tutması; Kürdistan halkını bu dünyada böyle bir nitelikte ayak basacak bir toprağa sahip olmaları, giderek artan bir istekle, tükükü sağlanmış bulunuyoruz. Ve tabii ki daha dün kadar adı bile anılmayan bir halkın adından ve giderek özgür yaşama isteklerinden ve de bunun sağlanmasından da bu kadar bahsediliyorsa, benim yerimin olup olmaması, nereye gidip giteceğime çok bu kadar önemli değildir. Kaldı ki bu kadar insana yer açan kişi, kendisine de yer açmıştır diye onun böyle yer açma diye bir sorunu yoktur.

TC, beni bu haliyle Türkiye'ye de davet etse, melicse de davet etse; bunu benimseyip benimsememe benim kararına bağlıdır. Nitekim kendileri bunu isterler. Fakat ben kabul etmem. Neden? Çünkü, benim namus-onur sınırlarım vardır; sadece kendim için değil, halklar için belli kısıtlamlar vardır. Onları gerektiren bakanım, uygunsuz Türk parlemantosuna da giderim, Türk parlametumayna da giderim. Benim için hiç sorun değildir. Bu korkulu, yerimin dar olup olmasınla ilgili değil; halkların temel sorunlarıyla ilgilidir. Bunun halkların kabul sınırları ilgisidir. Bu sınırlar uygun hale gelirse, nereye giteceğime ben kararlarımın. Zorla girmek, yasa yollarından girmek; benim kararsızlaştıracam hususlarıdır; zaten gidiorum kad Ankara'ya değişik biçimlerde -sembolik de olsa- bazı girişler yapılmıştır. Benim olam, o kadar önemli değildir. Bu kaç kafalarla birleşir anlamaları ki, Türkiye halkının da başına girilmiştir. Birgün fiziki olarak girmen kendilerini şarttır.

"...Şimdi hemen açıklıkla şunu belirtebilirim ki, bu hareket ülkeye tamamiyla taşındı; ülkemizin tüm derinliklerine, dağlarına, ovalarına ve kentlerine muazzam taşınılmıştır. Yurt dışı muazzam açılmıştır. Avrupa ülkelerinden tutulmuş bir çok Asya ülkesine kadar Kafkasya ve Ortağu ülkeleri dahil açılmıştır. Hudutları bütünüyle açık hale getirilmiştir. Dolayısıyla Bekaa'yı artık, PKK için bu tür olarak değerlendirmek gerektiği değil. Benim açımdan da zorunlu bir hizmet alanı olarak değerlendirmek, mevcut gelişmelerin ışığı altında fazla anlamlı değildir. Yani, özgür iradeyle dayalı bir karar olarak, esas itibarıyla buradaki çalışmalar tarihi anlamı çok büyük ve önemli bir başarıyı sağlayarak tamamlanmış bulunuyor..."

mamalı. Bu benim için hiç önemli değil. Yani ölünse de kalınsa da bu kadar üzerinde tartışılacak mesele değildir. Mesele, halkın namussu, onurlu, özgür bir biçimde birbirlerini etkileri altında, parlamentolarına girip girmeme meselesidir. Biz Türkiye halkıyla, Kürt halkıyla böyle girişler yapmaya, bizim şahsi girişlerimiz, yer tutulmasına daha fazla anlam veriyoruz. Esasta bununla uğraşyoruz ve bu konuda gelme vardır diyoruz.

Ö. GÜNDEM: TV 32. Göl programında M. Ali Birand ile birkaç yıl önce yaptığınız bir röportaj yayınlandı. Ancak röportaj tamam değildi, kesilmişti. Ve en çok rahatsız olduğunuz anlar ön plana çıkarılıyor. Bu tutum ile birlikte, ilk kez bir röportajınızın Türk televizyonunda yayınlanmasına ilişkin düşüncelerinizi alabilir miyiz?

A. ÖCALAN: İlk soruda kısmen yanıt verildi. Sayın Birand daha önce Akademi sahnesine gelmişti. 1988'de çektiği Akademi filmiyle 1991'de çektiği kınımı. Sanırım bazı yetersiz görüntüler tekrar-

lamış. Elbette bu benim açımdan, fazla anlam ifade etmez. Ben, yayınla ilgili tarihe göre görüşme yapmadım. Ve böyle bir programı yayınlanacağından haberi yoktu. Bana göre haber verilmeliydi ve eğer dürtü kalmak istiyorsa çerçevesinde de çizmeliydi. Bu da, basın-yayın ahlak ilkelerinden bir tanesi olsa gerek. Ama yine de, görüşlerimizi sorarsanız, ille bizi şöyle yayınlayın, böyle yayınlayın, iyi, çok güzel, çok çirkin, çok uygun veya çok yetersiz vb. gibi birtakım istemlerimiz yok. Gerçekleştirecek sadık kalmalıydı. Buradan 1991 Newroz'unda birtakım değerlendirmeler yaptım.

Nedanın yanıtlamıştı bilemiyorum. Arayın bir televizyon programını için ne kadar yetilerdi; bunu da kendileri kararlaştırmalı. Bu konuda bir talep bile gelmişti. Ben, 5-10 dakikalık bir programla, gerçeklerimizin yanıtlamasını mümkün olamayacağını söyledim. Dolayısıyla kabul edemeyeceğimizi, en az yarım saatli aşan programı halka yararlı olabileceğini, fakat kendisine buna hazır

"...Türkiye basın-yayının en temel kriz nedeni de, Türkiye gerçeklerine, Türk halkının gerçeklerine saygılı olmaktan kaynaklanıyor. Bu yalnız basın-yayın bünyesinde değil, giderek bütün kültürel, sosyal, ekonomik, siyasal yaşamın bünyesine de ters etkide bulunuyor. Gerçekler anlaşılmak istenmiyor, çarpıtılmak isteniyor..."

olmadığını söylemiştik. Ama yine de, böyle bir program düzenlemiş. İçerik olarak, bilmeden ben mendile burnum, yüzümü ne kadar siliyordum. İnsanlar her zaman hasta düşebilir. Dolayısıyla bunları da, alınları da sürekli silmek istenirler. Bu, doğal bir şeydir! Bundan başlı olumsuz görüntüler çıkmak olsa olsa dürtü olmanın bir kanıtı olabilir. Hatta özellikle hasta bir hal ile televizyona gelmek, öksüz altında

nu gibi işlev görüyor. Bu bende yok, şu anda kendimi kudretti bir kurt kanununa göre çalıştım bir adam değilim. Tam tersine, bu kurtulduğumda parçalanmış istemler kuzulan kurtarmak gibi bir pozisyonu içindeydi. Dolayısıyla şöhrat, isim, ün, iyi, çirkin, güzel görünümle fazla dikkate almamış bir durumdu. İçin özü önemli! Kaldı ki, bu davaya ilk adım atıldığında baştan şansı sıfırdan da öteye, çingirlik olarak değerlendiril-

bir şeydir. Bizim elimizde, onlara "zora" ulaşacak imkanlar yoktur; şöyle yap, böyle yap söyleme gereğini de duymayız. Madem kamuyu çok merak ediyor; bir program çok ilgileniyor, halkı bir kaç seyretecek istiyor, ona da bizim vereceğimiz karşılık, biz öyle kendimizi çok deşgeli, çok müthiş, çok görülmüş kılınyoruz. Görüşler, çok kapsamlı bir biçimde yansıtılıyor. Öyle basit olup-olmaması da önemli değildir. Halkların temel çıkarlarıyla ilgili bir şey söyleyip söylemediğimiz, yapıp-yapmadığımız önemli! Halklar buna dikkat etsin! Yine, resmi düzeye gelmiş söylemler anlamak istiyorsa, bu hususlara dikkat etsin! Biz buna açığız, doğruyu aktarabiliriz, açıklayabiliriz. Bu konuda, son derece açık-gönlü de olunuz. Elbise çok önemli değildir, süzükleri iyi sıralayıp-sıralanmak da önemli değildir. Kaldı ki, bu konular da özen gösteririz. Geriye kalırsa, bu huzetli halkı oldukları, hakları olduğuna inandığımız halklarımızın kabul etmesidir. Bu bir huzetler, yerini bulmama, bundan dolayı mutluluk duyuz. Benim endişem budur. Zaten bu konuşulmam da, az-çok bazı gerçeklerin anlaşılması için yapıyoruz. Unutmayın, bundan sonra işleri özile iştah ediyor. Biziçile gerçekleri karartmak, çirkin göstermek ve özel savaş yöntemi olarak değerlendirmek düşüncülemiz.

Ö. GÜNDEM: Newroz sonrası süreçte, uzun bir sessizliğin ardından -önceki yıllardan farklı olarak- Kürdistan'da çok büyük çatışmalar yaşanıyor. Gelen haberlere göre, TC'nin kayıplar, yüzlere varan sayılara ifade ediyor. Bir yandan da, savaş daha kızışacağı benzer. Bu yılki savaş programını açıklayabilir misiniz? Bu mümkün mü?

A. ÖCALAN: Demirel-inönü hükümetinin, PKK'ya pınayın bu 6 aylık bilançosu genelde olduğu gibi, özellikle de PKK'ye karşı iç-dış politikayla belirlenmiştir. Hükümet, 6 ayı PKK'nın imha-hafise işlediği, teslim alınmasıyla yoğun bir biçimde harcamıştır. Şimdi çok daha iyi anlaşılıyor ki, aslında daha önceki ANAP hükümetlerinin kitle tabanı da, rahatsız, dış politikaları da dünya görüşünü yitirmiş, yer, tabanı geniş, sağlı-sollu, kamuoyunun ezici çoğunluğu arkasına alan bir hükümet, dış desteğin yenilmesine ihtiyaç duymuştur. Demirel-inönü hükümeti, bu eksikliği gidermenin yolu olarak iş başına gelmiştir. Savaş çok önemli bir döneme gelmiş, önemli gelişmelerle karşı karşıya kalınmış, eski hükümetler zayıflamış, bir anlamda yenilmişler. Psikolojik olarak, diplomatik olarak, siyasi olarak, özel savaş büyük güç kaybetmiştir. İşte Ekim seçimleri ve Ekim seçimlerinde dayalı Demirel'in ve hükümetinin tarihi anlamı budur. Bugün bu çok daha iyi anlaşılıyor. Fakat, yürüttükleri 6 aylık savaş neyi gösterir? Yine tank-top kullanıldı. Yine, özellikle hızi-kontra epey devreye geçirildi. Halka katılma tehditleri ve katliam uygulamaları dayatıldı. Diplomatik sahada yalnızlaşmış, Demirel'in deyişle, "uluslararası çemberi daraltmış, dayandıkları çevreleri kurtunmuş" biçiminde bir politika dayatıldı. İçerde; parlamentoda ulaşmanın kamuoyuna yansıtılması ve kamuoyunu "terörleştire" karşı gözetilme kaldırılması dayatıldı. Bu konuda, bazı gelişmeler ortaya çıkarılıyor. Para makinasını çok çalıştırdılar. Çok iyi biliyoruz ki, savaşın finansmanı para basmayla gerçekleştirilecektir. Şu anda, enflasyonun temel nedenidir. Şu anda ekonomiyi, tikanlır noktaya getirmişler. Ekonomiyi çözüme kavuşturma bir yana, tam bir tıkatmayla karşı karşı-

ya bırakılmıştır. Parlamento da yaşanan durum, birlik-uyum değil; kendini çözmeye, tamamen tıkatmıştır. Demirel-inönü'nün veya sağ-sol hükümetin böyle bir rol oynaması bir çözüm değil, bir tıkatmadır.

"İmha etmek isteyen varken, boynumuzu kurbanklık koyun gibi uzatmayacağız..."

Velhasıl 1992'nin yansına dayandığımda söyleyecek husus; cumhuriyet hükümeti, PKK önderlikli ulusal kurtuluş savaşına karşı başarılı değildir. Önemli tıkanmalarla yüzleşmiştir. Demirel'in, "iki ayda bu işin sonucunu alacağım" demesi gerçekçi değildir. Bunun tam tersine, işe PKK cephesinden bakıldığında, bu altı ayda da devrimci gelişmelerin durdurulmuş olması şöyle kalsın, hıızından bile hiçbir şey kaybetmemiştir. Özellikle kitlelere gelişme, ezici bir yoğunluğa ulaşmıştır. Derinden ve geniş alanlara yayılarak, kitlelere taban büyüyor. Serhildanlar hıızından bir şey kaybetmemiştir. PKK'yı yenil bırakma boga çabıdır. "Seffa" politikasının maskesi düşürülmüştür. Gerillanın tasfiyesi sürde kalsın, onun ulaşmadığı tek bir ücre alamamıştır. Sayısal olarak, daha simdiden onbinler bulmuştur. Hiçbir dönemde kıyaslanmayacak bir güçtedir. Türk parlametosundaki cınlar ters tepmiştir. Kürdistan ulusal parlamentosuna doğru emin adımlarla yol alınmaktadır.

Yine, dış diplomatik alandaki gelişmeler de fazla güvenmeleri gerekir. Pratik olarak dış alan çok iyi kullanılıyor. Hatta birçok ülke, en üst düzeyde ilişki kurmak isteyecektir. Güneydeki Kürt işbirlikçileri kullanmak ve böylece Güney'in denizi sıkıştırarak istedikleri. Fakat tersine bu burayı istediğimiz gibi kullanılır. Kaldı ki, biz ülkemizdeyiz. Orada devrimci gelişime görüşümüz vardır. Bu da iyi ilerletmektedir. Görülüyor ki, nereden bakılırsa bakılın daralan, tıkanan, giderek aşınan TC, hükümeti ve politikalarını. Giderek sonuç alan ve bu yazın başlarına geldiğimizde de olağanüstü hızla bir gelişmeye başlayan, kendi devrimci savaşımızda, PKK'nın öncülüğüdür.

Buna dayanarak, özellikle önmüzdeki yaz ve güz politikalarını hakkında bazı açıklamalar yapmak istiyoruz. Çünkü kamuoyu bunlardan çok merak ediyor. Savaşın tımandığı bir gerçek. Bu tımanıştan bizi değil, hükümet sorumludur! Onlar sandı ki, bu 6 aylık süreç içinde, bizi nefes alamaz duruma getirecek ve yine daha bahar sonra emreden defterimizi dürecektir. Bu hükümetin ve basının bizzat savaşın bir deydirdi. Dolayısıyla savaş tımanıyor. Bu bir gerçek.

Son günlerde olan Türk askerlerinin çoğu Batı Anadolu'ya. Bazı eserleri durumuna bakıyoruz, üzüntü duyuyoruz. Bu nedenle, hemen kısa bir açıklama yapalım. TC sömürgeciileri savaş tutarsalrına en büyük işkenceyi ve 15 yıla yakındır zindanı lağırıyorlar. Fakat biz, bu Anadolu çocuklarına asla onurları çingitecek tek bir söz söylemediğimiz gibi onları dayandırmaz yaşam koşullarında da tutuyoruz. Daha önce bazı eserler almıştık. Kendi deyişleriyle, en ufak bir zorlamaya maruz bırakmak şurda kalsın, kendimden daha fazla yaşamaları gerektiği olarak, çirkin savaşla alırmaları için bazı uyarılar yaptıktan sonra serbest bıraktık. Bu devrimin ne olduğunu ve devrimci yaşamın ne kadar yüce olduğunu açıkça ve çarpıcı bir di-

buzadı aramaya benzemektedir. Yapmaması gerekirdi. Daha sağlıklı bir görüntü vermesi en uygun olurdu. Bir hasta hal yaşıyoruz. Neden bir hastayı işleme görüntüsünü? Rakibi küçük düşürme bir savaş tarzıdır. Dolayısıyla dürtülikle bağdaştırma mümkün değildir. Diğer çekimler vardı, daha makul bazı görüntüler verilmiştir. İlk kullanmak istedişey, bundan daha önceki çekimlerimiz vardı. Demek istediğimiz, gerçekler biraz zorlanmıştır; insanların göz alanları yakalayarak, zor duruma düşürme iklesi benimsenmiştir. Bu da bizim açımdan o kadar mühim değildir.

"Bir insanın çok ünsüz olduğuna da, adı olduğuna da hiçbir zaman inanmadım..."

Sıradan bir adam olduğumuzu imajı basın-yayında da epey işlenmiştir. "Hiç öyle olağanüstü bir kişilik değildir, sıradan bir adamdır" imajı yaratılmak istenmiş. Bizim öyle çok

lirdi. İsim-ün isteyenler, mutlak anlamda umut işleri ve savaş şansı gözükmeyen yollara girmişler. Bunlar hep, kendilerini nasıl yükseltmenin nasıl fazla çıkar elde etmenin yollarını denener. Bizim yıl öyle bir yıl değildi. Hiç şüphesiz, her gerçek insan gibi bizim de bir insan olmanın gerçekleri halkımıza-halkımıza anlatmak hakkımız, özgürlüğümüz olmalıdır. Yıllardır bile sansür uygulanıyor. Şimdi sözüme sansür uygulanıyor, ama en kötüsünden kaldırılıyor! Bu Türkiye'deki resmi düzenin, burjuva dünyasının ne kadar tutarsız olduğunu gösteriyor. Biz, Türkiye'yi bu kadar etkileyen bir hareket olarak, ağırlıklı olarak olmasını gerektiğini iyi biliyoruz. Yansıtılmıyor veya yansıtılmadığı da bu çok kötü bir biçimde oluyor. Bu TC'nin de kaç yalancı olduğunu, kendisine güvenmediğini, politika yapmaktan istediğini ve gerçek dışı olduğunu gösterir. Kıscak, oldukça zorlanmış; zaman zaman ticari amaçlıdır, özel savaş amaçlıdır, fazla gerçekleştirmiyor. Artık, bu onlara kalması

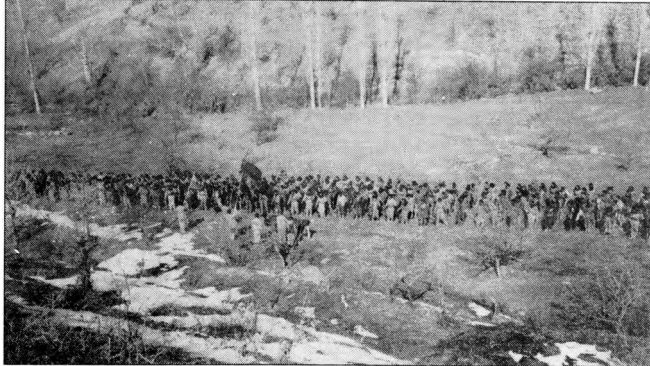
çimde gösteriyor. PKK açısından, kendisiyle savaşan insanlar olsa bile, onları esir aldığında, nasıl bir muameleyle yüz yüze getirdiğini çok iyi gösteriyor. TC kendisine baksın; o büyük zindanlarına ve deheset uygulamalarına baksın. Ne mal olduğunu iyi görsün. Hukuk reformları yapıyorlar, hepsi sahte. Günlük olarak PKK ile sıradan bir ilişki olmayan insanlara dayatılan işkence ne kadardır? Daha dün Savur'da 30'un üzerinde gençli imha ettiğimize, biz yedi askeri serbest bırak-

nedir ve anayasada nasıl güvenceye alınacak? Fakat görüyoruz ki anayasa tartışmalarını Türkiye gerçekleri ile bağlantı olmayan bir biçimde yapıyorlar. "Ülkemizin birliği, bütünlüğü, devletimizin niteliğinin değişmezliği"nden bahsediyorlar. Ülkenin birliğinden, bütünlüğünden kastettikleri, Kürdülerin ülkesi olmayacağıdır. Devletin şekli değiştirilmeyecek dedikleri de, üniter devletin korunmak istendiği. İkişinde de ne bir ülke, ne de bir özgürlük kabul ediliyor. Bu da dokunulamaz ve tartışılmaz ana-

etmek için sahte bir anayasa tartışması başlatıldı. Anayasa temel hakları açıklayan belgedir, halkın temel haklarını açıklayan yasadır. Bu tamamen inkar ediliyor. Bunun yerine, yapay maddelerle güncelme işgal edilmek isteniyor. Anayasadan bazı gereksiz ve önemsiz maddeleri, sanki yasaklanmış gibi bilimsiz kamuoyunun gündemine sokularak zaman kazanmak isteniyor. Bu temel bizim savışımızın kamuoyuna yansımada da engellenmek isteniyor. Yani, temel sorunlar kamuoyuna

görsüzük, ama Kürdiler de yer ve zaman özgürlük, yine azınlıklara da biraz yer ve özgürlük! Bunlar çok aşırı talepler değildir; kardeşliğin, dayanışmanın ve çokça ağzularında doladıkları insan hakları ile demokrasiyi doğal gerekleridir. Buna yansımaya, çok yedi, "sana laf söyletmem" diyen kim? Kamuoyu burada özellikle sıklıkla, onların azalmasını ve bir çözüme doğru gitmek istiyorsa, tarafları iyi anlamalı: Halkı kimdir, haksız kimdir, savaşçı bile bile tirmandır kimdir, bunun bir an-

ve Azerbaycan arasında köprü yap-mak istiyorlar ve biz, Ermeni-Azeri çatışmasında yine Ermeni, Türklik ve Kürtlük çatışmasında, bir halkın diğerini katletmemesi için, ağır bir mücadele gerekmez daha fazla kaycağımız bir tarihi gelişme ile karşı karşıyayız. Ermeniler tarih olarak Anadolu'ya geçtiklerinden beri Türk baskısıyla karşı karşıyalar ve zaman zaman katledilmek geçireğini yaşamışlardır. Onemli bir kesimi katliama uğramıştır. Halihazırda mevcut Ermenistan da, Karabağ'da kendileri-

Kürdistan dağlarında Mahsum Korkmaz Akademisi Şubesi'nde diploma töreni

tık. Biz böyle şahsi kin ve öfkeye kapılarak tavrı koymayız. Bu bize aklın analışıdır.

Kısaca PKK'ı açıklamak gereği duyduk. Fakat buna rağmen bu sa-

yaşa ilkesidir. Hiçbir cumhuriyet hükümeti, bunu ne tartışır, ne konuşur.

İstediki kadar insan hakları, diğer temel haklar üzerine nutuk çeksin ve

gerçekçi yansımaları diye, böyle sapırmalar sürekli vardır. Bu da yeni örneklerinden birisidir. Bütün bunlara dayanarak, mevcut gündemi muğlaklaştırmak, gerçek dışı kılma fazla sonuç veremeyebilir ve savaş gelişmeye devam edecektir. Çünkü karşı tarafın dayattığı imha ve teslim olmak; biz de imha ve teslim olmayı asla kabul etmeyeceğimize göre; son ferdimiz kalıncaya kadar direnceğimize göre bu savışın gelişmesi kaçınılmazdır.

Suna inanyorum ki haklı taraf biz olduğumuz için, dışın istediği kadar imha etsin, istediği kadar bütün dünya gücünü karşımıza diksin; kaybetmekten kurtulamayacaktır. Şimdiye kadar Türkiye ülkesinin ve halkının bir de kadara bağlı olması-nın nedeni de budur. Türkiye'nin peşkeş etmediği hiçbir hükümet kalmadı. Fransız'dan beri "PKK teröristi"ralı almak için büyük bir taviz verildi. İlgiyle ye, Almanya'yı, İsveç'i ve ABD'ye durmadan taviz veriyorlar. Türkiye'nin, sırf "PKK teröristi" demecini verdiğimiz için ne kadar dışarıya tavizler verdiğini sayın Türk yazarlarının iyi incelemelerini salık verim. Ülkelerinin hangi gerekçelerle ne kadar bağımlı kıldığını izah etseler daha iyi olurdu. Özellikle radikal, anti-empiryalist yazarlara çağırıyoruz: gerçekleri örtbas eden cehketirler, bir de bu yönü değerlendirirler daha iyi ederler. PKK'nın ne kadar Almanya ile ilişkili olduğunu incelemeyeceklerine -baza fanatik PKK düşmanları da var; Uğur Mumcu vb. gibi çok anti-empiryalist geçinen bu yazarlar-, ülkelerinin inceleseler daha iyi ederler. Daha da dışa bağlanmasa, 50 milyon dolar dış borç, bundan daha fazlası iç borç, bu Türkiye halkını tutsak ettirir. Türkiye halkını ipotek altına alma anlamına gelen bu durum, son on yıllık politikalarının sonucudur.

Türkiye insanı şimdi insanlık utançlarını, şaşırtılmış, günü kurtarmak için en olamaması gereken işlerle uğraşma durumuna düşürülmüştür. Bunun suçlusu, söz konusu politika ve onun sahibi olan hükümettir. Biz kardeşlik ve eşitlik istiyoruz. Sonunda kadar Türkiye halkında da özgürlük, ülkesinde de ba-

"Savaş çok önemli bir döneme gelmiş, önemli gelişmelerle karşı karşıya kalmış, eski hükümetler zayıflamış, bir anlamda yenilmişler. Psikolojik olarak, diplomatik olarak, siyasi olarak, özel savaş büyük güç kaybetmiştir. İşte Ekim seçimleri ve Ekim seçimlerine dayalı Demirel'in ve hükümetinin tarihi anlamı budur. Bugün bu çok daha iyi anlaşılıyor. Fakat, yürüttükleri 6 aylık savaş neyi gösterir? Yine tank-top kullanıldı. Yine, özellikle hizbi-kontra epey devreye geçirdi. Halka katliam tehditleri ve katliam uygulamaları dayatıldı. Diplomatik sahada yalnızlaştırma, Demirel'in deyişle, "uluslararası çemberi daraltma, dayandıkları çevreleri kurutma" biçiminde bir politika dayatıldı..."

önce normal siyasi görüşmelere dö-külerek halledilmesi isteniyor kimdir? Bunu iyi görelim ve ona göre tavrı alalım! Başka türlü, giderek zorlaşacak hayat koşullarında binlerce evladının ölümünden kendisini kurtarmak, kendisini sorumluluk altına almayamaz.

PKK'ye madem böyle bir politika paketi dayatılıyor, bir adım atacak yer bırakılmak istenmiyor, o zaman tabii ki ben direnceğim! Kolay ölmek istemem, bu halk da kolay ölmek isteniyor artık; direncek! Şimdi direnirken odur ki bu direniş ve savaş gelişiyor. Şunu da belirtiriz: alması olduğumuz tedbirler daha şimdiden belki de bazı günlerde yüzlerce asker, polis, korucunun tasfiyesine yol açabilir. Ben daha önceleri de söylemiştim: 1992'de binler değil, belki de on bin aşan ölümler olacaktı. Benden de olur, karşıdan da olur dedim. Ama dikkate almadılar. Şimdi gelişmeler ağırlık ve böyle olacağını gösteriyor da. Biz bunun hayranı değiliz. Ama bir taraf "bitireceğim" derse, biz de netirsizim, onunurumuz kuruyacak ve son ferdide kadar da bunu göstereceğiz. Gelişmeler bu yönündür.

Yaz daha da hızlı geçecektir. Belki de günlük olarak binlerce yüz ölümlü aşabilir. Savaş tirmandırın nedenleri böyle açılken, biz de diğün şüpheci savışta yenilemek için çözümlü seferber etmekte ve bu da yapılmıştır. Halkın devrimci savışa muazzam koşuyor, her keser evladını savışa gönderen dedimdiriz, bu çağnya olumlu cevap veriyor. Batıdan da gönderiyorlar. Doğudan da... Gerilla üslubu deri dışardan ülke içine taşınmıştır. Birlerce savışçı eğitiliyor, bu da gerillanın ne kadar geliştiğini gösteriyor.

"Ermeni, Türklik ve Kürtlük çatışmasında bir halkın diğerini katletmemesi için ağırlığımız kayacağı..."

Dış destekler devam eder veya asil dış destek bundan sonra gelişir.

Bu Ermeni-Azeri çatışması da antlaşma için bir fırsat yaratıyor. Laçın bölgesi de bir Kürt bölgesidir. Burada savışan ve kendine yer açanlar Kürdilerdir, bu da yeni bir Kürt mevziisidir. Kendi gelişleriyle Ermenistan

ni korumaya çalışıyorlar. Türkiye ile Orta Asya Türk cumhuriyetleri arasında imha olma riski korkuyorlar. Mevcut Ermeni direnmesini, bazı asırlıklılarına rağmen, böyle değerlendirmek durumundayız. Yani Ermenilerin yeni toprak işgalinden ziyade, artan tehlikeye karşı, dengeci de olsa kabul edemeyeceğimiz ölçülerde de olsa, bir savunma durumunu yaşadıkları kanısındayız. Üç milyon Ermeni, yaklaşık 200 milyon Türk dünyasında, emperyalist zorla toprak alma durumunda olanlara karşı direnmek zorunda. Kaldı ki toprakları tarih boyunca caza ellerinden alınmıştır. Bu hususlar, benim bir Ermeni destekçi olduğum biçiminde değil, Ermeni gerçeği konusunda görüşlerimi yansıtmak biçiminde anlaşılmalıdır. Ermeni sorunu gidermek daha da ağırlaşarak devam edecektir. Biz daha toprak alma hükümetindeki gelişmelere şüpheci karşıyız. Yani zorla Nahçıvan'daki Türklerin katliamına veya Azerilerin yerleştiği köylerin tasfiye edilmesi uygun bulmayız. Fakat Ermeni gerçeğini de anlamamızı katletme-yi. Bu sorunların doğru çözüm yolu, halklara güven vermektir. Özellikle Türkiye Cumhuriyeti'nin tehlikeli politikası konusunda halklara güven verilmesi gerekiyor. Güven verilmese, bu tip tavırlar, çağışmalar artan oranda devam eder.

Kürdilerin konumu, hiç şüphesiz Türk yanlısı olabilir. Çünkü Birinci Dünya Savaşında Türk yanlısı oldu, kendilerinin sorunları geçirdiler. O bazi hain Türk işbirlikçileri, Türk devletin o zamanki önderliğiyle ilişki kurarak, Türk halkına en büyük ihaneti yaptılar. Bunda TC'nin politikası da, etkili bir rol oynadı. Biz böyle politikaların kendisi, şahımları bir daha uygulamayız. Kamran İnan gibi bir -aslında böyle bir sürü işbirlikçiler-, Ermenilerin katliamında çıkarılan olan ailelerin çocuklarıdır. Bugün en çok Türk işbirlikçisi olan, daha Türkten daha çok Türkçü geçinen bunlar, Kürt halkına da zarar vermişlerdir, onun inkan ve asimilasyonu için ne varsa yapmışlardır. Biz bunlara karşıyız.

Tabii Ermenilerin "Büyük Ermenistan" adı altında gerçekleştirmek istedikleri da kabul görmemiş mümkün değil! Fakat zorla topraklandırma koparılması Ermeniler de vardır, dünyanın dört bir yanına savırılmışlardır. Onların yaşadığı gerçeği gör-

"...Bana göre, bir insan eğer insansa, her zaman ünlüdür, her zaman onurludur. Onun rütbesi, ünvanı, resmiyeti hiç önemli değil. İnsanın kendisi bir onur abidesidir. Eğer gerçekten insan olmayı bilirse, bir devlet başkanlığı ile bir dağ çobanı arasında çok az bir fark var ki; birisinin adı duyulmuştur, diğerinin ise duyulmamıştır. Nitekim öзде, temel kıstaslarla bir oldukları ve asla birisinin çok bóbürlenip diğerinin ise kendisini çok basit ya da adi görmesi anlamlı değildir..."

vaşın durdurulmaması, hükümet politikalarının zorunlu bir sonucudur. Zaten hükümet kendisi açılıyor: "Bu işi bitireceğim!" biçimindeki demecileri çok nettir. Çağır yapıyor, "gelisin teslim olusun"; ezilmekten ve teslimiyetten başka bir politika yoksa orta yerde, karşı taraf da -eğer azıcık kendine saygısı varsa- kendisini savunmayı bilecektir. Dolayısıyla bizim savışta durumumuz mutlak zorunlu; ki bizden birilerinin yakaladıklarında veya teslim aldıklarında asıl işkencelere tabi tutulduğuna biliyoruz; ezdiklerinde de ne tür ezdiklerini biliyoruz. Çok açık imha etmek isteyenler varken, nasıl boynumuzu kurbanlık koyun gibi uzatabiliriz? Açık bir savışa karşı savunmada sonuna kadar direnceğiz. Biz karşı tarafa, seni teslim alalım diye bir politika dayatmıyoruz. Biz, TC'yi tümüyle ezelim diye bir politika dayatmıyoruz. Bizim dayattığımız, ülkemizde halkımızın temel bazı hakları var, gelin onları masada konuşalım, tartışalım, halledelim yaklaşılır. Hele sen bir de 900 yıllık kardeşlik filan bahsediyorsun. Bakalım kardeşler bu 900 yılda ne yapmışlar, bundan sonra ne yapacaklar? Bunu tartışalım. Eğer kan dökülmesini istlemiyorsanız, bu haklar konusunda bize güvence ver diyeceğiz. İşte anayasa tartışmaları yapıyor. Bu anayasa tartışmasına Kürdiler nasıl girecek, her şeyden önce Kürdler var mı yok mu, varsa hakları

bunlar maddelere geçsin: sen bir halkın üzerinde yaşadığı toprakları çok sayarsan, bir halkın kendisi özgürlüğünü tayin etmesini de imkansız kılsan hangi demokratik anayasadan bahsedebilirsin? Başlan-gıçta, bu konu tartışamaz, ağza bile alınmaz dersin, senin bu anayasa tartışmanın bir oyun olduğuna açılmak zorunda ve sorunu daha da ağırlaştırmış olursun. Diğer maddeler gerçekten maskedir.

Bugün Türkiye'nin en temel sorunu eğer demokrasi ise, o da, Kürt halkının varlığıdır, özgürlüğüne sahip olmasıdır. Bu olmadı için Türk halkında da demokrasi yoktur. Kürt halkının adı, varlığı olmazsa, Türk halkı kendisine nasıl bir demokratik yolu bilebilir veya bekleyebilir? Bu kadar iç içe geçmiş, 900 yıldan beri neredeyse birçok göçten benzerlikler arzettiğimiz duruma gelen bir halkı hainlik eden, anayasa dışı bırakırsanız, bu politika Türk halkı için ne kadar demokratik olabilir? Tartışmanın özü buradadır.

"Hakkı taraf biz olduğumuz için, kazanan taraf da biz olacaktır..."

Maalesef, hiç kimse buna doğru yaklaşmak istemiyor. Bana göre, hükümetin o şoven, anti-demokratik yüzünü ve de başarısızlığını örtbas

mek ve Kürdistan'a gelmek istiyorlarsa, onları misafir kabul etmek de bir insanlık görevidir. Onların mallarına-mülklerine tamamen el koyup ve onları bir daha dönmemesine, kilitlemek insanı bir yaklaşımdır. Kilitlemek, Ermeni meselesinde insanı görevler de vardır. Bunu görmek gerekir. Fakat zamanında zorla yerleştirilmesi köylerden, şimdiki Azeri Türklere veya bazı Kürtleri kovmak da doğru değildir.

Kısaca tarihi nedenleri olan çok karmaşık sorunlarla karşı karşıyayız. Kafkaslara da biz en iyisini, halkların kardeşliğini, özgürlüğünü ve tüm diğer haklarını sağlama alan bir düzenlemeden yanayız ve bu sınırların

halklarının çıkarlarıyla çelişir. Bu değer yargılarının hepsinin ne kadar halkların değer yargısı olduğunu sorgulamak gerekir. Ama gözükara bir biçimde "Batı" diyor, "beni desteklesin, ben ona olduğu gibi Ortadoğuyu, Orta Asya'yı taşıyırım!" Bu bir ajantlık görevidir, ileri jandarmakarakol görevidir. Bu politikaya karşı Orta Asya halkları da, Ortadoğu halkları da direnecektir.

Azerbaycan ve Ermenistan'da olan da budur. Bu politika, bu durumları biraz ortaya çıkardı ve bu karışıklıların bu Türk politikası sebep oldu. Bu durum katliama götürüyor ve bundan da kendileri zarar görecekler. Bunu iyi görmek gerekir. As-

nerede, referandum hakkı, en barışçıl bir biçimde kaderini çizme hakkı nerede? Avrupa bunu görüyor mu, ABD bunu görüyor mu, TC bunu görüyor mu? TC Orta Asya halkları

gelmişdir. Bunun demokrasiyle ilgili sorusu. Bazı basın-yayın organları, "Kürtler demokrasinin tadını çıkarıyorlar" diyor; ama bu büyük bir sahtekarıktır. Demokrasi ancak ba-

sıllık" diyor. Evet, bir halkı birleştirmek, bir halkı parlamentoya kavuşturma bu politikalara mümkün müdür? Tamamen ABD'nin emrinde, tam Türkiye'nin emrinde ya da tam

---Anayasa temel hakları açıklayan belgedir, halkların temel haklarını açıklayan yasadır. Bu tamamen inkar ediliyor. Bunun yerine, yاپay maddelerle gündem işgal edilmek isteniyor. Anayasanın baş gereksiz ve önemsiz maddeleri, sanki yasaklanmış gibi bilimsiz kamuoyunun gündemine sokularak zaman kazanmak isteniyor. Bu temelde bizim savaşımızın kamuoyuna yansımaları da engellenmek isteniyor. Yani, temel sorunlar kamuoyuna gerçekçi yansımaları diye, böyle sapırmalar sürekli vardır. Bu da yeni örneklerinden birisidir. Bütün bunlara dayanarak, mevcut gündemi muğlaklaştırma, gerçek dışı kılma fazla sonuç veremeyecektir ve savaş gelişmeye devam edecektir...

da bu biçimde durmasını fazla gerçekçi bulmuyoruz. Zorla, katliamlarla çözen sorunlar, her zaman bağımsızlık yaratacağı da açıktır. Zorla silinen bir Kürdistan sınırı ve kim gücüne ona göre kapatılan sınırlar, günü gel-

inde Bosna-Hersek'i de böyle yapıyor. Önce çağırıp destekleyeceklerini söylüyor, "şöyle yapın, böyle yapın" diyorlar, milliyetçiliği körüklediler, birbirine girmelerini sağladılar, şimdi de barış havası kesil-

miş. Bu kadar hak düşünüyor, 900 yıllık komşusuna, sözümona kardeşine bu hakkı layık görüyor mu? Görmüyor! Köyü öldürüyor ve bunun sonuçlarını kötüledim diyecektir. Buna karşı durmak, halkların lehine olan neyse onu yapmak doğru bir politika. PKK'nin bu konuda çok önceden söylediği Ortadoğu halkları federasyonu yolunda önümüzdeki dönemde gelişme kaydetme temeline Orta Asya ve Kafkaslar için halkların kendi sorunlarına ilişkin yaklaşımlarımız böyledir ve bu ilkel bir yaklaşımdır.

"Bir halkın kendi kaderini tayin edebilmesi için, öncelikle kendi ülkesi ve özgürlüğü konusunda söz sahibi olması gerekiyor..."

Ö. GÜNDEM: Sayın Başkan, bugünlerde Güney Kürdistan'da seçimler yapılmaktadır, bu konudaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

A. ÖCALAN: Kendi kaderini tayin etmeyen her halkın gerçeğinde, seçimlerin fazla bir anlamı yoktur.

şimsiz ülke koşullarında olur. Daha Kürdistan'ın statüsü bile belli değildir. ABD, Avrupa bu konuda en ufak bir şey yapmış değildir, hepsi Irak'ta birlik ve bütünlüğünü ve hatta Kürtlerin sağlama alınmayan hakları temeline bir birlik dayatıyorlar. Yarı bir birlik Suudi yarısı da olabilir, demokrasiye zımk kadar yer de veremeyebilir. Yine başka bir güce de dayanabilir, katliamlardan başka bir şey de getiremeyebilir. Bu tehlikeler somut olduğu gibi egemen olan durum da budur.

Bir halkın kendi kaderini tayin edebilmesi için, öncelikle kendi ülkesi ve kendi özgürlüğü konusunda söz sahibi olması gerekiyor. Kürtler söz sahibi olmayı henüz sağlamış değiller. Halbuki bizim politikamıza göre, halk bütünüyle Irak çerçevesi dahilinde kalacaksa bile, tam bir hak eşliğinde dayalı bir federasyona gidilmelidir. Halk bunun için ordu-sunu, parlamentosunu geliştirmelidir. Eğer Irak'ta bir el dıyaloga girecekse, bu temelde girmelidir. Ama burada kolektivist bir çalışma yok. Başkan kim olacak? Eskiden de başkanın kim olduğu belliydi; parlamentenin kim olduğu belliydi; belli başlı işbirlikçi; ağalar, buna yeni bir seçim üyünula meşruiyet kazandırma çalışıyorlar. Güney Kürdistan'ın şu an en temel ihtiyacı, halkın bu çok karmaşık ve belirsiz durumlarda özgüncüye dayalı bir politik çizgi dahilinde cepheleşerek birleşmesidir. Silahlı savaşımızla birlikte politika savasımızı geliştirmelidir. Özellikle diğer parçalarla Kürt halkıyla birliği geliştirmelidir. Yine buna hizmet eden bir diplomasiye hizmet etmelidir. Ama Güney Kürdistan'daki cephenin diplomasisi, Kürt halkının bölüp-parçalama, Kuzeydeki Kürt halkının çıkarlarına karşı durma şekline, Kızılay söze yerecek görümleri Yüz ton yuccenin ve Kuzey Kürdistanın mücadelesine omuz vermenin şartları, kurulacak Kürt partisinin emirlerine girmek. Bunların ne kadar namuslu olduklarını göz önüne getirin; MIT ile

Irak rejiminin elinde kendi halkına karşı çalış! Ondan sonra da, "biz politika yapıyoruz, diplomasi yapıyoruz" de! Hayır! Bu halk belki şimdiye kadar sahipti, bu yaptıklarının hepsinin hesabını soramadı, ama en azından PKK'nin sorumluluğu altındaki halk bu kadar aleyhki politikalara, diplomasiye ve bunun kişiliklerine fazla itibar göstermez. PKK, halkını onun devrimci politikalarını korumayı ve geliştirmeyi bilir.

"Emperyalistler, PKK'yi ezemediği için Türkiye'ye öfkeli dirler..."

Ö. GÜNDEM: Kürdistan'da yükselen mücadelelere karşı, PKK önderlikli savaşıma karşı, süzce ABD'nin tavı nedir, buna ilişkin görüşlerinizi alabilir miyiz?

A. ÖCALAN: ABD ve Önderlik ettiği NATO, ısrarla bir "PKK terörizmi" biçimindeki değerdendir, gittikçe kendisine mesele edecek bir görünüm büründürüyor. İç yüzü daha detaylı anlaşılacakla birlikte, ABD savunma bakanlığı da en son açığa bunu belirtti. Türkiye'nin istediğinden daha da şiddetli bir biçimde, "PKK terörizmi" yargısıyla hareket etmek istiyor. "Bu mesele NATO'nun da gündemine alınmıştır" deniliyor. Bunlar her basında yayınlanıyor. En son Avrupa'nın da, "PKK'nin terörizmi"ne daha fazla inandığı" söylendi. ABD, NATO ve Avrupa neden giderek Türkiye'yi bile geride bırakan bir "PKK terörizmi" iddiasındadır. Bunu anlamak için, bu durumu sosyalizme karşı yürüttüğü savaşımla bağlantılı olarak değerlendirmek gerekir.

Ö. GÜNDEM: Reel sosyalizmin yıkılmasıyla birlikte, birkaç ülke ile PKK sosyalist ideolojije bağlı kaldı. ABD'nin ve Avrupa'nın PKK'ye bu konudaki hırçınığını ve bundan sonraki gelişmelerin nasıl seyredebileceğini kısaca açıklayabilir misiniz?

A. ÖCALAN: Reel sosyalizmin çözülsüyle birlikte, kapitalist-emperyalistleri kendilerini tam bir zafar sarhoşluğu içinde buldular. Ve en son "İste Küba kaldı, K. Kore kaldı, onlar da gitti gidiyorlar" havasına kendilerini kapıldılar. Gidibilirler! del! Fakat en bekledikleri, ummadıkları bir biçimde PKK denilen o-layın gelişmesi, özellikle Irak'a yönelik politikalarının bir sonucu olarak beklediklerinin tam tersine PKK gelişmesi hıızlandı. Yine Türkiye'ye bu kadar destekliyorlar, bütün NATO ve Avrupa Türkiye'nin arkasındadır. Bütün bunlara rağmen PKK gelişti ve NATO'nun üyesi olan Türkiye, ne-fes almadı duruma geldi! Umuyalım, bütün Türkiye'yi biraz desteklemeseler, TC aceta bir enkadır. Desteklemelerine rağmen TC'yi yatıştırmıyor. Bunu sağlama güç PKK'dır. Durum öyle bir noktaya gelmiş ki, kucamam SSCB yıkılmış, PKK ise yıkılmamış! Avrupa, "ben

"...İşe PKK cephesinden bakıldığında, bu altı ayda da devrimci gelişmelerin durdurulmuş olması şöyle kalsın, hıızından bile hiçbir şey kaybetmemiştir. Özellikle kitlesel gelişme, ezici bir yoğunluğa ulaşmıştır. Derinden ve geniş alanlara yayılarak, kitlesel taban büyüyor. Serhıldanlar hıızından bir şey kaybetmemiştir. PKK'yi yalnız bırakma boşça çalıştırılmış. 'Şeffaf' politikasının maskesi düşürülmüştür. Gerillanın tasfiyesi şurda kalsın, onun ulaşmadığı tek bir ücra alan kalmamıştır..."

diğinden tepkileri neden olur. Şimdi sorun da budur. Sınırları yaşayan halkların çıkarlarına göre yeniden düzenlemek, tabii ki halkların hak savaşını mümkün kıldır. Bu savaş temeline bunu böyle değerlendirecek, yeniden halkların hakları uğruna verdikleri haklı mücadelelerine destek verebiliriz ve onlardan da destek alabiliriz.

Azerbaycan'da gelişen Türk sovenizmi elbette karşı duracağız. Fakat halksı bir Ermeni saldırısını, özellikle silahlı halkın öldürülmesi ve birçok köyün zorla boşaltılması vb. yaklaşımlarına da kabul etmeyeceğiz. Varsa Ermenilerin baş, sıkıntıları, bunları görürsek, tartışarak halletmelerini uygun buluyoruz. Anıyeten Türkiye'ne de bütün bunlardan köklü yararlanarak, kendi sınırlarını bir de Kafkaslarda yürütmek gibi bir emperyalist politikaya normal bakamayız. Cumhuriyetlerin özgür birleşmesi, özgür iradeleriyle devrimi, özgürlüğü gerçekleştirmelerine evet diyoruz. Hatta Ortadoğu'da özgür birliktelilik kuralına evet diyoruz, ama giderek "Ortadoğu'da en büyük benim" çeyip kendini jandarma veya emperyalist konuma getirenlere fırsat vermiyoruz. TC'nin Batı tarzının ırsatı olması, Ortadoğu halklarının, Orta Asya

mek istiyorlar. Bu da gerçekçi değil. Önceden düşünecekti; bu politika halkların çıkarlarına uygun mu, değil mi? Önce İsraili'nin sonuna kadar destekle, şimdi de Bosna-Hersek müslümanlarını destekle, ilişkilerini onunla da kesme, diğerleriyle de kesmek. Kışkırt, sonra bundan yararlanmaya çalış! Bu emperyalist bir politika; "böl-yönet" politikasıdır.

...Son günlerde ölen Türk askerlerinin çoğu Batı Anadolu'luymuş. Bazı eserlerin durumuna bakıyorum, üzüntü duyuyorum. Bu nedenle, hemen kısa bir açıklama yapalım. TC sömürgeci savaşa tavassutlarına en büyük işkenceyi ve 15 yılı yakındır zindanı layık görüyorlar. Fakat biz, bu Anadolu çocuklarına asla onurlarını çığnetecek tek bir söz söylemediğimiz gibi onları dayandırılmış yaşam koşullarında da tutumuyoruz. Daha önce bazı eserler almıştık. Kendi deyişleriyle, en ufak bir zorlamaya maruz bırakmak şurda kalsın, kendimizden daha fazla yaşamlarını garantiye alarak, çirkin savaşa alet olmamaları için bazı uyarılar yaptıktan sonra serbest bıraktık. Bu, devrimin ne olduğunu ve devrimci yaşamın ne kadar yüce olduğunu açıkça ve çarpıcı bir biçimde gösteriyor..."

Sonu yuktur.

Avrupa'nın da, ABD'nin de bu anlamdaki politikası ikyüzüldür. Halkların bölüp-parçalayarak zayıf düşürmek, kendine bağlamak, ondan sonra insan hakları ve demokrasi (I) bahsetmek... Katliamlar bu politika sonucudur. Kürdistan halkının insan hakları, demokrasi hakları

Bir defa bu sağımlık veya bu sahtekarlığı iyi görmek gerekir. Güney Kürdistan'ın bu parçasındaki seçim, Kürt halkının kendi kaderini tayin ettiği koşullarda değil, emperyalist sömürgeci devletlerin kukılları olan bazı güçlerin kendilerini meşru gösterme, dağıtım taktiğini ayakta tutma manevrasından ibaret olan bir

oturuyorlar. Kürt halkına sahte bir Kürt partisini nasıl dayatacaklarını düşünüyor ve tartışıyor. Silna birisi yaşanmadı mı, omuz silni! ABD ney istiyor; "PKK terörizmi" diyor. "O temelde bir politika'nın sahibi ol, doğru birlik, birleşme ve halk savaşının zamanı, devrimci dönemi geçmiş ve bütün bunlara omuz

sosyalizme karşı zaferi bütün Doğu Avrupa'da sağladım" diyor. Özellikle Alman Sosyal Demokrat Partisi'ni "biz Sovyetler'i, Doğu Almanya'yı" çözdük, bu PKK denilen olay nedir, neye çözüldü? Hem de bağırızda, Almanya içindeki Kürtlerle bu PKK aşkı nedendir? Müttelkifim Alman Türkiye'ye varımı?çümüzuzu verdik, halen bir gün tutmazsak devriliş gidecek, bu nedendir" diyor. Haklı olarak ABD-Avrupa gündeminde şu var: "Sovyetler gitti, ama PKK kaldı!" Zaten Kürt işbirlikçisi habire rapor yazıyorlar, "şöyle tehlikeli bir örgüt, bilmem Hitler den tehlikeli, tedbir almazsanız, dünyayı da yakabilir!" diyorlar. Şimdi belki istisna olarak değerlendiriyorlar, ama öyle sanıyormuş ki, gidersek daha artan bir düzeyde bu işin ciddiyetini inancaklar. Son ABD genelkurmay, savunma bakanı ve dışişleri bakanının a-

geldiğini, nasıl mutlak anlamda ABD'ye bağlandığını araştırıyorlar, düşünceler daha iyi ederler. Bu da PKK'ye karşı bir savaşım biçimidir. Her gün TV'de, basın-yayında bir de üstüne demeler yayınlanıyor. Bir de bu yönlü uyarımlar var. Sormak gerekir: Senin kuldüğün helikopterler, uçaklar Amerika'nın malıdır. Yedigün-içtiğin her şey Amerika'nın malıdır. Dünyada en çok seni tutan Amerika'dır. Böyle olunca, halen PKK'ye karşı Amerika'dan desteğin, Avrupa'dan desteğin, Alman desteğinden bahsetmek gerçekçi olabilir mi? Sanırım kendi haklarını almadık için, bu tip abartımlara başvuruyorlar. Ve hatta şunu söyleyebiliriz: Emperyalistler, PKK'yı ezmeyediği için Türkiye'ye ofikeldir. Yani Türkiye, PKK'ye karşı sert davranıyor için değil, ezmeyediği için, vurmamış için Türkiye'ye

insan haklarını öğreteceğiz diyor. Bu temelde yardımlar olabilir.

"Düşündüğümüz ulusal meclis halkın özgür iradesine dayanıyor..."

Ö. GÜNDEM: Sizin bir ulusal meclisi kurma yönünde girişiminizin olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde Güney'de de böyle bir girişim oldu. Bunlar arasında fark ne? Ve bu girişiminizin bundan sonraki gelişimi nasıl olacak?

A. ÖCALAN: Evet, ulusal meclis doğaldır ki bu gelişmelerin bir üst-yaş kurumu olarak ilerleme şansına artan bir tempoyla kavuşuyor. Güney'deki meclis, aslında ulusal meclisin bir adımı değildir; önce onu belirtilim. Çünkü halkımız derin bir ulusal meclis ihtiyacı vardır. Ağalının kendi aralarında dayattığı sahte bir seçimle bunu ortbas etmek istemelerini, bu görevin yerine getirilmesi içinde değerlendiremiyoruz. Bizim düşündüğümüz ulusal meclis; devrimci mücadelede, Kürtistan halkının özgür iradesine dayanıyor. Yani o özgür irade ve devrimci savaşımı ortaya çıkarıyor ve bu savaş şimdi biraz hızlanmıştır. Özellikle Kürtistan'ın geneline temsil edilecektir ve bu Kürtistan'ın büyük parçasında ileri boyutlara ulaşmıştır. Savaşımın siyasi ve askeri yönü, gittikçe halkın özgür iradesine işlerlik kazandıracak düzeydedir. Bunu daha da hızlandırmanın ve bizzat silahlı savaşımın kuruması altında böylesine bir meclisin gerçekleştirilmesine hız vermenin gereği daha da açıktır. Sorun karar düzeyi değil, pratikte nasıl vücut bulacaktır. Şuna da inanıyoruz ki, halkımızın özgür iradesine tamamen bağlı olabilir, bu konuda asla kişisel yaşam endişesinden bahsetmeyen ve bütünü ile sonuna kadar inanmış diyebilir ve temsil gücü yüksek olan insanlarımız hızla çoğalıyorlar, karar düzeyine ulaşıyorlar, onların teknik olarak seçimi de gelişebilir. Halkımızın değer verdiği, sonuna kadar benim toplu başlama bağlıdır, her koşul altında benî savunur dediği insanları delege biçiminde ortaya çıkarabiliriz.

Bu yaş yıllarında böyle bir gelişme beklenbilir. Halkımız bu temelde güvendiği, mücadelede kendini kanıtlamış ve bir de çok azimli, kararlı insanların birliğine, yani ulusal düzeydeki temsiline yönelik gelişmeler somutluk kazandırabilir. Uyanık sayıda bu nitelikteki insanların yavaş yavaş yoğunlaşırlar ve biz de gereken kolaylıkları sağlayacağız. Başta silahlı mücadele alanları olmak üzere, siyasi mücadele alanları da bu tür insanlarımızın önlerini daha fazla açacaktır. Bu tür kişilerin or-

belirttiği kişilere gelebilirsin diyeceğiz. Bunların sadece PKK dostları olması şart değildir. PKK taraftarı, değişik örgütlerden ve değişik parçalardan da olabilir. Mühim olan, ulusal devrim sürecini ve gerçeğini doğru görme, devrimci derinleşme sürdürme, bunun sorumluluğuna sonuna kadar ortak olma ve sahip çıkmadır.

"Hiç kimse mücadelesiz yer koparabileceğini sanmasın..."

Biz böyle bir dönemin içinde olduğumuzu inanıyoruz. Böyle bir dönem, bu tip temsiline layık insanları bizzat mücadelelerin ortaya çıkardığını inanıyoruz. Ve bu meclis, onların meclisi olacaktır. Bu meclis, temelde devrimci güveni yaratan bir ulusun her türlü uzun vadeli politikalarını görebilen, anlayabilen, örgütleyebilen, bunu hiçbir kişisel endişe dymadan esas alabilen, bir ulusun temel hayatı yasalardan değişimi yasalarına vücut vererek hem ortaya çıkararak, hem de onların uygulamalarını kendini somutlaştıran bir organından bahsediyoruz. Basit biçimlerle, Güney'de olduğu gibi katmak da istemiyoruz. Özgür iradesi, sonuna kadar devrimin derinleşmesini ve yasalardan bir ulusun kurtuluş yasalardan olarak görülen ve buna amansız bağlı olanların meclisini ilerlik kazandıracaktır. Hiç kimse mücadelesiz gelip yer koparabileceğini sanmasın. Bir halkın hizmetine tam girmeyen ve mutlak anlamda halka bağlı olmayanları yüzüflardan benî feodal entrikaları ile yer kapacaklarını sanıyorlarsa aldanıyorlar. Bu meydana, bu platform sonuna kadar, "ben bu halkın özgür iradesine tabiyim, ona katılmam olacaktır" diyenlerin platformudur. Kürtistan halkı artık buna layıktır ve gerekleri de ortaya çıkaracaktır diyoruz.

Bazıları kütya hesaplar peşinde; "şurayı kapataymız, şöyle parlamentoya girelim" diyorlar. İşte TC parlamentosuna da böyle çok gidiyorlar. Bunlara şunu söyleyelim: Yarn öyle bir mahkeme kurulur ki, TC parlamentosunda ükneyi nasıl sattıkları, bir halkın kimliğini nasıl inkar ettikleri konusunda hesap sorulacaktır. Yaptıklarının hesabını vereceklerini de bir yar bildirir. Belki şimdi bu halkın bunu yargılamaya gücü yetmiyor, ama adam adım bu güce ulaşıyor. Şiddetli bir yargılama olacaktır. O açıdan biz şu çağırıyor yapıkt: Bir an önce bu halktan kendinizi sayıyorsanız, bunun temel çıkarlarını böylece ve buna uygun bir tavır alarak söylemek istediklerimizi yollarını bulun. Bu çağırıyor bu temelde yinediyoruz. TC parlamentosunda hangi

rozeti taktı diye, bir Kürtçe kelime söyledi diye, dünya kamuoyu olmasa, dünya dengesi olmasa belki de linç edilecek. Bu gerçekleri görmeyecek demeyiz. Fakat eğer halkın dünya parlamentolarıyla, TC parlamentosuyla işlişleri de istiyorlarsa, öncelikle kendi parlamentosunun olması gerekir.

Bugün yeni cumhuriyetlerin parlamentoları doldu. Habire Nahşavan deniliyor; birkaç yazın kişilik yerd. Bununın parlamentosu deniliyor. Ya senin 20 milyon aşkın insanının parlamentosu nerede? Bir Kürt kendisine bu soruyu da sormalı. Bu 20 milyonun hiç parlamentosuna olmayacak mı? Birlik istiyorlarsa kişileri me olacak bu? Sen devlet adına, sen mutlak egemen olduğun o parlamentoya adına, hükümet adına her şeyi temsil edeceksin, karışında da insan, soyunu ve her türlü haklarını inkar eden Kürtleri arayacaksın! Öyle Kürtler buldun mu, "yi Kürtler" deyin oturma alacaksınız. Karşına "bölücü PKK eşyası" çıkınca, "kötü Kürt" diyeceksin. Bir defa bu yazı-hırs misali yapılmışlar bırakmak gerekir. Halkların da parlamentoya, birliğe ihtiyaçları var; birbirleriyle kardeşçe işlişlerini ihtiyaçları olabilir.

Meseleyi böyle koymak gerekiyor. Bu çok açıktır ve bu çok az iş yapıkt, daha fazla yapmak istiyoruz. Bunun için de savaşım gerekiyor. Normal siyasi yollarla bu mücadelede, bu gelişmelerin olmasına ısrarla tanınmıyor. Bir referandum da istiyoruz. Arna buna kelime düzeyinde bile karşılık veren çok. Savaşımın siyasiyle halledilem diyoruz. Mümkün mü? Teslim olacaksınız deniliyor. Devrimci savaşım süreci içinde bu meseleye açıklık getireceğiz, işlerlik getireceğiz. Halkımız da savaşımın geldiştirde, kendi yasal iradesini ortaya çıkarmasını bilecektir. Gelişmeler bu yönüldür. Parlamento, devrimci savaşım sonucu olarak şimdi denilenleri oluşturmuştur. Gidersek daha da yasallaşır ve Güney'e de kendisini kabul ettirebilir. Bunun için savaşım gereklidir. Bunun için herkesin üzerine düşen görevleri doğru görme ve gerekeni yapması gerekir.

Böylece gerçeklerin, halkın sesi olmasa çışın gazetesine biz bu biçimle bir katkıda bulunmak istedik. Ne kadar başanlı olabilir, bu Türkiye'deki demokrasinin durumunda bağlıdır. Düşünce özgürlüğü, basın özgürlüğü konusunda çok kıymetli konularıdır. Bakalım ne kadar faal olabilir? Bunun devrimci savaşımına objektif yaklaşmak istiyor. Bu da, burjuva ölçülerinde bile olsa basını yayıncılığın alikaleleri bağlı olmanın gereğidir. Hiç şüphesiz bunu esas alacaksınız. Böyle olursa bizden de iyi haberler olabilir. Zaman

"...Azerbaycan'da gelişen Türk şovenizmine elbette karşı duracağız. Fakat haksız bir Ermeni saldırısını, özellikle sivil halkın öldürülmesine ve birçok köyün zora boşaltılması vb. yaklaşımlarını da kabul etmeyeceğiz. Varsa Ermenilerin bazı sıkıntıları, bunları görürsek, tartışarak halletmelerini uygun buluyoruz. Amiyeten Türkiye'nin de bütün bunlardan köklü yararlanarak, kendi sinsi emellerini bir de Kafkaslarda yürütmeye gibi bir emperyalist politikaya normal bakamayız.

Cumhuriyetlerin özgür birleşmesi, özgür iradeleriyle devrimi, özgürlüğü gerçekleştirmelerine evet diyoruz. Hatta Ortadoğu'da özgür birliklikler kuralına evet diyoruz..."

çıkılmaları da, PKK meselesini ciddiye ele aldıklarını gösteriyor. Hatta Alman Sosyal Demokrat Partisi, Hristiyan Demokratlar'dan da olumsuz bir politika için giriyor. PKK'nın aslında ulusal sorununda da öteye, sosyalizme getirdiği açıklıkta, gelişmeden dolayı ona karşı daha sert bir tavır alınabilmesinin savunuyor. Ulusal kurtuluşçu yönümüzden ziyade, sosyalist yönümüzden giderek açığa çıkması da, bizi Ortadoğu'da daha satılır bir güç durumuna gelmesini sağladı.

NATO'nun, yönünü artan bir biçimde bize doğru çevirmiş, Türkiye'ye de artan bir biçimde desteklemesinin altında yatan neden budur. Maalesef Türkiye'deki aydınlar bunu bile görmüyorlar; "ABD'nin PKK ile işlişikleri var" diyorlar. Buraya bir helikopter havadan parkat atmış, bu da işlişiki gösteriyormuş! Bunu utanmazlık demeyiz mi? Bütün sistem seni destekliyor, sistemin kucakından, miryarak ekonomik, askeri ve siyasi her türlü destek alıyorsun. Nemiş de Türkiye bir paket atmış! Belki de kazara düştü, belki de o düşürdüğü zehirli yivcekti, biz hemen yer miyiz! İnsan kontrol eder. Arabada de Almanların gönderdiği şiddetli askeri parke, elbise bulunmuş. Kürtlere yardımımız yokmuş. Yardım olur veya olmaz. Hangi Kürtlere yardım eder, bu onların meselesidir. Fakat ABD'nin PKK ile işlişikleri, Avrupa'nın PKK ile işlişikleri, bunların emperyalist politikası devam ettikçe- mümkün değildir ve bu işlişiki değildir, savaşır. Türk aydınların anlamaları gerken bir husus da budur. Kendileri de her şeyleriyle dışa bağlanmışlar. Amerika'sız, Avrupa'sız 24 saat bile yaşayamazlar. Bunu iyi bilmeleri, iyi düşümleri gerekiyor. Eğer Amerika'sız, Avrupa'sız yaşamak istiyorlarsa; özgürlüklerine, onurlarına sahip çıkmalılar gerekliyor. İşte dedim gibi o, çok anti-emperyalist, sosyalist geçinenler, PKK'nın emperyalist devletlerle işlişikleri var mı yok mu diye kafa kanksıklığını yaratmaya çalışacaklarını, kendi devletlerinin yüzüflardan beri nasıl Avrupa'nın ajani durumunda

öfkeli. "Sana bu kadar yıldırdır her türlü destek verdim, sen niye bunları kovamadın ve şimdi benî zor duruma düşürdün" diyorlar. Bunda bir hak vardır; çünkü bizim artık Türkiye'de doğru politikalarla çekme durumumuz ortaya çıkıyor. Türkiye'yi, Türkiye halkını gerçek bağimsızlık, özgürlük politikasının etkisine aldıkları sonra, Avrupa ve Amerika'yı tiritiriz. Onların duydukları korkunun bir nedeni de budur.

Artık Türkiye'yi yönlendiren bizim devrimci politikamızdır. Bu devrimci politika, kesin sonuç almaya gidiyor. TC'ye yaptıkları hesabını soracağız! Bu hesap öyle sıradan verilecek bir hesap değildir. Bu nedenle TC nasıl hesap vereceğinin telaşı içindedir. Bir de PKK'nın Ortadoğu'ya açılmaları var. Bu hem sosyalist, demokratik ve hem de tam bağimsızlık bir niteliktedir. PKK böyle bir adım en önde gittik bir hareketi. Dolayısıyla NATO'nun "tehlikeleni yönü Kuzey'den Güney'e kaydı; Türkiye en istikrarlı ve en belirsiz bir bölgede yaşıyor; dolayısıyla en temel ülke halkı Türkiye'yi görmeliydi, desteklemeliydi" şeklindeki politikası iyi anlaşılıyor. Bu, bizim için bir şerefdir. Madem Sovyetler'in yerine PKK geçti, madem en çok destekledikleri, istikrarlı, madem ülke olan Türkiye zorlanıyor, bundan gür duyarak. Ayrıca kocaman bir sistemin bizimle savaşmasını, kendi gücümüzün bir göstergesi olarak değerlendiririz. Yine Avrupa'daki insan hakları, demokrasi arayışları en iyi karşılığın bir veriz. Amerika'daki demokrasiyi de biz katkı sunarız. Bunu çok önceden de söyledim. Amerika'nın bize dediği, bizim onlara yardımımızdan bahsedilebilir. Bu da onların insanlığı göstermektedir. Siyah ırkın nasıl korkunç bir baskı altında olduğunu ve nasıl bir yıkım kuvveti haline gelebileceğini gördük. ABD insanları kapana kısırmıştır. Biraz kapana mı kırılıyor insan. Amerika'ya Avrupa demokrasisi dünyaya öğreteceklerine, önce kendilerini öğretsinler. Bu PKK'nın iddalarını ve bu iddamda da tutarlıdır. Bütün demokrasiler

"...Reel sosyalizmin çözülüşüyle birlikte, kapitalist-emperyalistler kendilerini tam bir zafer sarhoşluğu içinde buldular. Ve en son "İste Küba kaldı, K. Kore kaldı, onlar da gitti gidiyorlar" havasına kendilerini kapırdılar. Gidebilirler deli Fakat en beklemedikleri, ummadıkları bir biçimde PKK denilen olayın gelişmesi, özellikle Irak'a yönelik politikalarının bir sonucu olarak beklediklerinin tam tersine PKK gelişmesi hızlandı. Yine Türkiye'yi bu kadar destekliyorlardı, bütün NATO ve Avrupa Türkiye'nin arkasındaydı. Bütün bunlara rağmen PKK gelişti ve NATO'nun üyesi olan Türkiye, nefes almadan duruma geldi. Unutmamalı, bunlar Türkiye'yi biraz desteklemeseler, TC adeta bir enkazdır. Desteklemelerine rağmen TC'yi yaşatamıyorlar. Bunu sağlayan güç PKK'dır. Öyle bir noktaya gelmiş ki, kocaman SSCB yıkılmış, PKK ise yıkılmamış!..."

taya çıkmasına çalışacaktır. İnanıyoruz ki önümüzdeki aylarda bir devrim meclisi yavaş yavaş, ulusal meclis şekillenebilecektir. Bu konuda herkesin görevleri vardır. Biz, "bu işe varın, katkı sağlayalım" ve halk da "evet, olabilir" diye inancını

koşullar altında kalınlabileceğini de bu olayla koydukt. TC parlamentosu, başlangıçta Türk-Türk parlamentosu olarak düşünüldü. Orada Kürdün sadece idamı fermanı çıkılmadı, var-yoklu inkar edildi. Görüyoruz ki, günümüzde birisi bir Kürt

zaman görüşmeler yapılabilsin. Bu vesileyle tekrar buraya kadar gelmenize değer veriyoruz. Ayrıca bütün gazete çalışanlarının başlı başlı olmasını diliyoruz.

Kürt halk kişiliğinin askerileşme süreci...

Baştarafı 6. sayfa
lû örnekler verilebilir. Bazı yoldaşlarımız kendi tavırlarına, yaşamlarına, pratiklerine gerekçe bir askerliği ve askerleşmeyi sergilemişlerdir. Direnerek, savaşarak, son kurşununu, son bombasını kendine patlatan şehitlerimiz en büyük örneklerimizdir. İmha olacağına bile bile komutanın emirini yerine getiren şehit düşen örnek kahraman yoldaşlarımız vardır. Savaşmak için hiçbir araç ve gereci kalmayıp, yağsında, tavrında, askeri ruhla, kişiliği taşıyan, kanıtlayan zindan direnişçilerimiz vardır. **Mazlumlar, Hayinler, Kemeller, Ferhatlar, Altı** ler ve bunlar gibi daha nice önder yoldaşlarımız örnektir. Pratiğiyle, vuruş tarzıyla, yaşamıyla, giyim ve kuşumyla, halka yaklaşımıyla vb. birçok güçlü yanlarıyla gerçek askeri kişiliği temsil eden, yoldaşlarımız vardır. **Ömer, Okar, Ağıt, Ethem, Cemsid, Mahir, Harun ve Aziz** yoldaşlar öзде ve biçimde partinin askeri kişiliğini temsil etmişlerdir. Bir şehit yoldaşımızın şahsında yaşanan şu olay çok öğreticidir. Çıkan bir çatışma sırasında cephanesi biten bir yoldaşın, en son kurşununa kadar kahramanca çatışarak, son kalan bombasını slogan alarak kendisinde patlatması, düşmanı kor-

kuñ bir şahsınlığa uğratır. *"Benim böyle on askerin omu dünyayı fet-hederim."* Yüksek rütbeli bir komutan, yoldaşımızın bu kahramanca tavrı karşısında bunları söylemekten kendisini alamıyor. Dönemle birlikte halkımız savaşta hazırlayarak askerleştirip ordulaştıracağız? Buna hazır bir genel kişilik yaplanmasını belirtmişik. Önmüdeki süreçte silahlı-silahsız serhildanlarda halkımızın genellikle birlikte hareket ederken, düşmana karşı nasıl tavrı koyacağı, nasıl toplum olarak askerleşeceği yönünde gelişmeler olacaktır. Halkımız bunları gerçekleştirilecek hazır bir konuma gelecektir. Doğru yaklaşıldığında, bunun gerekleri ve görevleri zamanında yapıldığında sonuçlar olumlu olacaktır. Kendisini geliştiren asker, halkı da eğlirir, ordulaştırır. En başta içinde yer aldığı birim, birliği, kurumu yapısı hızla geliştirerek ordulaşmanın zeminini hazırlar. Gerek kendi örgütlülüğüyle, gerekse de kitle içinde oluşturduğu Komal Gelmlis ağıyla katkılar her zaman oldurmayacağı şaşılmazdır. Dönemsel olarak halkın içinde görevler konulacaktır. Kısaca, ovalık-gehirsel anlamda oluşturulmuş milis gücüne parçalamı eğitim çalışmaları gerçekleştirilmelidir. Bu hem askeri olarak

hareket, tatbikat, savunma, hareketlere gerekçe eylem yapma, karşı yönelimi boşa çıkarma, çeşitli silah araç-gereçleri kullanma, ele geçirme vb.) hem de siyasal olarak ele alınmalıdır. Ve 7'den 70'e kadar herkesi kapsayacak şekilde geniş tutulabilmelidir. Halk öyle bir konuma gelebilmelidir ki, hareket geçme anında istenilen örgütlülüğe ulaşsın. Bununla birlikte halk, zamanı geldiğinde bulunduğu yeri düşmandan temizleyip ele geçirebilmelidir. Halkımız bu kölelikten kurtarmak, insanlık ortamına çekmek için öncülük görünevin birde olduğunu unutmayalım. Yetenekleriyle, özellikleriyle, cesareti ve kahramanlığıyla, parti öncülüğünü benimsemesiyle ordulaşabilecek bir halktır. Halkı askerleştirmek, ordulaştırmak sadece savaşta hazırlamak anlamında değil, bağımsızlık ve özgürlükten sonra yeni bir yaşam yaplanmasını ege-men kılacaktır. Askerleşmeyi yaşamlaştıracaktır. Askeri yaşamı tüm yaşam alanımıza uyarladığımızda, bazı durumlarda sancılı olarak yaşanacaktır. Sancılı durumun ortaya çıkması, en başta askeri yaşamı, askeri kişiliği yeterince kavrayamamaktan kaynaklanmaktadır. Yeterince olmayan askeri kişilik ya dogmatiktir ya da şekilde kalır.

Hayata geçirdiğimizde, yıl-yönmünde istenilen olumlu sonuç vermez. Yaşamımızın tüm alanıyla bütünleştiremeyiz. Belli kural ve kaidelerle sınırlı tutuyoruz. Halkı bir bütün olarak ele alıp özünsemek gerekir.

Askerleşme yaşamımızın her alanını kapsar. Bu yayıncımden giyim-kuşumuna, yatıp-kalkınmaya, görevlere yönelmeye, üslubuna, davranışına, fikirlerine vb. ne kadar çok yönüdür. Örnekle anlatırsak, verilen bir emri yerine getirmek veya yarım-yamak uygulamak askeri kişilikten uzaktır. Kamp yaşamımızın tatulı pratik alanına kadar bu tür askeri kişilik gelişmeyen tutum, davranış ve kişiliklerin kendi gelişimlerine engel oldukları gibi yoldaşlara da, yaşama da engel olmaktadır. Hatta bu yönü tutumla kitleyi partiden uzaklaştırdığı gibi, yersiz kayıplara da neden olmaktadır. Buna karşı önder yoldaşlarımızı örnek alıp, onlar gibi birer önder olmalıyız. Ancak bu şekilde halkta doğru öncülük yapılır, askerleşme yaygınlaşır. Böylesi bir dönemde, bunun dışında bir yaşam, kişilik ne kabul edilir, ne de kendisini konuşturma fırsatı verir. Savaş olayı yakıcıdır. Savaş askeri kurallara uygulanmazsa, kışide, devrimde çok olumsuz ve yenilgi sonuçları yaratır. Savaşın bu yakıcılığına başsarlar, zaferler kazanmak istiyorsak, asker-

leşmeli, bunu yaşamımızın her alanına geçirmeli ve bunun önmüdeki her türlü engelini aşabilmeliyiz. *"Diyebiliriz ki, biz güçlü bir askeri terbiye almadık. Aile ocaklarımız usaklıktan başka bir şey aşamadılar. Başkalarının askeri olarak yetiştirildik."* (Parti Önderliği) Bizim halk olarak kaybetmediğimiz hiçbir şeyimiz kalmamıştır. Tekrar her şeyimize, benliğimize kavuşmak için tüm gücümüzle, çabamızla dönemin üzerine yürüyoruz. İşe koyulurken, halkımızın birer askeri olarak kendimize güvenmeli, inanç geliştirmeli, içimizde, dışımızda ve halk içinde askerleşmeye, ordulaşmaya engel olan, bozan anlayışlara, kişilere karşı net bir tavır takınmalıyız. Askerliği ciddi bir yaşam tarzı olarak hayata geçirmeli. Nerede olursak olalım, ne yaparsak yapalım, asker olduğumuzu unutmadan askeri kurallara hareket etmeli, askeriği özünsemeliyiz. Aksi halde diğer toplumların askeri kişilikleriyle fazla bir farkımız olmayacaktır. Bizimki biraz daha özğündür. En başta gönüllüdür ve yurt-severliğe dayanır. Dönemin özellikleri içerisinde temel bir yer işgal eden gerilla ordulaşmak ve çıkerek tüm halkımızı kapsayacak biçimde savaşın gelişimini dayattığı genel ve yaygın bir askeri kişilik sahibi olmak, ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferi için kaçınılmaz görevimizdir.

Temmuz direniş ruhuyla gerilla eylemliliği

Baştarafı 24. sayfa
20 Temmuz 1992: Qilaban'ın Bestan mevkinde operasyona çıkan korucu ve askerler gerillaların kurduğı pusuya düştüler. Çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü ve 1 asker de ağır yaralandı.
21 Temmuz 1992: Amed'in Hülle (Han) ilçesine bağlı Kürt köyünü aşkım saatlerinde basan bir ARGK birliğinin 8 korucuyu yargıladıktan sonra ölmeye cezalandırdığı bildirildi.
21 Temmuz 1992: Geçti merkeze bağlı 49 nolu sınır taburuna yönelik ARGK birlikleri baskın eylemi gerçekleştirdiler. Baskın eyleminde 15 asker ve 1 yüzbaşı öldürüldü. Ayrıca olay yerine yakın köylerde, çok sayıda askerin de kaybolduğunu bildirdiler.

21 Temmuz 1992: Mardin'in Esentepe mevkinde E-24 karayoluından seyreden 1 özel tim aracı gerillaların pususuna yakıldı. Alınan haberlerde 5 özel tim elemanının öldüğü ve 1 özel tim hareket sorumlusu ile diğer 1 özel tim elemanının da ağır yaralandığı bildirildi.

23 Temmuz 1992: Çewlik'in Kanireş (Karlov) ilçesine bağlı Kıraçtepe köyünün Seyran mezarına giden bir grup ARGK gerillası, halkı toplayıp bir süre propaganda yaptıktan sonra, çevlette işbirliği yapan Hasan Demir (38), Hüseyin Demir (42) ve Ahmet Demir adlı kişileri köy meydanında kurşuna dırdı. Alınan bilgilere göre bu unsurlar 3 gerillanın ölmüne sebebiyet vermişlerdir. Gerillalar köyden çekildikten, daha önce uyardıkları Akilan Demir ile Remzi Demir'leri yanlarına alıp birlikte götürdüler.

23 Temmuz 1992: Gece saat 01.00 sırasında bir grup gerilla Keran kaymakamlık binasını yaklaştı. Yarın saatte yakın ateşe tuttu. Ateşe jandarmalar da karşılık verin-

ce çatışma çıktı. Ölü ya da yaralın olup olmadığı öğrenilemedi.

23 Temmuz 1992: Xizan ilçesinin Kolludere köyü civarında çıkan çatışmada 12 düşman askeri yaralandı. Tavan Askeri Hastanesine kaldırılan bu askerlerden 2'si öldü.

23 Temmuz 1992: Elin'in Camlica mahallesinde işyerinden evine dönmekte olan Seyfettin Özdemir (19) kimliği belirsiz kişiler tarafından sıkılan kurşunları sonucu öldü. Seyfettin, daha önceleri de zinciri ve sopalı bir saldırıya uğramış ve bu saldırıların hiçbirine karşı sebekesine bağlı çalıştıklarını açıklamıştı.

23 Temmuz 1992: Sabah saatlerinde Nisibin'in Durca köyünde tarlasında çalışan Nati Şahin (30) kimliği belirsiz kişilerce öldürüldü. Köylüler, bu kişinin çevrede hibzikontra elemanı olarak tanındığını ve bu nedenle gerillalar tarafından cezalandırılmış olabileceğini belirttiler.

23 Temmuz 1992: Gihadin (Diyardin) ilçesinin Hakpura köyünde saat 22.00 sırasında bir grup gerilla, düşmanla işbirliği yapan ve bir süre önce de koruculuk için müracaat eden Remzi, Nebi, Ahmet, Çetin ve Abdülkadir Polat adlı 5 kişiyi ölmeye cezalandırdı.

23 Temmuz 1992: Gırida dağı eteklerinde bulunan Gevrik köyüne yakın bir yerde sabah saatlerinde başlayan bir çatışma aşkım saatlerine kadar devam etti. Ulaşan bilgilere göre 3 asker öldürüldü. Gerillanın kaybının olup olmadığı öğrenilemedi. Çatışma alanında zirh araçların takviye edildiği, helikopterlerin sürekli uçuş yaptığı ve İdir (İğdir)-Bazır karayolunun trafike kapatıldığı bildirildi.

23 Temmuz 1992: Nisibin'in Yeni Turan mahallesinde bir çay ocağı kimliği meçhul kişilerce basıldı. Çay ocağında Sekban Doğan

yaralandı. Sekban kaldırıldığı hastanede, saldırıyı hibzikontra elemanlanca yapıldığını açıkladı.

23 Temmuz 1992: İdir'in Suveren köyünün Gebro mezarında ekinlerin ve biçilmiş otların iki günün den bu yana askeri birlikler tarafından yakılmakta olduğunu bildirdi. İki kişinin de gözaltına alındığı olaya gerekçe olarak, mezar sakinlerinin gerillalara yardım etmeleri gösterildi.

23 Temmuz 1992: Serê Kanî (Çeylanpınar)'da 184 mevimslik için oturma eylemi ve açık grevi ile kaymakamın yanısı üzerine sonuçlandı. Öte yandan işle enasaf işçilerle dayanışmak amacıyla kepenkleri indirdi. Duruma müdahale eden devlet güçleri 15 kişiyi gözaltına aldılar.

23 Temmuz 1992: Amed merkezinde aşkım saatlerinde Farqin'in Susa köyüne kayıtlı Şeyhmus Güneşli, kimliği belirsiz kişiler tarafından uğradığı silahlı saldırı sonucu öldü.

24 Temmuz 1992: Şeyhmus Güneşli'nin taziyesinden dönerken yine kimliği meçhul kişilerin silahlı saldırısı sonucu Salih Güneşli de öldü. Yapılan teşhiste akraba olan Şeyhmus ile Salih Güneşli'nin katledilmesinde kullanılan silahın aynı olduğunu belirledi.

24 Temmuz 1992: Sirnex'in Sivritepe Jandarma Karakolu'na saldırı düzenleyen bir gerilla birliği ile TC askerleri arasında yaklaşık iki saat süren bir çatışma meydana geldi. Çatışmada 2 asker öldü, 3 asker yaralandı ve 2 askerin de kaybolduğunu bildirdi. Gerillalar, düşürülen mevzilerden 8 piyade tüföğü ile 1 el tetelini ele geçirecek kamaştırdılar.

24 Temmuz 1992: Muğ'n tek korucu köyünde Üçövel'e gerillalar saat 21.00'de baskın düzenledi. Bir süre köyde propaganda ya-

pan gerillalar, korucu ve akrabalardan oluşan 9 kişiyi birlikte götürdüler.

24 Temmuz 1992: Serhedan (Kars)'ın Başan (Aralık) ilçesinin Çamlıur köyüne giden bir grup gerilla, ihbarcılık yapan Mecit Güzeyi kurşuna dırdı.

25 Temmuz 1992: Kosar ilçesinde Süryani asıllı Yakup Yöntem adlı diş doktoru, hibzikontra elemanları tarafından öldürüldü.

25 Temmuz 1992: Elin'in merkezinde Tahir Baysal, iki hibzikontra elemanının arkadan açtığı ateş sonucu yaralandı.

ÇAĞRI

ARGK komutan ve savaşçıları!

Serxwebûn Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bir ürünü olarak, savaş ve devrim sorunlarını işleyen bir yayın organıdır. Ancak temel görevlerden biri olan savaşın somut pratiğini, etkilerinin somut yansımalarını ve yine bu savaşın şehitlerini kamuoyuna aktarmak ve duyurmak yetmezlikler yaşamamaktadır. Bu nedenle, tüm ARGK komutan ve savaşçıların, içerisinde yer aldıkları savaş cephesinden yorum, haber, anı, şehitlerin yaşamına ilişkin bilgi vb. yazınsal ve görüntüsel ürünlerle gereken katkıyı sunmaya çağırıyoruz.

Tüm ARGK gerillalarına başan dileklerimizde...

Serxwebûn

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30

☐

Almanya dışı:

DM 32

☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58

☐

Almanya dışı:

DM 62

☐

Abone hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 87 2

BLZ: 370 602 99

Yazma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fiş doldurulmaz! Ödeme maktuzu ile birlikte yukarıdaki yazma adresine postalanmalı.

V.S.d.P.

H. Barzdoğmuş
Vogelensgratz 288
5000 Köln 30

Yazma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln
Konto Nr.: 27 83 29 53
BLZ: 370 601 88

Avusturya

Avusturya
Belçika
Danimarka
Fransa

5.00 A.Ş.

30.00 A.Ş.
90.00 İfr.
18.00 İfr.
14.00 İfr.

Hollanda

İngiltere
İsviçre
Norveç

4.50 İfr.

2.00 £
16.00 İfr.
4.00 İfr.
18.00 İfr.

Temmuz direniş ruhuyla gerilla eylemliliği Kürdistan'ın her yanını sarıyor

23 Haziran 1992: Kosar (Kiziltepe) ilçesinde özel time ait bir araç tarandı. Taraında sonucu 5 özel tim elemanı öldürüldü. 2'si de ağır yaralandı.

24 Haziran 1992: Sabah saat 05.00 saatlarında Girgê Amo (Silopi) ilçesinin 2 km. uzağına gerillaların gönderdiği mayına çarpan TC askeri kariyerinde bulunan 2 asker öldü, 6'si da yaralandı.

24 Haziran 1992: ARGK birliklerinin Şemzinan (Şemdinli)'nin Zini karakoluna yaptıkları baskında 2 mevzi imha edildi; 12 asker öldü, 4 asker de yaralandı.

24 Haziran 1992: Şemzinan'ın Güneşyüzü köyünde ARGK birlikleri, düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada 1 asker öldü. Gerillalar kayp vermeden üstlerine geçtikler. Kayp iki hafızdır Şemzinan'ın krsal kesimlerini uçaklarla bombalayan düşman gerillalara hiçbir kayp vermedi.

25 Haziran 1992: Akşam saat 20.30 saatlarında Farqin (Silvan)'ın Susa (Yolaç) köyünde kontrgerilla faaliyetleri bildirilen 10 kişi öldürüldü, 3 kişi de yaralandı. Susa köyü kontrgerillanın odak noktalarından birini oluşturuyor. Cezalandırılan isimleri şöyle: Medeni, Haluk, Melle Zeki, Taif Fidancı, Mehmet, Emin, Yusuf Kantar, Ali Uslu, Hüseyin Çetinkaya.

26 Haziran 1992: Hezex (İdil)'in Xirabêrân köyü yoluna ARGK gerillanına düşen mayın patlaması sonucu 5 korucu öldü, 7'si de yaralandı. Olaydan hemen sonra Xirabêrân köyü korucuları Hezex-Midyad karayoluna pus kurarak, Hezex belediye işçilerini taşıyan otobüsü taradılar. Taraında sırasında Musa Tantik, Cemal Aslan isimli yurtseverler öldü, Abdulhal Kaye ve Ali isimli yurtseverler ise ağır yaralı olarak Mardin Devlet Hastanesi'ne kaldırıldılar. Yine bu taraa düşman güçler Hezex'in Xirabêrân köyünde 3 yurtseverin evini ateşe verdiler.

26 Haziran 1992: Riha (Urfa)'nın Weranşer (Vranşerhi) ilçesine bağlı Despus köyünde ARGK güçleri ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 5 TC askeri öldü, gerilla güçlerinden ise İbrahim adındaki savayşın şehit düştü ve gerillaların da yaralı olarak esir alındığı belirtildi.

27 Haziran 1992: İslahiye yakınlarındaki Xuşrid dağında çıkan çatışmada 5 ARGK gerillası şehit düştü. Gerillaların birisinin Fransad'ın Mücadeleye katılan Şerif kod adlı Deniz ÖMÜRÇAN olduğu, diğer şehitlerin isimlerini ise henüz tespit edilemediği bildirildi. Deniz ÖMÜRÇAN yoldaşın cenazesi alınışının ardından köyünde toprağa verildiği öğrenildi. Düşmanın kayıpları konusunda da bilgi alınmadı.

28 Haziran 1992: Weranşar'da Meta şirketine ait bir şantiye ARGK gerillalarına basıldı. Şantiye araçları ateşe verildi ve büyük bir telsiz de kamulaştırıldı.

28 Haziran 1992: Serhat Eyalenin Tündürek dağındaki ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında çıkan çatışmalarda 12 asker öldürülürken, çatışmaya katılan bir helikopter de düşürüldü. Düşen helikopterde bulunan 1 yar-

bay ve 1 yüzbaşı ağır bir şekilde yaralandı.

28 Haziran 1992: Gece saat 24.00 saatlarında kalabalık bir gerilla birliğimiz, Qilaban (Uludere)'da konumlandırılan düşman taburuna baskın düzenledi. Gerilla kaynaklarından aldığımız habere göre, tabura ait toplam 13 mevzi imha edildi ve mevzilerde bulunan 60 düşman askerinden 40'ı öldürüldü, diğerleri de yaralandı. Gerilla kaynakları, düşmana ait 8 çanta, 2400 G-3 silahı, 2 adet MG-3 silahı, 1 adet BKC silahı, 2 milyon 460 bin Türk lirası, 1 adet dürbün, 2 adet cadir, 2 adet BKC silahı zincirinin kamulaştırıldığını da belirtti. Baskın eyleminde isimni öğrenemediğimiz bir gerilla da şehit düştü.

29 Haziran 1992: Kosar ilçesinde kontra eğitimci yapılan merkeze baskın düzenleyen ARGK gerillaları, 3 kontrayı öldürdüler.

29 Haziran 1992: Xizan (Hizan)'ın Soğuksu mevkinde bir minibüsü durduran gerilla birliğimiz, minibüs içinde bulunan ve düşmana hizmet etmekte ısrar eden 10 korucuyu ölüme cezalandırdı.

29 Haziran 1992: Qilaban'ın Mergê köyündeki Betoneçme karakolu gerilla birliğimiz tarafından basıldı. Baskın eyleminde 10 düşman askeri öldürüldü. Baskın sırasında şehit düşen gerillaların da olduğu bildirildi.

29 Haziran 1992: Erzurum (Erzurum)'un Hınıs ilçesi yakınlarında bir gerilla birliğimiz ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 6 düşman askeri öldürüldü, 5'i de yaralandı.

29 Haziran 1992: Elbak (Baskale)'nin sınırında 8 özel tim elemanı gerillaların kurduğu pusla sonucu öldürüldü.

30 Haziran 1992: Güney Kürdistan'da gerillaya yönelik hava saldırısında 1 tane F-104 savaş uçağı gerillanımıza düşürüldü. Gerilla kaynakları uçağın düştüğünü doğruladılar.

3 Temmuz 1992: Şirnex'in Güçlönak'a bağlı Koçyüdu (Şikefte) köyündeki düşman güçleri ile gerilla birliğimiz tarafından basıldı. Baskın eyleminde 5 düşman askeri ile 2 subay öldürüldü.

5 Temmuz 1992: Mardin-Nisêb'in karayolunu 3 saat süreyle keserek yoldan geçen araçlarda bulunanlar kimlik kontrolünden geçiren bir gerilla birliğimiz, Doğan marka araçta bulunan 1 yüzbaşı ve 2 astsubay ile diğer araçlardan indirilerek 15 kişiyi de yaralanan olarak olay yerinden uzaklaştılar.

5 Temmuz 1992: Wan'ın Şax (Çatak) ilçesine bağlı Büyükağaç köyü jandarma karakoluna baskın bir birliğimiz 4 askeri öldürdü, 7 askeri de yaradı.

5 Temmuz 1992: Gürgum (Maras)'ın Elbistan ilçesi yakınlarında çıkan çatışmada 4 düşman askeri gerilla birliğimize öldürüldü. Eylemde 3 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların ikisinin ismini Ejder KAVAK ile Seyit KARIN olduğu bildirildi.

6 Temmuz 1992: Gece saatlerinde Sax'a bağlı Serge karakoluna baskın gerilla, karakola ait tüm mevzileri imha ettiler. Karakolda bulunan 80 kişilik düşman gücünden 11'i öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

İmha edilen mevzilerde çok sayıda askeri malzeme ele geçirildi.

6 Temmuz 1992: Nisêb'in Sere Aye mntkasında Hüseyin Dolacı isimli ajan ile 1 subay ve 3 asker gerillalarla karşılaştı.

7 Temmuz 1992: Wan'ın Çaldıran ilçesine bağlı Aşağı ve Yukarı Yakıntaş köylerine bir gerilla birliğimizin düzenlediği baskında 12 korucu ve 4 asker öldürüldü.

7 Temmuz 1992: Çolamerğ (Hakkari) ilçesine bağlı Deping mevkinde bulunan polis kontrol noktasına yapılan baskında 2 polis öldürüldü.

9 Temmuz 1992: Gece, bir gerilla birliğimiz Dersim'in Pilemori (Pülümür) ilçesine bağlı Alacak köyü karakoluna bastı. Baskın eyleminde 18 asker öldürüldü. Çatışmanın günün erken saatlerine kadar devam etmesi sonucu helikopterler de çatışmaya katıldılar. Çatışmaya katılan helikopterlerden biri düşürüldü.

Yine çatışmaya katılan iki panzer de roketlerle imha edildi. Ayrıca düşman askerlerinin öldü sayısının çok olduğu, ancak düşmanın kayıplarını gizlemeye çalıştığı bildirildi.

10 Temmuz 1992: Çewik (Bingöl)'ün Bonqlan (Solhan) ilçesinde bir gerilla grubu, ellerini gerilla kanına bulamış 5 korucuyu ölüme cezalandırdı.

10 Temmuz 1992: Amed şehri merkezinde Vedat AYDIN'ın katililiğinin birinci yoldundunu nedeniyle esnalları yaklaşık yüzde seksenikenler kapattı. Vedat AYDIN'ın mezarı başında toplanan halk gösteri yaptı. Polisim müdahaleleriyle çok sayıda kişi gözaltına alındı.

11 Temmuz 1992: Akşam saatlerinde Bazid (Doğubeyazıt) ile Girdax (Ağrı) arasındaki İpek Geçidi'nde iki askeri aracı pusuya düşüren ARGK gerillaları düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 19 düşman askeri öldürüldü. Bazid ve çevresinde düşman operasyonları devam ediyor. Çok sayıda yurtsever tutuklanarak gözaltına alındı.

12 Temmuz 1992: Nisêb'in Mala Badê mntkasında 3 saat boyunca düşman gerilla kontrolü vardı. Daha sonra asker ve özel imlerle girilen çatışmada 4 asker, 3 özel tim elemanı öldürüldü. TC güçlerinin yörede bulunan Gundik ve Hesen Dêl köylerine baskın yapıp yurtsever köylülere işkence yaptıkları bildirildi.

12 Temmuz 1992: Alınan bilgilere göre sabah saat 10.00-11.00 arasında 3 yurtsever misli bir dolmuşla Midyad'a giderken, yolda kontrolar tarafından durdurularak kurşuna dizildiler. Misli Ferit köyündendiler. Xirabêrân ise, köy korucularının bulduğu köyü. Katledilen yurtseverlerin isimleri şöyle: Hacı Ali Bozan, Mehmet Gül, Şükrü Yıldız.

12 Temmuz 1992: Nisêb'in ismini öğrenemediğimiz bir köyünde 3 korucu direğe asılı olarak bulundu. Üzerlerine bırakılan bildiride "İhanetin sonu bu olacak" sözleri yazılı bir uyan var.

13 Temmuz 1992: Golan (Göle)'in Xiraxir köyünde gerillalar 10 köy korucusunu silahsızlandırdı.

13 Temmuz 1992: Antalya'da yaklaşık 150 yurtsever HEP'i binalarında 14 Temmuz günü orucu ile

dayanışma amaçlı açlık grevi yaptı. Eylem 3 gün sürdü. Eylem geniş çevrelerce desteklendi ve ziyaret edildi.

14 Temmuz 1992: Şirnex çevresinde TC güçleriyle gerilla birlikleri arasındaki çatışmalar aralıksız hala devam ediyor. Aldığımız bilgilerde şimdiye kadar 80 askerin öldürüldüğü, 1 helikopterin düşürüldüğü ve 2 gerillanın da şehit düştüğü bildirildi. Şirnex TC güçleri tarafından tamamiyla ablukaya alınmış durumda. Uçaklar sürekli krsal alanı bombalamakta, telefon bağlantıları kopuk, gıncı çıkışlar yasaklanmış.

14 Temmuz 1992: Wan-Elbak (Baskale) karayolu üzerinde gerillalarla durdurulan arabalarda bulunan 5 köy korucusu ve 3 özel tim elemanı ölüme cezalandırıldı.

14 Temmuz 1992: Mardin'in Kerboran (Dargeçit) ilçesine bağlı İzbak köyünde bir ihbar üzerine ARGK gerillalarının bulunduğu, sığınak TC askerlerince bombalandı. Bombalama sonucu 2'si bayan 6 gerilla şehit düştü. Sığınak bombalanması sırasında, olay yerine gelen bir yerde ekin biçmekte olan Hacı Sabri adlı köylü de askerler tarafından taranarak katledildi. Hacı Sabri adlı köylü, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin açıklamasında gerilla olarak gösterildi.

14 Temmuz 1992: 14 Temmuz büyük ölünce oruçun ammak amacıyla Bazid esnalları kepenk kapattı, şöförler de kate katıpatarak evlere katıldılar. Eylem katilim oranı yüksek oldu.

14 Temmuz 1992: Çolamerğ'in Çele (Çukurca) ilçesine bağlı Kazan köyünde 32 korucu silahlı kepenk kapattı. Pn-yansı asiretine bağlı koruculardan İsmail Keskin ve İsmail Taşkın silah bırakmalarından nedeni, "Sınır ötesi operasyonlara girmek istemiyoruz. Mevzi nöbetlerini istemiyoruz. Müslüman kardeşlerimiz kanını dökmek istemiyoruz. Bu nedenle silahlarımızı teslim ederek koruculuktan istifa ediyoruz" biçiminde açıkladılar.

15 Temmuz 1992: Şirnex'in Elk (Beytüşşebab) ilçesine bağlı Zerbili (Koyunobak) köyünde gece saat 01.00 saatlarında basan ARGK gerillaları ile korucular arasında çatışma çıktı. Çatışmada 7 korucu öldü, 4 gerilla da şehit düştü.

15 Temmuz 1992: Elk'e bağlı Şekala köyüne yapılan gerilla baskısında 2 korucu öldürüldü.

15 Temmuz 1992: Amed'in Pîran (Dicle) ilçesine bağlı Yokuşlu köyü yakınlarındaki ARGK gerillaları ile TC ordusu birikleni arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

15 Temmuz 1992: Kuzey Kürdistan, Güney Kürdistan ve Doğu Kürdistan üçgeninde TC'nin F-104 ve F-116 savaş uçakları genellikle alanı sürekli bombalamaktadırlar. Alınan haberlere göre bir ay içinde ARGK gerillaları tarafından 2 savaş uçağının düşürüldüğü bildirildi.

16 Temmuz 1992: Şirnex'e bağlı Beyazöğlan Tepesi bölgesinde ARGK gerillaları düşman askerleri arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında Elîh (Batman)'den kalkan savaş uçakları kullanıldı. Çatışmanın sonuçları hakkında henüz bir bilgi alınmadı. Aynı gün askar saatle-

rinde Qilaban (Uludere) ilçe merkezinde TC güçleri rastgele halka ateş ve işyerilerini taramaya başladılar. Taramalar sabah saatlerine kadar sürdü. Bu saldırıda halka ateş ve işyerlerinde 1 milyar dolayında maddi hasar meydana geldi ve taranmadık ev ve işyeri bırakılmadı. Olayda can kaybının olmadığı bildirildi.

16 Temmuz 1992: Şirnex'in Dih (Eruh) ilçesine bağlı Erinkaya köyü yakınlarındaki Tiresin dağındaki ARGK gerillaları ile TC askerleri arasında çıkan ve sabaha kadar süren çatışmada 10 TC askeri öldürüldü, 1 ARGK gerillası da şehit düştü.

16 Temmuz 1992: Şirnex'in merkezinde Türkiye Kömür İşletmeleri aet kömür ocaklarına ARGK gerillaları tarafından yapılan baskında işletmeye ait 9 kamyon ile idare binası yakılarak imha edildi. Komatsu marka dev kamyonların ve idare binasının yakılması büyük maddi hasara yol açtı.

16 Temmuz 1992: Son iki-üç gündür Wan'ın Sax ve Şirnex'in Elk ilçesi yakınlarında bulunan Kato dağındaki TC güçlerine bombalandığı öğrenildi. Amed ve Elîh havvaalanlarındaki kalkan F-104 ve F-6 savaş tipi uçakların yanı sıra Kobra tipi helikopterlerin de bombalamaya katıldıkları ve Kato dağının eteklerinde helikopterlerin cephaneye yığıldıkları bildirildi.

16 Temmuz 1992: Bêdlis (Bitlis)'in ilçe merkezi yakınlarında bulunan televizyon aktarıcısı, ARGK gerillaları tarafından tahrip edilerek kullanılmaya hale getirildi.

17 Temmuz 1992: Bêdlis'in Xizan (Hizan) ilçesine bağlı Bombali köyüne düzenlenen gerilla baskısında 3 köy korucusu öldürüldü.

17 Temmuz 1992: Amed'in Bismil ilçesi Dumlupınar mahallesinde bir dükkana yapılan saldırıda Sam Koç, Ramazan Koç ve soyadı öğrenilemeyen Hacı isimli bir kişi ağır yaralandı. Alınan bilgiye göre sabah saat 09.10 saatında otomatik silahlarla taranan yurtseverler, ağır yaralı olarak Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne kaldırıldılar. Saldırının gerçekleştirilen kontrgerilla elemanları oldukları öğrenildi. Vurulan yurtseverlerden birinin kardeşi, suan yarışında atöylesi bulunan sarıdanlarındın birisinin babasına karşı misilleme eyleminde bulundu. Kontra elemanın babasının ağır yaralandığı, ancak bir kaç saat süreyle hiç kimsenin kendisine yardım etmediği, daha sonra hastaneye kaldırıldığı bildirildi.

18 Temmuz 1992: Süleymaniyen Tektî kasabasında 500'e yakın kişi, bir gösteri yaparak Saddam rejimini ve Kürdistan Cephe'yi protesto etti. Ulusal birlik ve bağış kampanyası sloganları atılan halk kitleri üzerine Kürdistan Cephe birlikleri tarafından ateş açıldı. Açılan ateş sonucu isimlerini öğrenemediğimiz 3 kişi yaralandı.

19 Temmuz 1992: Nisêb'in sabah saat 09.30 saatlarında Yeni Turan Mahallesi'nde oturan 35 yaşındaki Mahmud adlı bir yurtsever, kendi dükkana giderken kontrgerilla elemanları tarafından katledildi. İki kişi tarafından katledilen Mahmud, çevrede yurtseverliği ve düstürlüğü ile tanınıyordu.